

१०३

६

अथ

१०३

६

ग्रन्थनामः

आश्वलायनश्रौतसूत्रम्

कर्तृनामः-

?

विषयः-

वेदाङ्गम्

Ashvalayana
Shroutsutram

216

103

9036

६

रिद्धमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृत्तास्तोमेन रथं तरेण साम्ना गायत्रेण छंदसाग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण ये
स्मान्देष्टव्यं च वयं द्विष्म स्तंहन्मत्याश्रावयिष्यतमनुमंत्रयेताश्रावययज्ञं देवेष्वश्रावयमांमनुष्येषु कीर्त्ये
यशसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरे तं त्वावृणोतेभिर्होत्राय सहपित्रा वैश्वानरेण धावाष्टथिवीमां पाता
मग्निर्होताहं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वोदायुषा स्वायुषो दोषधीनं रसेभ्यो तर्जन्यस्य धामभिरुदस्था
ममृतां अन्वित्य त्रिष्टेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्चुपाशा अग्निर्होतारं मंतरा विचृताः सिनंति पाकमातिधीरा
तीत्यह्वार्यं क्रतस्य पंधामन्वेमिहोतेत्यभिक्रम्यासेध्वर्युमन्वारमेतपार्श्वस्थेन पाणिनाग्नीध्रमंकदेवो न स
व्येन वेदमन्वारभामहे होतृवूर्ये पुरोहितं येनायन्तु तमं स्वर्देवा अंगिरसो दिव्यमिति संमार्गं तणैस्त्रिरभ्या
तमं मुखं संमृजीत संमार्गोसि संमं प्रजया पशुभिर्मृदुति स कृन्मंत्रेण द्विस्त्वष्टी सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्टो द
कं होतृषदनमभि मंत्रयेताहेदैधिषव्यो दतस्तिष्ठान्यस्य सदनं सीदयोऽस्मत्पाकतरुत्थं गुणोपकनिष्ठि
काभ्यां होतृषदनात्तृणं प्रत्यगृह्णीणानिरसैर्निरस्तः परावसुरितीदमहमविविसेः सदनं सीदामीत्य
प्रविशेदक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतौ निवसन्तोपवेशने सर्वासनेषु सर्वेषां महरहः प्रथमोपवेशनेपिसमा
नेद्वारिणिगौतमः ॥३॥ ब्रह्मोदने प्राशिष्यमाणे ग्याधेये ब्रह्मा बहिष्यवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रसृप्य होतास्तु

103
6

सू. श्रौ. ०

३

उं म

उं

गादापनेपशौनपत्नीसांयजिकेनान्यत्रहोतुरितिकौत्सउपविश्यदेवबर्हिः स्वासस्त्वाध्यासदेयमित्यग्निहिष
होतः प्रतरांबर्हिषद्ववेतिजानुशिरसाबर्हिरुपस्पृश्यातर्ध्वजिपेद्रूपतयेनमोभुवनपतयेनमोभूतानांपतये
नमोभूतयेनमः प्राणं प्रपद्येपानं प्रपद्येव्यानं प्रपद्येवाचं प्रपद्येचक्षुः प्रपद्येश्रोत्रं प्रपद्येमनः प्रपद्येआत्मा
नं प्रपद्येगायत्री प्रपद्येत्रिष्टुभं प्रपद्येजगंती प्रपद्येनुष्टुभं प्रपद्येछंदंसि प्रपद्येसूयेनोदिवस्पातु नमो महद्भ्यो
नमोऽर्भकेभ्यो विश्वेदेवाः शास्तनमायथेहाराधिहोतानिषदायत्रीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेतिस
मायप्रदीप्त इध्रेस्तुचावादापयेनिगदेनाग्निहोतावेत्वमेहोत्रंवेत्तुप्रावित्रंसाधुतेयजमानदेवतायोअग्नि
मित्यवसायहोतारमुत्थाइतिजपेदथसमापयेद्वृतवतीमध्वर्योस्तुचमास्त्यस्त्वेवयुवंविश्ववरेईळा
महद्देवा ईकेन्यान्ममस्यामनेस्यान्यजामयजियाभितिसमाप्तेस्मिन्निगदेध्वर्युराश्रावयातिप्रत्याश्रा
वयेदायीध्रुत्करदेशेतिष्ठन्स्यमिध्रसन्नहनानीत्यादायदक्षिणामुख इतिशाखायनक मस्तश्रौ
षकिंत्यौकारं ह्लावयन् ४१ प्रयाज्ञेश्वरंतिपंचैतेभवंत्येकैकंप्रेषितोयजत्यागूयाज्यादिरनुयाजव
र्जयेयजामह इत्यागूर्वषट्कारंत्यः सर्वत्रोच्चैस्तरांबलीन्यायोऽन्यायास्तयोरादी ह्लावयेद्याज्यातंचविवि
च्यसंध्यक्षराणामकारनचैत्प्रगृह्योवचनोव्यजनांतौवाविसर्जनीयोनत्यक्षरोपधोरिष्यत इतरश्च

३
राम

सू. श्रौ. ०

३

उं म

उं

गादापनेपशौनपत्नीसांयजिकेनान्यत्रहोतुरितिकोत्सउपविश्यदेवबर्हिः स्वासस्त्वाध्यासदेयमित्यग्निहिष
होतः प्रतरांबर्हिषद्रवेतिजानुशिरसाबर्हिरुपस्पृश्यातर्द्धजपेद्रूपतयेनमोभुवनपतयेनमोभूतानांपतये
नमोभूतयेनमः प्राणंप्रपद्येपानंप्रपद्येव्यानंप्रपद्येवाचंप्रपद्येचक्षुः प्रपद्येश्रोत्रंप्रपद्येमनः प्रपद्येआत्मा
नंप्रपद्येगायत्रीप्रपद्येत्रिष्टुभंप्रपद्येजगंतीप्रपद्येनुष्टुभंप्रपद्येछंदंसिप्रपद्येसूयेनोदिवस्पातुनमोमहद्दे
नमोअर्भकेभ्योविश्वेदेवाः शास्तनमायथेहाराधिहोतानिषदायत्रीयांस्तदद्यवाचः प्रथमंमसीयेतिस
माप्यप्रदीप्तइधेस्त्रुचावादापयेनिगदेनाभिर्होतावेत्वमेहोत्रवेत्तुप्रावित्रंसाधुतेयजमानदेवतायोअग्नि
मित्यवसायहोतारमुदथाइतिजपेदथसमापयेद्वृतवतीमध्वर्योस्त्रुचमास्यस्वदेवयुवंविश्ववरेइका
महद्देवाइकेन्यान्यमस्यामनेस्यान्यजामयजियानितिसमाप्तेस्मिन्निगदेध्वर्युराश्रावयातिप्रत्याश्रा
वयेदाग्नीध्रउत्करदेशेतिष्ठनस्यमिधमसन्नहनानीत्यादायदक्षिणामुखइतिशाखायनकमस्तश्रौ
षकित्यौकारंप्रावयन्॥४॥ प्रयाज्ञेश्वरंतिपंचैतेभवंत्येकैकंप्रेषितोयजत्याग्न्याज्यादिरनुयाजव
र्जयेयजामहइत्यागूर्वषट्कारांत्यः सर्वत्रोच्चैस्तरांबलीन्यायोऽत्यायास्तयारादीप्रावयेद्याज्यातंचविवि
च्यसंध्यक्षराणामकारनचैत्प्रगृह्योवचनोव्यंजनांतोवाविसर्जनीयोनत्यक्षरोपधोरिष्यतइतरश्च

३
राम

स्यसाधनादापघातो देवा अवंतुन इति पदं पिबान्यां वैष्णवी ॥ ५॥ उक्ता देवतास्ता संयाज्यानुवाक्या अभिर्म
 धाधुवो यज्ञस्यायमग्निः सहस्रिण इति वेदं विष्णुर्विचक्रमेति देवः पृथिवी मेष एतौ मग्नी षोमा स वेदसौ युवमेता
 निदिविरोचनानींद्राग्नी अवसागतं गीर्भिर्विप्रः प्रमातिमिच्छमानं ईदसानसिरयिं प्रससाहिषे पुरुदूतश
 चूंमहा ईदं शोयजसा भुवनस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमीय उपांशुयाजो ग्रीषोमा यो अद्य
 वामान्यं दिवो मातरिश्वाजभारं त्यथस्विष्टकृतः पिप्रीहि देवा उशतोय विषे त्यनुवाक्या यियुजामहे गिं
 स्विष्टकृतं मया कनिरित्युक्त्वा षष्ठा विभक्त्या देवतामादिश्य प्रियाधामान्यया कृत्युयो देव सुतरा अ
 याकया किति त्वेव तासां पुरस्तादाज्यपांतमनुक्रम्य देवानामाज्यपानां प्रियाधोमानिर्क्षयं त्वं
 महिमानमायजतो मेज्यादूषः कृणोतु सो अध्वरा जातवेदा ऊषतां हविरनेयदद्य विंशो अध्वस्य हो
 तरित्यनवानं यजति प्रकृत्या वा ॥ ६ ॥ प्रदेशिन्याः पर्वणी उत्तमे अंजयित्वौष्ठ्योरभ्यात्मनि माष्टिवा
 चस्पतिना ते दूतस्येषे प्राणाय प्राश्रामीत्युत्तरमुत्तरे मनसस्पतिना ते दूतस्यो ज्ञेयानाय प्राश्रामी
 त्यधरमधरे स्पृष्ट्वोदकं मंजलिनेकां प्रतिगृह्य सव्ये पाणौ कृत्वा पश्चादस्या उदगंगुलिं पाणिमुपधा
 या वांतरे कामवदापयीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीं च स्वयं द्वितीयमाददीत प्रत्यालब्ध्या मंगुष्ठेनाभिसंगृह्य

पसंतनु

४

* पसदये होतुः प्रियाधामानि ७

प्रत्याहृत्यांगुलीं मुखे कृत्वा दक्षिणांत इकां परिगृह्यास्य संमितामुपद्वयते प्राणसंमितां वा इकोप
 रूता सह दिवा बृहता दित्येनोपास्मा इकाद्वयतां सह दिवा बृहता दित्येनोपास्मा इकाद्वयतां सह दिवा बृहता दित्येनोपास्मा
 मदेव्येन वायुने कोप रूता सह पृथिव्यारथंतरेणाग्निनोपास्मा इकाद्वयतां सह पृथिव्यारथंतरेणा
 ग्निना उपरूता गावः सहा शिर उपमां गावः सहा शिराद्वयतां उपरूता धेनुः सह ऋषभो यमा धेनुः
 सह ऋषभाद्वयतां उपरूता गौर्धृतपद्मपमा गौर्धृतपदीद्वयतां उपरूता दिव्याः सप्त होतार उ
 पमां दिव्याः सप्त होतारो द्वयतां उपरूतः सर्वा भक्ष उपमां सर्वा भक्षो द्वयतां उपरूते का वृष्टि
 रूपमा भिक्षा वृष्टिर्द्वयतां भिक्षुपांश्च योचै इकोप रूतोप रूते कोपास्मा इकाद्वयतां भिक्षोप रूता ॥
 मानवी धृतपदी मैत्रावरुणी ब्रह्मदेवकृतमुप रूतं देव्या अध्वर्यवोऽप रूता उष रूता मनुष्याः य इ
 मं यज्ञमवा न्ये च यज्ञपतिं वर्धनोप रूते द्यावा पृथिवी पूर्वजैः कृतावरी देवी देवपुत्रे उपरूता यं य
 जमान उत्तरस्यां देवयज्यायां उपरूतो भूयसि हविर्करण इदं मे देवा हविर्कृषंतामिति तस्मिन्नुप रू
 त इत्युप रूया वांतरेका प्राशनीयादिके भाग ऊषस्वनः पिन्वगा जिन्वा र्वताराय स्याधस्ये शिवे त
 स्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्ते भाग मशी महिः सर्वात्मानः सर्वतनवः सर्ववीराः सर्वपूरुषाः सर्वपुरु

पादतिवा ७॥ मार्जयित्वा नुयाजैश्चरन्ति परित्तरणैरंजलिमंतर्थायाप आसेचयते तन्मार्जयित्वा नुयाजैश्चरन्ति
 याजवीतवत्पदांतास्त्रयैकैकं प्रेषितो यजति देवं बर्हिर्वसुर्वेन वसुधेयस्य वेतुर्देवो नराशंसे वसुर्वेन वसुधेय
 स्य वेतुर्देवो अग्निस्त्रिष्टुक्त्सुद्रविषामंद्रुक् विःसत्यमन्मायजीहोऽतो होतुर्हीतुरायजीयं नम्रेयां देवानया
 उग्रं अभिप्रेर्यते होत्रे अमत्सततां ससनुषी होत्रं दिवंगमां हविदेवेषु यज्ञमेरयेमस्त्रिष्टुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्
 वने वसुधेयस्य नमो वाके वीहीत्यनवानेवा ८॥ सूक्तवाकायसंप्रेषित इदं द्यावा पृथिवी भद्रमभूदर्थं
 सूक्तवाकमुत नमो वाकमुध्यास्म सूक्तोच्यं मन्त्रे त्वं सूक्तवागसि उपपद्यते दिवस्पृथिव्योरामन्वतीति स्मि
 न्यज्ञेयजमानद्यावा पृथिवी स्तं शंग योजीरदानु अत्र सूक्तं अत्र वेदे उरगन्वती अभयंकृतौ वृष्टिद्यावा
 रीत्यापाशं भुवो मयो भुवो र्जस्वती पृथिवी स्वती स्तुपचरणान्वस्वधि चारणा चतयोरविदीत्यवसायप्रथम
 या विनम्रया दिश्य देवता मिदं हविर्ज्जुषता वीरुधतम होज्या यो कृतेत्युपसंतनुया देवमुत्तरा अक्राता
 मक्रते तिय आर्धमुक्तमुपांशोरा वापिकांतमनुदुत्य देवा आज्यपा आहुम जुषता वीरुधतम होज्या
 यो कृते तिय आर्धमुक्तमुपांशोरा वापिकांतमनुदुत्य देवा आज्यपा आहुम जुषता वीरुधतम होज्या
 स्तेयं जपमानो सावसादित्यस्या दिश्य नामनी उपांशुसन्निधौ गुरो आयुराशास्ते सुप्रजास्त्वमाशास्ते
 य

रेफो लुपते रेफो प्रथमः स्वंतृतीयं नित्यं मकारे पयजामहे स मिधः समिधो अग्न आज्यस्य व्यंत्तु ३ वौषट्के
 तिवषट्कार इति प्रथमो वागोजः सहजो मयि प्राणापानाविति वषट्कारमुक्त्वा त्कानुमंत्रयते देवाकीः
 त्ये विषट्कारस्तथानुमंत्रणमेतद्याज्यानि दर्शनं तनूनपादग्न आज्यस्य वेत्विति द्वितीयो न्यत्र वसिष्ठः
 नकात्रिवध्वा श्वराजन्येभ्यो नराशंसे अग्न आज्यस्य वेत्विति तेषामिको अग्न आज्यस्य व्यंत्विति तृतीयो
 बर्हिर्ग्न आज्यस्य वेत्विति चतुर्थो आगूर्यपंचमे स्वाहा मुस्वाहा मुमिति यथावाहितमनुदुत्य देवता यथा
 चोदितमनावाहितस्वाहा देवा आज्यपाज्जषाणा अग्न आज्यस्य व्यंत्वित्यातो मंद्रेणोर्ध्वं च शंयुवा
 कान्मध्यमेन हवीष्यास्त्रिष्टुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्त्सुद्रविषामंद्रुक्
 सोमासि सत्यतिरि त्युत्तरस्य ज्जषाणो अग्निराज्यस्य वेत्विति पूर्वस्य याज्याज्जषाणाः सोम आज्यस्य
 हविषो वेत्युत्तरस्य तावागूर्यदिशं यजति सर्वाश्चैव वाक्यावत्यो प्रेषा अन्या अन्यायात्यान्यः सोमिको
 अश्वया अंतरेण वैश्वानरीयं पत्नी संयाजाश्चैतौ वात्र द्यौर्पोषमास्यामनुवाक्या लिंगविषेण ना
 मधेयान्यत्वं ततो विचारो नित्येया ज्येष्ठं च तं तावमावास्याया मग्निः प्रलेन मन्मनो सोमगो भिद्वाव
 मित्यातो वाग्यमनं मंतराचयाज्यानुवाक्ये निगदन्नुवचनाभिष्टवनशस्त्रजपानां चारभ्यासमातेरन्यदस्ति

श्री० सू०

६

३

मुदीचां दिव्य
पुरुषायो विन
स्पतयो भार्जय
तमूर्ध्वीयां दिवि
यज्ञः सक्तारः प्र
जापतिर्भर्जय

मसि

करणक्रियासंसनिरसिसनितासिसनेयं धृतं तं कुलायिनं रायस्योषं सहासिणं वेदोददातुवाजिनोयं व
हव उपजीवतियो जनानामसदृशं तं विदेयप्रजां विदेयकामाय त्वेति वेदशिरसानां भेदशमालभे
तप्रजाकामाचेदथास्यायोक्तं विवृते त्वामुंचामिवरुणस्य पाष्यादिति तत्प्रत्यगार्हपत्यादिभुणं
प्राक्पाशनिधायै परिष्ठादस्योदग्राणि वेदतृणानि करोति पुरस्तात्पूर्णपात्रं संश्लिष्टं वेदतृणैर
भिमृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाः सुपूर्णमसिपूर्णमेभूयाः सदसिसन्मेभूयाः सर्वमसिस
र्वमेभूया अक्षितिर्भिमामेक्षेष्टा इत्यथेनापूर्णपात्रात्प्रातिदिशमुदकमुदुक्षुदुक्षुंतीवाचयति
प्राच्यां दिशि देवां क्रविजो भार्जयंतं दक्षिणास्यां दिशि मासाः पितरो भार्जयंतं प्रतीच्यां दिशि
गृहाः पशवो भार्जयंतं तिमार्जयंतामिति वाथास्या उन्नानमंजठिमधास्ताद्योत्क्रस्य निधायोत्मन
श्च स च पूर्णपात्रं निनयन्वाचयेन्माहं प्रजां परासिचं यान सयावरीस्थनी समुद्रे वा निनयानि स्वंपा
थो अपीथेति वेदतृणान्यग्रे गृहीत्वा विध्वंस्त्वं तं तं स्तृणन्त्स व्यनगार्हपत्यादाहवनीयमेति तं
तुं ते न च नृजसो भानुमन्विहीति शेषं निधाय प्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थाय स्थाल्याः स्रुवेणादाय स
र्वप्रायश्चित्तानि जुहुयात्स्वाहाकारं तैर्मन्त्रैर्न च नृमन्त्रे पठितो यत्किंचोपप्रिषतो यजेदन्यत्राथेवं श्रुतो व्य

६

राशस्तेषामाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तेउत्तरां देवयज्यामाशास्तेभूयोहविष्यमाणमाशास्तेदिव्यधामा
 शास्तेविश्वं प्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यान्तदध्यान्तदस्मैदेवारासंतांतदग्निदेवोदेवेभ्योविततेवय
 मग्नेमनुषाः॥३८॥चवित्तंचोत्रेचनोद्यावाष्टयिवीअंहुसस्यातामेहगतिर्विमस्येदंनमोदेवेभ्यइति॥९॥
 शंयुनाकायसंप्रेषितस्तुंयोराष्टणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवावेदमस्मैप्रयुक्त्यध्वर्युस्तंगृहीयद्विदे
 सिवेदोविदेयेत्यदायुषेत्येतेनोपोत्थायपश्वांगार्हपत्यस्योपविश्यमंतवस्वारं देवानांपत्नीरग्निं गृहप
 तिमित्याज्येनयजंत्याप्यायस्वसमेतुतेसंतेपयांसिसमुयंतुवजाइहस्वशरमप्रियंतंनस्तूरीपमध
 पोषयितुं देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनइतिहोमिहेहितागृहपतिःसराजाहव्यवाळीभिर्जरःपितानइ
 तिपत्नीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमितिप्रागृहपतेयजेतराकामहंसिनीवालि
 कुहूमहमितिद्वेद्याज्यानुवाक्येकुहूमहंसुवृतंविप्रनापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोहवीमिसानोद
 रातुश्रवणंपितृणांतस्येतेदेविहविषाविधेमकुहूर्देवानाममृतस्यपत्नीहव्यानोअस्यहविषःशृणा
 तुसंदाशुषेकिरतुभूरिवामंरायस्पोषयजमानेदधात्वित्याज्यं पापितकेवदापयीतेकामुपहूयसर्वाप्रा
 णीयास्तंयुवाकोभवेन्नवा॥९०॥वेदंपत्यैप्रदायवाचयेदोताध्वर्युर्वीवेदोमिवित्तिरसिविदेसि

सो ५

येकमी

दृक् पवमानेषु यच्च किंचित् त्रवत्सोत्राशेष आपत्तिश्च यत्रैभिः प्रणीयते पिससामेतदादितत्र वाग्यमन
दक्षिणतश्च वज्रं पत्याशः शिशान इति सूक्तं समाप्ते पवेशनाद्युक्तं न तु सोमिके प्रणयने ब्रह्मजपोन्य
त्र विष्टृष्टवागबहुभाषी यज्ञमना विपर्ययासेतरिने मंत्रे कर्मणि वारव्याते वोपलक्ष्यवाजान्वाच्यादु निजुदु
यादृक् चेतद्गतिगार्हपत्ये यजुष्टोत्रवदिति दक्षिणा आग्नीध्रीये सोमेषु सामतः स्वरित्याहवनीये सर्वतो
वां विज्ञाते वाभृष्टुवः स्वरित्याहवनीये एव प्राक्प्रयाजेभ्यो गारं बहिष्पतिधिनिर्दत्तं सुवदं देनाभिनि
दृध्यान्मातपोमायतस्तपन्मायतपतिस्तपन्मस्ते अस्वायतेमपोरुपरायतेनमोयत्रनिषीद
सीत्यमुमाहिंसीरमुमाहिंसी रिति च प्रतिदिशमध्वर्युजमानोपुरस्ताच्चैह्मयजमानो दक्षिण
तोहोत्पत्नीयजमानान्वश्वादाग्नीध्रयजमाना उत्तरतो येन मनुप्रहरेदाहयज्ञं देनिर्कतेरुपस्था
त्तं देवेषु परिहरामिविद्वान्सुजनास्त्वं शतहिमामदंत इह नो देवामपिशर्मय छतेति तमभिजुह्यात्स
हस्त्रश्चंगोवृषभोजातवेदास्तोमपृष्टो घृतवान्सुप्रतीकः मानोहिंसी धिसितोनेत्वाजहामि गोपा
षंवनो वीरपोषं च यच्छस्वाहेति १२॥ प्राशिन्नमाद्रियमाणमीक्षते मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतीक्ष
इति देवस्य त्वासावितुः प्रसवे श्विनोर्बाहुभ्यां पूछो हस्ताभ्यां प्रतिष्ठा मीति तदंजलिना प्रतिष्ठ

पृथिव्यास्त्वानाभौ सादयाम्यदित्या उपस्थ इति कुशेषु प्राग्दंडं निधाय गुष्ठोपक निधिकाभ्या
मसंरधाद आश्रीयादिग्रेष्वास्येन प्राश्नामि बृहस्पतेर्भुवेन त्याचम्पान्वात्वामेत्सत्येन त्वामि
जिघर्मिथा अश्वंत देवतास्तारदंशमयंतु चक्षुः श्रोत्रं प्राणान्मेमाहिंसी रिति द्रस्यत्वाजठरे
धामीति नाभिमाल मेत प्रक्षाल्य प्राशिन्नहरणं त्रिनेनाभ्यात्ममपो निनयते मार्जुमित्वास्मि
ब्रह्मभागानि दध्यात्पश्चात्कुशेषु यजमानभागमन्वाहार्यमवेक्षते प्रजापते भागोऽसृज
स्वान्पचस्वानि क्षिति रसिमामेक्षेष्टा अस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च प्राणापानो मे पाहिकामायत्वे
त्यस्पृशन्नवघ्रायां गुष्ठोपक निधिकाभ्यां शिष्टं गृहीत्वा ब्रह्मभागानि दध्या ब्रह्मन्प्रस्थास्याम
इति श्रुत्वा बृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशिष्ट बृहस्पते यज्ञमजृगुपः स यज्ञं पाहिस यज्ञं
तिपाहिं समापाहि भृष्टुवः स्वरित्याहस्पतिप्रस्थ इति जपित्वां प्रतिष्ठेति समिधमनुजानीयात्स
स्थिते जघेन्यकृत्विजां सर्वप्रायश्चित्तानि जहुयात्तिमितेनाल मेरुं ह्येतारं वेतयोर्नियहामः
सर्वसंस्था जपेनापतिष्ठते १३॥ अथैतस्य नमः प्रवक्ष्ये यजमानस्य ब्रह्मोदने प्रयाजे
इत्येकदेवताः प्रदेशिन्यामार्जयित्वा सूक्तवाकायरां युवाकायवदं पत्न्या अथ ब्रह्मणः प्राशिन्मा

उपतिष्ठते २

श्रौ० सू० ५०

द्विपमाणं त्रयोदश ॥ १३ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ नमो पोर्णमा

सेनेष्टिपशुसोमाउपदिष्टोस्तेरमानास्यायां पोर्णमास्यां वायजेतराजन्यश्चाग्निहोत्रं जुहुयात्तपस्विनेब्रा
ह्मणायैतरं कालं भक्तमुपहते हृतसत्यशक्तिः सोमसुत्सदा जुहुयाद्दुष्टुवहूनामनुदेशानंतर्ययोगो
ॐ देहेतुयाज्यानुवाक्ये दृष्टादेशेनित्ये अग्न्याधेयं कृतिकासुरोहिण्यामग्निरसिफलगुनीषु यथा
विशाखयोरुत्तरयोः प्रोष्ठपदयोरेतेषां कस्मिंश्चिद् संते पर्वणि ब्राह्मण आदधीत ग्रीष्मवर्षात्स
क्षत्रियवेश्योपकुष्ठायस्मिन्कस्मिंश्चिद् दत्तावादधीत सोमेन यक्ष्यमाणो न तुष्टेन नक्षत्रमश्वत्था
क्षमीगर्भदिरणी आहरेद नपेक्षमाणो येष्वश्वत्थः शमीगर्भ आरुरो हते स चातं त्वाहरा मिच्छन्ना
यज्ञियैः केतुभिः सहेति पूर्णा दुत्यंतमग्न्याधेयं पदित्विष्टयस्तनुयुः प्रथमायामग्निरग्निः पवमानो
मआयुषिपवसे मे पवस्व स्वपाः सहव्यवाकमर्योग्निर्होतापुरोहित इति स्विष्टकृतः संयाज्ये इत्यु
क्ते सो विष्टकृती प्रतीयात्सर्वत्र देवतागमेनित्यानामपायोयास्विष्टकृते मंतराज्यभागो चितास्त
त्स्थावेष्वसमानजातिधर्मा द्वितीयस्यावृधन्वंतावग्निः पावकोग्निः शुचिः सनः पावकदीर्घवोग्ने
पावकरोचिष्वा अग्निः शुचिब्रततम उदग्ने शुच्यवसाद्वा निश्वा अभियुजोग्निमीळे पुरोहितमिति स

स्त

कहोमाग्न्याधानोपस्थानानि च। अयाश्वाग्नेस्य नभिः शस्तीश्च सत्यमित्वमया असि। अयासा
वयसा कृतोयात्सहव्यमृष्टिष्वेयानो धेहि भेषजं स्वाहा अतो देवा अवंतु न इति द्वाभ्यां व्याहृतिभिश्च
भूस्वाहा भुवस्वाहा स्वः स्वाहा भूर्भुवस्वः स्वाहेति दुत्वा संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थनानि क्रम्यानि
यमर्धुं नमस्वरश्च मे यज्ञोपचते नमश्च यत्तेन्यूनं तस्मै त उपयत्तेति रिक्तं तस्मै तेन म इति संस्थाजप
इति होतुः ॥ ११ ॥ अथ ब्रह्माणो होत्राचमनं यज्ञोपवीतशौचानि नित्यः सर्वकर्मणां दक्षिणतोऽङ्ग
वाणां व्रजतां वा विहिर्वेद्यां दिशं व्रजेयुः सैव तत्र प्राचीं चिष्टास्वमंत्रा सुस्थानासनयोर्विकल्पति
द्यधोमाश्वयेव षड्द्वारा आसीतान्यत्र समस्तपाण्यं गुह्यं ग्रेणाहवनीयं परीत्य दक्षिणतः कुत्रोष्ट्र
पविशेद्बृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशिष्यते बृहस्पते यज्ञं गोपायेत्युपविश्य जपेदष्टब्रह्मजपः
सर्वयज्ञं तत्रेषु साग्रेयत्रोपवेशनमुपविष्टमति सज्जयते ब्रह्मन्नपः प्रणयामीति श्रुत्वा भूर्भुव
स्वर्बृहस्पति प्रसूत इति जपित्वा प्रणयेत्यतिसज्जयते सर्वत्र यथा कर्मत्वादेशो प्रणवाद्युच्चैर्ध्वं वा प्र
णवादि तर्ध्वं वा ग्यत आस्त्र आहविष्कृत उद्वा दनादामार्जनात्तशोमेमेघर्मादि चानि प्रेषादिवा
सुब्रह्मण्यायाः प्रातरनुवाकाद्यंतर्यामश्चिद्वितोनुसवनं मेळायाः स्तोत्रे च तिसृजुनाद्यावषट्कारादि

याज्ये तृतीयस्यां सा मिधेन्यावावपते प्रागुपोत्तमायाः पृथुपाजा अमर्त्य इति हे धाव्ये इत्युक्त एते प्रती
 पात्पुष्टिमेतावाग्निनारयिमश्नवद्रूपस्कानो अमीवहेत्यग्नीषोमा विंशान् विस्तुरिति कल्पिकान्यदितिरु
 तत्वामदिते महिमही मृषुमातरं सुव्रताना मृतस्य पत्नी मवसे दुवेम। तु विक्षत्रामजंती मुद्रुचो सुशर्मणि
 महिति सुप्रणीतिं प्रेक्षो अग्र इमे अग्र इति संयाज्ये विराजा वित्युक्त एते प्रतीयादिति तिस्र आद्योतमेवैव
 स्यातामाद्याना तथा सतितस्यामेव धाव्ये विराजा विति मन्त्रे विकारो वैराजतं त्रेति प्रतीयादाधानाद्वा
 दशधात्रमजस्मा अत्यंतं तु गतश्रियः ॥१॥ उत्सर्गपराह्णे गार्हपत्यं प्रज्वल्य दक्षिणाग्निमानाय विदुलादि
 तवतो वैकयोनश्च इत्येके प्रियमाणं वा प्रज्वल्यारणिमंतं वामथित्वा गार्हपत्यादाहवनीयं ज्वलंतं
 मुंसरेद्वंत्वादेवेभ्यः श्रिया उधरामीत्युधरेदु प्रियमाण उधरपाभनोभायद विद्वान्यच्च विद्वान्श्वका
 र अङ्गायदेनः कृतमस्ति किंचित्सर्वस्मान्मो हृतः पतितस्मादिति प्रणयेदमृताहुतिं मृतायां जहोम्य म
 मिष्टधिव्याममृतस्य योनौ तयानंतं काममहं जयानि प्रजापतिः प्रथमेयं जिगायाग्नावग्निः स्वाहेति
 निदध्यादादित्यमभिसुख एवं प्रातर्बुध्यांतमेवाभिसुखेरात्र्यायदेन इति तु प्रणयेदतर्ध्वमाहि
 तामि व्रतचार्या होमादनुदितहोमं चोदयादस्तमितहोमो नित्यमानमनमृतसत्याभ्यां त्वापर्युक्षामी

श्री. ८. ५०

९

तिजपित्वापर्युक्षेत्रिस्त्रिरेकैकंपुनः पुनरुदकमादायनंतर्प्यैकल्योदक्षिणं त्वेव प्रथमं विज्ञायते पिता वा
एवोग्रीनां यदक्षिणः पुनोगार्हपत्यः पौत्रोऽनाहवनीयस्तस्मादेवंपर्युक्षेत्रिगार्हपत्यादविच्छिन्नामुद
कभारां हरेत्तंतुं तन्वन्नसो भानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्योदवांगारानपो
हेत्सुदुतकृतस्य सुदुतं करिष्यथे तिते घग्निहोत्रमधिश्येदधिश्चित्तमध्यधिश्चित्तमाधिश्चित्तं
हीं इति इत्थामास्पदं घृतवच्चान्नं जातवेदो हीं विरिदं जुषस्व ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां
सप्तानां मयि पुष्टिरस्त्विति वानर्ध्याधिश्येदधिश्येदित्येकैरूपयसानित्यहोमोपवागूरोदनो
दधिसर्पिर्ग्रामकामान्नद्यकामेन्द्रियकामतेजस्कामानामधिश्चित्तमवज्वलयेदनाधिश्येद
ध्यग्निष्टेतेजोमाहाविरिति सूवेण प्रतिषिञ्च्यन्नवाशांतिरस्यमृतमसीतितयोरव्यतिचारः पु
नर्ज्वलतापरिहरेत्त्रिरंतरिक्षं रक्षोंतरित्स अरातय इति समुदंतं कर्षेन्न वेदगुहासयेद्वेत्वांतरिक्षा
यत्वाष्टथिब्यैत्वेति निदधत्सुदुतकृतस्य सुदुतं मकार्षेत्पंगारानतिस्त्र्यसुक्लसुवंप्रतितपेत्प्रत्य
ष्टं रक्षः प्रत्यष्टा अरातयो निष्टमरक्षो निष्टमा अरातय इत्युत्तमतः स्थाल्यास्त्रयमासाद्यो मुन्नया
नीत्यतिसर्जयीनाहिताग्निराचम्यापरेण वेदिमतिव्रज्यदक्षिणत उपविश्येत्तद्धुत्वो मुन्नयेत्यतिस

२१

९

श्री० सू० पूर्व०

१०

म

रेसंवत्सरेयवाग्वापयसावास्वयंपर्वणिक्तदुयाद्विजामेकइतरं कालमंतेवासीवास्वद्वेदकमुद्वृत्त्यभक्षये
दपययोर्वाङ्मुत्वायुषेत्वाप्राश्नामीतिप्रथममन्नाद्ययत्वेत्युत्तरं चक्षुःसमिधमाधायाग्नयेष्टहपतयेस्वाहेति
गार्हपत्येनित्योत्तराक्षुःसमिधमाधायाग्नयेसंवशपतयेस्वाहेतिदक्षिणेग्नयेन्नादामान्नपतयेस्वा
हेतिवा नित्योत्तराभक्षयित्वाभ्यात्मपःस्वुचानिनयतेतिःसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेत्यथेनांकुशैःप्र
क्षाल्यचतस्रःपूर्णाःप्रागुदीच्योर्निनेयेदुभ्यःस्वाहादिभ्यःस्वाहासप्तऋषिभ्यःस्वाहेतरजनेभ्यः
स्वाहेतिपंचमीकुशदेशेष्टधिव्यामभृतं जुहोम्यग्नयेवैश्वानरायस्वाहेतिषष्ठीपश्चाद्गार्हपत्यस्यप्रा
णममृतेजुहोम्यमंतं प्राणजुहोमिस्वाहेतिप्रसाप्यंतर्वेदिनिदध्यात्परिकर्मिणेवाप्रयच्छेदग्रेणा
हवनीसंपरीत्यसमिधआदध्यातिस्त्रास्त्रिस्तुददुभ्यस्त्रिष्टान्प्रथमांसमंत्रामाहवनीयेदीदि
हीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदयेत्यक्तं पर्युक्षणांत्यापरिसमूहनेपूर्वतुपर्युक्षणा
द्वंप्रातस्पोदयंयुधितउदितेवासत्यक्रताभ्यात्वेतिपर्युक्षणमोमुनेष्यामीत्यातिःसर्जनं
हरिणीत्वास्त्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानंभूर्भुवस्वरो३सूर्यज्यो
तिर्ज्येतिःसूर्यःस्वाहेतिहोमउन्मार्जनं च॥३॥प्रवत्स्यन्नग्नीप्रज्वलत्याचम्यातिक्रम्यापतिष्ठ

१०

३०१

तआहवनीयंशंस्यपश्चिन्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्यप्रजामेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्ह
पत्याहवनीयावीक्षेतेमान्मेमित्रावरुणोऽग्नौपायतंयुवंअविनष्टानविहृतान्युषेनानभिरक्ष
त्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्ताहवनीयमुपातिष्ठतेममनामप्रथ
मंजातवेदःपितामाताचक्षतुर्यदयोःतत्वंविभृहिपुनराममेतोस्तवाहंमामविभरण्यग्नइतिप्र
व्रजेदनपेक्षमाणोमाप्रगामेतिस्त्रुक्तंअपन्नारादग्निभ्योवाचंविस्त्रजेतसदासुगःपितुमांअस्त
पंथाइतिपंथानमवरुत्यानुपस्थितामिश्वेषवाससमापद्येतेहैवसंतत्रसंतत्वामेहदावाचा
मनसावाविभर्मितिरोमासंतंमाप्रहासीड्योतिषात्वावेश्वानरेनोपतिष्ठेइतिप्रतिदिशम
ग्नीनुपस्थायापिपंथाप्रगन्महीतिप्रत्येत्यसमित्याणिवग्नितोग्नीज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्या
हवनीयमीक्षे तक्विश्वरानीमानरंतोनातुरेणमनसाअग्नेमातेप्रतिवेशारिषामानमस्तेअ
स्तमीकुषेनमस्तउपसदनेअग्नेशुभस्वतन्वसम्प्राय्यासुतेत्यग्निषुसमिधउपनिधाया
हवनीयमुपतिष्ठतेममनामतवचजातवेदोवांससीइवविवसानोचरावः।तेविभृवोदक्षसे
जीवसेचयथायथंनौतन्वोजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादीहवनीयैर्गन्मविश्ववेदस

त

अ

मस्मभ्यं वसुवित्रमं । अग्ने संम्राक भिद्यन्मभिसह आयुस्वस्वाहेति गार्हपत्येयमग्निर्गृहपतिर्गार्ह
पत्यः प्रजाया वसुवित्रमः अग्ने गृहपते भिद्यन्मभिसह आयुस्वस्वाहेति दक्षिणेयमग्निः पुरीष्पारयि
मान्पुष्टिवर्धनः । अग्ने पुरीष्वा भिद्यन्मभिसह आयुस्वस्वाहेति गार्हपत्या हवनीया वीसेते मान्मे
भिन्नावरुणो गृहानज्जुगुपतं युवं अविनष्टान् विदुः । दत्तं धूषेनानभ्यराक्षी । रास्माकं पुनरायनादि
तियथेतं प्रत्येत्य प्रोष्य भूयो दशरात्रत्वं तु गृहीतमाज्यं । जुहुयान्मनोज्योतिर्जपतामाज्यं विष्टि
नंयः । जंसमिदं दधातु ॥ या इष्टा उषसा या अनिष्टा स्ताः संतनोमि हविषा भूतेन स्वाहेत्यग्निहो
त्रा हे मे च प्रतिहोम मे कपरि समुद्योद विद्वारा दुपविश्य भूभुवस्वरिति वाचं विस्मृतेत गृहानी क्षेत
प्यनाहिताग्निर्गृहासा विनीतो पवस्व स्तेषां स्मासु च प्रजायध्वं माचिवोगोपती रिषदिति प्रपद्येत
गृहानहं सुमनसः प्रपद्ये वीरघ्नो वीरवतः सुवीरान् । उरंवहंतो घृतमुक्षमाणास्ते घृतमुम
नाः संविशानीति निवंशमंशयोः शंयोरिति त्रिरनुवीक्षमाणो विदितमथ । लोकं न तद
हर्ज्ञापये । युर्विज्ञायते भयं वो भयं मे स्त्रित्येवोपतिष्ठेति प्रवसन् प्रत्येत्याहरहर्वति ॥ ४ ॥ अमा
वास्यायामपराह्णे पिंडपितृयज्ञो दक्षिणाग्नेरेको लुक् प्रदक्षिणो येद्ये नृपाणि प्रतिमुचमा
प्रण

जेदति सृष्टो भूरिका भुवइका स्वरिका वधइ केति स्मृवपु रमुन्नयेदप्रियमप्रियं पूर्णातमं योन्युत्पद्य
मृक्षिमिच्छेत्पुत्राणां योऽस्य पुत्रः प्रियस्यातं प्रति पूर्णमुन्नयेच्छालीमभिमृश्य समिधं सुचंचाध्यधि
धिगार्हपत्यं हत्वा प्राणसंमितामारुवनीयसमीपे कुशेषसाद्यजान्वाच्यसमिधमादध्याद
जतां त्वाग्निज्येति वराग्निमिष्टकामुपदधे स्वाहेति समिधमाधाय विद्यदसि विद्यमेपाप्मानमग्नौ
अक्षेत्यपउपस्पृश्य प्रदीप्तां ह्यंगुलमात्रे भिज्जुयाद्भुवः स्वरो ३ मग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वा
हेति पूर्वामाहुतिं दुत्वा कुंसादपित्वा गार्हपत्यमेव क्षेतपश्चूनेयच्छेत्यथोत्तरां तूष्ठीभूयसीमसं
स्पृष्टां प्रागुदगुत्तरातो वा प्रजापतिं मनसा ध्यायात्तूष्ठीहोमेषु सर्वत्र भूयिष्ठं सुचिश्चाष्टात्रिरनुप्रक
प्यावमृज्य कुशमूलेषु निमार्ष्टि पशुभ्यस्त्वेति तेष्वां दक्षिणा तउत्तानां भुमूलीः करोति प्रत्नीनावी
तात्तूष्ठीस्वधापितृभ्यः । इति वापो वनिनी मरुष्टिरसि वृश्चमेपाप्मानमप्यक्षेत्यपउपस्पृष्टा
हिताग्निरनुमंत्रयेताधानसु । त्वातेन ऋषिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयांगिरस्वध्रुवासीदेति
समिधं ता अस्य सूदरो ह स इति पूर्वामाहुतिमुपोत्थायोत्तरां कां क्षेत समानो भूभुवस्वः सुप्रजाः
प्रजाभिस्थां सुवीरवीरै सुपोषः पोषैरग्नेयी भिश्चाग्र आर्षिपवस इति तिसृभिः ॥ २ ॥ संवत्स

ना असुराः संतः स्वध्याचरन्ति परापुरो निपुरो भरंत्यग्निष्ठा लोकात्प्रणुदात्वस्मादिति सर्वकर्माणि
तां दिशमुपसमाधायो नोपरिस्तीर्य दक्षिणाग्नेः प्रगुदक्षप्रत्यगुदो गवैकैकशः पात्राणि सादये
चरुस्थालि शर्पस्फोल्क खलमुसलं स्तुवध्रुवध्रुवज्जिनमकृदा छिन्ने ध्रुमेषणकम
उलं दक्षिणातो मिष्टमार्ग्य चरुस्थाली ब्रीहीणा पूर्णा निष्ठा जेत्यरिसन्नाद्विदध्यात्
छाजिन उलखलं कृत्वा तान्तरान्यत्सं वहन्याद विवेचमवहतां सकृत्प्रक्षाल्य
दक्षिणाग्नौ श्रपयेद्वा गतिप्रणीता तस्मिन्नेन लेखामुल्लिखेदपहतौ सुरारक्षां सिवेदिषद् अ
इति तान्भुक्ष्य सकृदा छिन्नैरवस्तीर्या सादयेदभिघार्य स्थालीपाकमाज्यं सर्पिरुत्पूतं
नवनीतं वोत्पूतं अवायामाज्यं कृत्वा दक्षिणत आंजनाभ्यंजनकशिष्टपवर्णानि प्राचीना
वीती ध्रुमुपसमाधाय मेषणमादायावदानं संपदा जुहुयात्सोमाय पितृमते स्वधानमो
ग्रये कव्यवाहनाय स्वधानम इति स्वाहाकारेण चाग्निं पूर्वयज्ञोपवीती मेषणमनुप्रदत्त्य
प्राचीना वीती लेखान्त्रिरुदकेनोपनयेत् शुधंतां पितरः शुधंतां पितामहः शुधंतां प्रपिताम
हा इति तस्यापिंजानिष्टणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायेतत्सोये

श्रौ.सू.पू.

१२

चत्वा मत्रा न्वितितस्मै तस्मै य एषां प्रेतास्युरिति गणगारिः प्रत्यक्षमित्ररानर्चयेत्तदर्थत्वात् सर्वेभ्य एव निष्ठ
णीदयादिति नौ ल्वलिः क्रियागुणत्वाद् विजीवंत आत्रिभ्यः प्रेतेभ्य एव निष्ठणीयादिति गौतमः क्रि
यावर्थकारितोपमविशेषो जीवमृतानां न परोभ्यो न अधिकारान्न प्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निष्ठणीयान्निजीवां
तर्हितेभ्यो जडुयाज्जीवेभ्यः सर्वदुतं सर्वजीविनो नामान्यविद्वांस्तत्तपितामहप्रपितामहेति निष्ठ
ताननुमंत्रयेत्तात्र पितरो मादयध्वं यथा भागमावृषायध्वमिति सव्यवृद्धुदं उग्रवृत्त्ययथाशक्त्यप्रा
णं तासित्वाभिपर्यावृत्यामीमर्हंत पितरो यथा भागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षं भक्षयेन्नित्यं
निनयनमसावभ्येष्ट्वा सावंध्वेति पिंडेष्टभ्यं जनां जने वा सो दद्यात् दद्याद् दशामूर्णास्तृकां
वापंच त्रिदुर्षतायार्ध्वं स्वर्लोमैतद्दः पितरो वा सोमा नो तो न्यसितरो युद्धुः प्रित्यथै नानु
पतिष्ठे तनमोवः पितरु षेनमोवः पितरु र्जनेनमोवः पितरः शुश्रायनमोवः पितरो घोरायनमोवः
पितरो जीवायनमोवः पितरो सायस्वधावः पितरो नमोवः पितरो नम एता युष्माकं पितर इमा अस्मा
कं जीवा वो जीवंत इह संतस्याम मनो न्वाहु वामह दुतिस्तत्त्वतिस्तभिरथेनान्प्रवाहयेत्तरेतनपि
तरः सोम्यासोगंभीरैभिः। पथिभिः पूर्वणेभिः। दत्वायस्मभ्यं इविणेह भद्रं पिंचनः सर्ववीरं नियच्छेत्त्यग्निं

॥६॥

१२

चनित्यं पूर्वमनुब्राह्मणिनोऽपि आयुषि पवस इत्युत्तरं नित्यं सूत्रे हविः शब्द आग्नेयं हविर धाद्यग्ने
 तोर्हि इत्यामिष्टे अद्यणीभिर्गृणंत एभिर्नो अर्कैरेतमद्या श्वं न स्तोमेरिति संयाज्ये देवं वर्हिः प्रव
 सुवनेव सुधेयस्य वेतु देवानराशं सोमो वसुवनेव सुधेयस्य वेतिति ॥ ८॥ आग्रयणे ब्रीहिश्या
 माकयवानां सस्यं न ग्रीयादग्निहोत्रमुकुत्वा यदा बर्हस्यत् प्रस्यादथाग्रयणेन जयेतापि हि देवा
 आहुस्तप्तो नूनं वर्षस्याग्रयणेन हियजत इत्याग्निहोत्रं वेदानादपित्वा तस्याः पयसा जुहुया
 दपि वा क्रियाय वेष्टिष्टिस्तुराज्ञः सर्वेषां चैकेश्यामाकेष्ट्यां सोम्यश्चरुः सोमयास्ते मयो भुवो
 याते धामानि दिवियाष्टथिव्यामित्यवांतरकायानित्यं जपमुक्तासव्यपाणौ कृत्वैतरेणाभिमृ
 शोत्प्रजापतयेत्वायहं गृह्णामि मद्यं श्रिये मद्यं यशसे मद्यमन्नाद्याय । भद्रान्नः श्रेयः सम
 नेष्टु देवास्त्वधा वसेन्व समशीमहि त्वांसो मयोभूः पितृवा विशेषं शं नो भवद्विपदेशं चतु
 ष्यद इति प्राश्नाचम्य नाभिमात्मनेतामोसि प्राणतद्वत् ब्रवीम्यमासि सर्वानि सिप्रविष्टः । स
 मेजरारोगमपतुद्यशरीरादमाम एधिमामृथाम इंद्रेत्येतेन भक्षिणो भक्षान्सर्वत्र न
 वभोजनेष्वब्रीहियवानां धाप्येविराजा वग्नीश्वरिदाम्नीवा विश्वे देवाः सोमो पदितत्र श्यामाकोद्या

वाष्टथिवी आद्याये अग्निमिंधते सुकर्माणः सुरुचे देवयंतो विश्वे देवास आगतये केचज्जमामहि
 नो अहिमायामहीद्यौः पृथिवीचनः प्रष्टुर्वज्रपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९॥ अथ काम्या आयुष्का
 मेष्ट्यां जीवातुमंतावानो अग्ने सुचेतुना त्वंसोम महे भगमित्यग्निरायुष्मानि इन्द्रातायुष्टे विश्व
 तो दधदयमाग्नेर्वरेण्यः पुनस्ते प्राणा आयाति परायक्ष्मं सुवामिते । आयुर्दी अग्ने हविषो ज
 षाणा धृतप्रतीको धृतयोऽहोरोधि । धृतं पीत्वामधुचा रुग्णं पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमं चा
 तारमिंदं भवितारमिंदं माते अस्यां सहसा वन्पारिषोपाहि नो अग्ने पायुभिरजस्रैरग्ने त्वं पारयान
 व्यो अस्मानिति संयाज्ये स्वस्वयन्यां रक्षितवंता वग्ने रक्षाणो अंहसस्त्वन्नः सोम विश्वत इ
 त्यग्निः स्वस्तिमान् स्वस्तिनो दिवो अग्ने पृथिव्या अग्ने अस्मदमतिमारे अंह इति पूर्वयोक्ते संया
 ज्ये पुत्रकामेष्ट्यामग्निः पुत्रीयस्मै त्वं सुकृते जातवेदाय स्वाहा कीरिणामन्यमानोऽग्निस्तु वि
 श्रवस्तममिति हे संयाज्ये आग्ने यथा उत्तरे नित्ये मूर्धत्वं तस्तु भ्यंता अंगिरसस्तमाश्यामंतं का
 ममग्ने तवोतीति कामयवेष्ट्या उत्तरे विन इंदमृधोजहि मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः सयुतिमि
 द्रस्युतिं प्रच्युतिं जघनच्युतिं प्रनाकाफान आभरा प्रयस्यन्निव सव्यथो विन इंदमृधोजहि चन

श्रैव० सू०

१४

अ

खुदद्यथासमभिनः सुद्युतिनेयेतीडापदात्रेपुनर्दत्रेवायानिनाधनानिकुलोतिनासिमन्युना। इन्द्र
नुविक्षिनस्तान्यनेनहविषापुनः पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीः सुराधाः। अस्मद्यु
पुतांयाचितोमनः श्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधातीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्य
श्वतुभ्येष्टेभ्यः इन्द्रंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं। विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यममीवा
आपओषधयः संतुसर्वाः। अयंयजमानोमृधाव्यस्यत्वयकीताः पशवः संतुसर्वइतिलोकेष्टिः
पृथिव्यंतरिक्षंद्यौरितिदेवतापृथिवीमातरंमहीमंतरिक्षमुपब्रुवेवृतीमृतयेदिवंविश्वंविभर्तिष्ट
थिव्यंतरिक्षंविपप्रथो। उहद्योर्बृहतीपयः वर्ममपृथिवीमयंतरिक्षंस्वस्तयेद्योर्ममहिश्व
इतितिस्त्रयाणांप्रथमेप्रथमस्योत्तरेमध्यमस्योत्तमाप्रथमान्वितस्य॥६॥ मित्रविदाम
हावैराज्यग्निः सोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिः सवितापूषासरस्वतीत्वष्ट्येकप्रदानाः। अ
ग्निः सोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिः सवितायः सहस्त्रीपूषानोगोभिरवसासरस्वतीत्वष्ट्रूपेण
समनक्तुयज्ञं। प्रतिलोममादिश्ययजेद्यजामहेत्वष्टारंसरस्वतीपूषणंसवितारंबृहस्पतिमिंद्रं
मित्रंवरुणंसोममग्निंत्वष्ट्रापाणिदधतीसरस्वतीभगंपूषासवितानोददातुबृहस्पतिर्दददिंद्रः

१५

प्रत्येमादग्रेतमद्याध्वंनस्तोमैरितिगार्हपत्यं यदंतरिक्षंपृथिवीमुतद्यांयन्मातरं पितरंवाजहंसिम्। अग्नि
मातस्मादेनसोगार्हपत्यः प्रमुंचतुकुरोतुमामनेवसं। वीरंमेदत्तपितरइतिपिंडानां सध्यमंपत्नीप्राशये
दाद्यत्तपितरोगर्भकुमारं पुष्करस्वजयथायमस्या असदित्य। श्वितरोवतिप्रणीतेवा यस्यवागंतुरन
काम्याभावः सप्राश्नीयान्महारोगणावाभितप्तः प्राश्नीयादन्यतरांगतिंगच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्य
श्रपायित्वातिप्रणीयाजुडुयाद्विचत्सात्राणामुत्सर्गस्तृणद्वितीयमुद्रिके॥५॥ दशपूर्णमासावारस्य
मानोन्वारंभणीयामग्राविष्टससरस्वतीसरस्वा नग्निः भगो। अग्राविष्टसजाषसमावर्धतुवागिरः
द्युमैर्वज्रिभिरागतं अग्राविष्टमहिधामप्रियंवावीथोऽतस्यगुद्याजपाणादमेदमेसुष्टुतिर्वीमिया
नाप्रतिवाजिह्वाघृतमुच्चरण्यत्। पावकानिः सरस्वतीपावीरवीकन्याचित्रायुः पीपिवांससरस्वतोदि
व्यंसुपर्णवायसंबृहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधास्याभरत्याधानाद्यः यामयावीयदिवार्थवि
थेरन्युनराधेयइष्टिस्तस्यप्रयाजानुयाजान्विभक्तिप्रियंजैत्समिधः समिधोग्रेमआज्यस्यव्यंतुतन्
नपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विलोअग्निना यज्यस्यव्यंतुवर्हिरग्निरग्नआज्यस्यवेत्वितिसमि
धाग्निं दुवस्यतेष्टुषुब्रवाणिइत्याग्नेयावाज्यभागौबुधिमदिदुमंतावित्याचक्षतेतथानुवृत्तिरिज्या

त

सहस्रं मित्रो दातावरुणः सोमो अग्निरित्यष्टौ वैराजतंत्रास्मासामाद्याः षकेकहविषः स्नुषाश्च
शुरीययाभिचरन्त्यतेन्द्रः सूर्यो अतर इजांसिस्कृषासपत्नाश्च शुरोहमस्मि अहं शत्रूं जयामि जइ
षाणो हं वाजं जयामि वाजसातो इन्द्रः सूरः प्रथमो विश्वकर्मा मरुत्वां अस्तगणवान्मजातेः । मम
स्नुषाश्च शुरस्य प्रशिष्टौ सपत्ना वाचं मनस उपासतां । ऊष्टो दमूना अग्नेरार्धमहते सो भगा येति सं
याज्ये विमतानां संमत्यर्थे संज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमो रुद्रवानिंद्रो मरुत्वां चरुणा आदित्यवानि
त्येकप्रदानाः । अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अय्यात्सोमो रुद्रैरभिरक्षतुत्मना । इंद्रो मरुद्भिर्नो तुथा ह्य
णोत्वादित्यैर्नो वरुणः शर्मयंसत् । समग्निर्वसुभिर्नो अय्यात्सोमो रुद्रियाभिस्तनूभिः । स
मिंद्रोरानहव्यो मरुद्भिः समादित्यैः करुणो विश्ववेदा इत्येन्द्रा मारुती भेदकामा मरुतो यस्य हि क्ष
ये प्रशर्थाय मरुताय स्वभानव इत्येन्द्राय मनूच्य मारुत्या यजेन्मरुती मनूच्येन्द्राय ज्ञेदिंद्रं पूर्वा नि
गमेषु मरुतो वै इन्द्रं वा प्रदानाहूध्वं मरुतः प्रकृत्या संपन्निका माः संज्ञानो चेंद्रा बार्हस्पत्या प्र
थमाणा आन इन्द्रा बृहस्पती अस्मै इन्द्रा बृहस्पती इति यद्यपीन्द्राय चोदयेयुः १७॥ पवित्रेष्ट्या
मपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनं । अन्यते अस्मत्तपंतु हेतयः । पावको अस्मभ्यं शिवो भवानम

श्री० सू०

१५

स्तेहस्तेशोचिषेनमस्तेअस्त्वर्चिषे। अन्यं तेउस्मत्तपंतुहेतयः पावकोअस्मभ्यंशिवोभवेतिपावक
वत्यो धाम्ये पावकवंतावाज्यभागावमीरक्षांसिसेधतियोधारयापावकयेत्यृचोयाज्येयत्तेपवित्रम
र्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवित्रइत्येतेभिः पवमानः सरस्वती प्रियाअग्निः पावकः सवितासत्यप्रसवे
भिः शुचिर्वायुर्निरुत्वानभिर्व्रतपतिर्दधिक्रावानिर्वैश्वानरोविष्णुः शिपिविष्टुत्तनः प्रियाप्रिया
स्विमाजुङ्गानायुष्मदानमोभिर्वायुरग्रेगायज्ञप्रर्वायोशुक्रोअयामितेदधिक्रावोअकारि
षमादधिक्राः शवसापंचहुष्टीर्जुष्टोदमूनाउग्रेशर्धमहतेसोभगायेतिसंयज्येसैषासंवत्सरम
तिप्रवतः शुभिकामोवातदोषाभियज्ञगाथागीयतेवैश्वानरीवातपतीपवित्रेष्टितथैवच। ऋता
वृत्तौप्रयुंजानः पुनातिदशपोरुषमिति । १३॥ वर्षकामेष्टिः कारीरीतस्याप्रतित्यंवास्तमध्वरमी
ठेअग्निस्ववसनमोभिरितिधायद्याः काश्चिवर्षकामेष्ट्योष्पुमंतावश्चमेसधिष्टवाशुमेसो
मोअब्रवीदित्यग्निर्धामहमरुतः सूर्यस्तिस्वश्चपिंडुउरा ~~हिरण्यकेशोरजसोवि~~ हिरण्यकेशोरजसोवि
सारइतिहृत्वेत्याचिदय्यताधामंतेविश्वंभुवनमधिप्रतमितिवावाश्चैवविद्यन्मिमातिपर्वत
श्चिन्महिबृधोविभायस्त्वंजंतिरश्मिमेजसावहिष्ठेभिर्विहरन्मसितंतुमुदीरयथामरुतः समु

१५

लक्षणानुवाक्यात्रिदु प्रवती वीरवती कृष्टवत्क परिष्ठा लक्षणाय ज्यापि बान्यस्य लुं द सो न तु यान्या
द्रुसीयसी नो द्विदु हृहती क्षामन एहन दग्धवती स्ववर्जये द्युक्ते तु देवते तथेवलक्षणमपि बाव्यक्तेन
धिगच्छन त्सर्वशो न धिगम आमेयी न्या व्याहृतिर्निर्वादेवता मादिश्य प्रणुयाद्ये जे च न मा न्या वे ममाणे
श्रुधी हवं ये त्वागी निर्हवामहे एदं बर्हि निर्षी देनः स्तीर्ण बर्हिरानुषगा सदेत दुपेलाना इहनो अद्य गच्छ
अहेळता मनसे दं ज प स्व वी हि हव्यं प्रयत मा दु तं म इति न म्ने आमे स्याव निरुक्ते ॥१३॥ चातुर्मास्यामि
प्रयोक्ष्यमाणः पूर्वैर्द्यु वैश्चानर पार्जन्या वैश्चानरो अजी जुन दग्धिनो न व्यसी क्षतिः स्मया वृधान ऊ
जसा एष्टे दि विष्टे ओ अग्निः शुथि व्या प र्जन्या य प्रगायत प्रवाता वांति पतयंति विद्युत इत्यन्या धे
य प्र नृत्या त उपां शुह विषः सोमिक्यः प्रायश्चित्तिक्यो न्वाप्यात्यै क पा कलाः सर्वत्र वारुणवर्जसा
वित्रश्चातुर्मास्येषु प्रधानहर्षा विचैके पित्र्योपसदः सतंत्राः पौनराथै पिकी त्व प्रागुत्तमा दनु याजा
दपि वा सुमं दतं न्ना आगृः प्रणववर्षद्वारा उच्चैः सर्वत्र तथाग्रयणे प्रियः
माहार्यस्तु प्राणसंततः प्रणवः पुरोनुवाक्यायास्तथागृर्वषद्वारोपाज्यायाः संवत्सराण्युपांशो
रुचाणि मं द्राण्युपांशु तंत्राणां ॥१३॥ प्रातर्वैश्वदेव्यां प्रेषितो मिमंथनीया अन्वाह पश्चात्सामिधेनी

स्नानस्य पदमात्रे वस्थायां निहिं हृत्यामित्यादेव सवितर्मही चैः पृथिवी च न स्वा मग्ने पुष्करादधीति
तिसृणां मर्ध्वं शिष्टवारमदा सत्रेषाद न्यत्राद्यतर्कचो वसाने ज्ञायमाने त्वे तस्मिन्नेवावसाने ग्रहे
सिन्या हविषामिति सूक्तमावयेत पुनः पुनराजन्मनो जातं श्रुत्वानंतरेण प्रणवे मशिष्टमुपसंतनु
या छिष्टे नोत्तरामुत ब्रुवंतु जंतव आयं हस्तेन रवादिनमित्यर्ध्वं आरमेत्यदेवं देववीतम इति ह्ये अ
ग्निनाग्निः समिधयते त्वे ह्यग्ने अग्निना ते मर्जयंत सुक्रतुं यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा इति परिदध्यात्सर्व
वेत्तमां परिधानीयेति विद्यात्थाप्ये विराजो न व प्रयाजाः प्रागुत्तमा चतुरावपैतपुरो अग्ने आज्य
स्य व्यंतृषासानक्ताग्ने आज्यस्य वीतां देव्या होताराग्ने आज्यस्य वीतां तिस्रो देवी रग्ने आज्यस्य व्यं
त्तित्यग्निः सोमः सविता सरस्वती पूषामरुतः स्वतवसो विश्वे देवाद्यावा पृथिवी आविश्च देवं सत्यति
वाममद्य सवितवाममुश्चः पूषंतव व्रते वयं शुक्रं ते अन्यद्यजंत ते अन्यदि हे हव स्वतवसः प्रचि
त्रमर्कं गृणते तुरायेति नवानुयाजाः षुद्धर्ध्वं प्रथमा देवी हारो वसुव नैव सुधेयस्य व्यंतु देवी उषा
सानक्ता वसुव नैव सुधेयस्य वीतां देवी जौष्टी वसुव नैव सुधेयस्य वीतां देवी उज्जोडती वसुव नैव
सुधेयस्यै त्वित्यनुयाजानां सूक्तवाक्यशायुवाक्यवोपरिष्ठाद्वा जिन्यो वा जिनमना वाद्यादशं शो
बीतां ॥ देवा देव्या होतारा वसुव नैव सुधेयस्य वीतां देवा स्मिन्नास्मिन्ने देवी विसुव नैव सुधेयस्य व्यं १

श्री-सू.
१७

भवंतुवाजिनोहवेपुवाजेवतवाजिनोनइत्युर्ध्वस्तुरनवानंयाज्यामग्नेवीहीत्यवषट्कारोवाजि
नस्याग्नेवीहीतिवायत्रक्वेकसंप्रैषेदौवषट्कारोममस्तावेवतत्रादिरनुमंत्रयेतनचागूरुत्तरस्मिन्
जिनभक्षामिकाभिवप्रतियद्योपहवमिहताध्वर्य उपह्वयस्वब्रह्मन्नुपह्वयस्वाम्रीउप
ह्वयस्वेतियन्मरेतः प्रसिच्यतेयद्दामेअपिगच्छतियद्वाजयतेपुनः तैनमाशिवमाविशतेनमावा
जिनंकुरुतस्यतेवाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्रथमभक्षयेदेवमध्वर्युर्ब्रह्मा
ग्नीध्रोयजमानः प्रत्यक्षमितरेचदीक्षिताः पौर्णमासेनेष्ट्वाचातुर्मास्यव्रतान्युपयात्केशान्ति
वर्तयतीत्यमश्रुणिवापयीतायः शयीतमधुमासलवणस्यवल्लेखनानिचर्जयेदतोभार्वामुपेया
द्वापनंसर्वेषुपर्वस्वादोत्तमयोर्वा॥१८॥ पंचम्यापौर्णमास्यावरुणप्रघासेः पश्चाद्द्वौर्णमा
सिकायावेदेरुपविश्यप्रेषितोग्रिप्रणयनीयाः प्रतिपद्यतेप्रदेवंदेव्याधियेतिस्त्रिः षळाया
रुत्वापदेवमग्नेविश्वेभिः स्वनीकदेवैरित्यर्ध्वर्चोआग्नेरासीनः प्रथमामन्वाहोपांशुसप्रण
वातत्रस्थानांस्थानसंक्रमणेप्रत्यावेनावसायानुह्वस्योत्तरांप्रतिपद्यतेप्राणसंतभवतीतिवि
जायतउत्तरमग्निमनुव्रजनुत्तरादममहेविदध्यायशेषमयमिहप्रथमोधाधिधातुभिरितितुरा

१७

इतः प्रवोमरुतस्तविषाउदन्यवआयंनरः सुदानवोददाशुषेविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवः
रुद्रंनियानंहरयः सुपर्णा नित्यत्वंतोग्रामजितोयथानुरोमेवाधेस्त्विमृधोविदुर्गहायत्वाद
वापिः शिशुचानोअग्रइतिसंयाज्येत्तुचोन्चय जुष्टिरकेयजंतिसंस्थितायासवीदिशउ
पतिष्ठेताच्छवदतवसंगीर्भिराभिरितित्वतसृभिः प्रत्यर्चसूक्तेनसूक्तेनवा॥१९॥ अतर्ध्वमि
थ्ययनानिसंवात्सरिकाणितेषांफाल्गुन्यापौर्णमास्याचैत्र्यावाप्रयोगस्तुरायणमग्निरि
द्रोविश्वेदेवाइतिपृथगिष्टयानुसवनमहरहरेकावात्रिहविर्दक्षायणयज्ञेद्वौर्णमास्या
द्वाप्रमावास्ययजेतानित्येपूर्वेयथासन्नयतोमावास्यायामुत्तरयोरैद्वौर्णमास्याद्वितीयं
मेत्रावरुणममावास्यायामानोमित्रावरुणायाद्वंहिद्यंनानि विद्ये सुदान इतिप्रयाजाप
त्यइकारधेः प्रजापतेनत्वदेतान्यन्यस्तवेमलोकाः प्रदिशो दिशश्चपरावतानिवतउत्तमि॥
प्रजापतेविश्वसृज्जीवधन्यइदं देवप्रतिहयहव्यमितिद्यावापृथिव्यारयनंपौर्णमास
नामवास्यादामवास्येनापौर्णमासादसमाप्तातास्वर्थात्तत्रविकारोध्वर्युर्वायथास्येदेराजं
त्वमिमंथनेधाय्येत्वेवैकदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहृतवत्युपोत्तवतीपुरस्ता

जन्यवैश्यपोराद्येपश्चादुत्तरस्यावैदेर वस्था योत्तरवेदेस्तु सोमेषु निहिते ग्रासी दहोतः स उलो
केचि कित्वा नि होता हेतु पदने विदान इति द्वे परिधाय तस्मिन्नेवा सन उपविश्य भुवः स्वशिति
वाचं विमृजेतान्यत्रापि यत्रानुब्रुवन्नुव्रजेतिष्ठत्संप्रैषधुतथैव वाग्विसर्गे भिमंथनादिसमा
नावैश्वदेव्याह विषांतुस्थानेषु प्रभृतीनामिंद्राग्नीमरुतो वरुणः कः इंद्राग्नी अवसागतं भूथद्व
त्रमुत्तसनेति वाजं मरुतो यस्य हि क्षये रा इवेदं चरमा अहेवे ममेवरुणश्रुधितत्वायामिब्रह्म
णा वंदमानः कयानश्चित्र आभुवधिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति प्रतिप्रस्थाता वाजिनेतृती
यः संस्थितायामवभृथं ब्रह्मं तितत्रावभृथेष्टिः कृताकृता तां मुपरिष्ठाद्याख्यास्यामो ह
योर्मासयो रैंद्राग्रः पशुः ॥१५॥ तथा ततः साममेधाः पूर्वैर्युस्तिस्त्र इष्टयो नु सवनं प्रथमाया
गिरनी कवाननी कुवंत मृतये ग्रिं गी मिहं वामहो सनः पर्षदति द्विषः सैनानी केन सुविदत्रो
अस्मे इत्युत्तरस्या वृधन्वंतो मरुतः सातपनाः सातपना इदं ह विमेनिो मरुतो अभिदुर्हणा
युशितिमार इष्टो हमे धेभ्य उत्तराज्या न पात्रभृती कांता गृहमेधा स आगत प्रबुध्या च

श्रौ. सू. ५०

१८

इरतेमहांसातिपुष्टिमंतौविराजोसंयाज्येअभिगदेअन्यत्राप्यनावाहनआवाहनेपिपित्र्यायांप
शौचवदुचैतस्यांरात्र्यामन्नंअसुवीरंतस्याविवासेपोर्णदर्वंजुजुयुर्हृषनेरवाणेस्तनयित्नौवा
ग्नीभ्रंहंकरावयंतिब्रह्मपुत्रंवदंतोयदिहोतारंचोदयेयुस्तस्ययाज्यानुवाक्येपूर्णादर्विपरापत
सुपूर्णापुनरापत।वस्त्रेवविक्रीणावहाइषमूर्जशतक्रतो।देहिमेददामितेनिमेधेहिनितेदधेअ
पामिक्पमिवसंभरकोवाद्दतेदददितिभरुद्भ्यः।किंभ्यउत्तरोतव्वंतुजंतवोयंकृत्तुगृभी
तइतिपरोक्षवार्त्तौक्रौळ्वःशर्धोमस्तमह्यासोनयेमरुतःस्वंचोजष्टादृष्टनाअग्रेशर्धमह
तसोभगायेतिसंयाज्येवाजिनावभृथवर्जमहंद्रुक्वरुणप्रधासैर्हविषांतुसप्तमारीनांस्थानइ
द्रुक्त्रहंद्रोमहंद्रोवाविश्वकर्मोत्तनइद्रुक्त्रहंनेनुतेदायिमहइद्रियायविश्वकर्महविषावा
वृधानोयातेधामानिपस्माणिपावमेति॥१६॥दक्षिणाग्रेरग्निमतिप्रणीयपित्र्यासारंयंतोबुध
जमाहेतारमवृथावषट्काराबुमंत्रणाभिहिंकारावर्जंतस्यांप्रांचिकर्माणिदक्षिणेतराणितथान्व
यमुशंतास्त्वानिधीमहीत्येतांत्रिरनवानंताःसामिधेन्यस्नासामुत्तमेनप्रणवेनावहरेवान्पितृभ्य
जमानायेतिप्रतिपत्तिरग्निहेत्रायावहस्वमहिमानमावहेत्येतस्यस्थानेग्निंकव्यवाहनमावाह

१८

यायां चोर्ध्वमाज्यभागान्यामन्यन्मंत्रलोपादेकैकाचानुवाक्यायोऽग्निः कव्यवाहनस्त्वमग्रइदितो
 जातवेदइतिसंयाज्येभक्षेपुप्राणभक्षान्भक्षयित्वा बर्हिष्यनुप्रहरेयुः सं स्थितायोऽग्नवानुयाजाभ्यां
 दक्षिणावृतोदक्षिणामिमुपतिष्ठतेनादृत्यानतिप्रणीतचर्यायामयाविष्टा जनयन्कर्वराणिमहिष्टुणि
 रस्त्वरायगातुः सप्रत्यदेक्षरणंमध्वोऽग्रं संयायन्नदंतन्वामैरयतेत्यादित्वेवेतरावाहवनीमसु
 संदृशंत्वेतिपंचम्यागार्हपत्यमग्निंतंमन्यइत्यथैनमभिसमासंतिमात्रगामाग्रेत्वंचइतिजपंतःपूर्व
 णगार्हपत्यंसूक्तेसमाप्यसव्यावृत्तस्त्वंबकान्त्रजंतित्राध्वर्यवः कर्मधीयतेप्रत्येत्यादित्ययो
 चरंतिपुष्टिमंतौधायेविराजौ॥१७॥ पंचम्यापौर्णमास्यांशुनासीरीययावर्ग्यथोपपत्तिवावा
 दिनवर्जसमानावैधेदेव्याहविषांतुस्थानेष्वप्रभृतीनांवायुर्नियुत्वान्वायुर्वाशुनासीरीयाविज्ञो
 वाशुनासीरइदंवाशुनः सू -- चमआवायोभूषशुचिपाउपनः प्रायश्चित्तिसिद्धांश्वंसम
 त्सत्वंनोदेवमनसेशायप्रकृतिंयस्तआनट्शुनासीराविमांवाचंजुषेथांशुनंनःपालाविष्टुतु
 भूमिभिर्इवयंशुनासीरमस्मिन्यज्ञेहचामहेसवाज्ञेषुप्रनोविषताअश्वायंतोगव्यंतोवाजयं
 तःशुनंरुवेममघवानमिंद्रमश्वायंतोगव्यंतोवाजयंतस्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रंदेवानामुदगा

दनीकमितिमाज्यानुवाक्याः समाप्यसोमेनयजेतशक्तोपशुनाचातुर्मास्यानिवापुनः श्वातुर्मा
 स्यानिवापुनः॥१८॥ ॥पौर्णमासेनोत्सर्गपराह्मेसंवत्सरेप्रवत्स्यन्मनीतमावास्यामादर्शपूर्ण
 मासावाग्रयणमथकाम्यामित्रविंदापवित्र्यैष्ट्यांवर्षकामेष्टिरतउर्ध्वचातुर्मास्यानिप्रातर्वैश्वदे
 व्यांपंचम्यापौर्णमास्यांतथाततोदक्षिणाग्रेपंचम्यापौर्णमास्याशुनासीरीयथाष्टादश॥१८
 इत्याश्वलायनश्रौतपूर्वषट्केद्वितीयाध्यायः २ ॐ प्र पशाविष्टिरुभयतो न्यतरतोवाग्रे
 यीवाग्रावेष्टवीवोनेवान्यतरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनं पश्चात्पशुबंधिकायावेदेरुपविश्यप्रपि
 तोपायाज्यमानायाजतित्वामध्वरेदेवयंतइत्युत्तमनवचनेनाहर्चआरमेदुश्चयस्ववनस्प
 तेसमिधस्यश्रयमाणः पुरस्तादूर्ध्वउपुणर्तयइतिहेजातोजायतेसुदिनत्वेअह्नमित्यर्थव
 आरमेद्युवासुतासाः परिवीतआगादितिपरिदध्याद्यत्रैकतत्रैवहवः सपशवोत्यपरिधायसं
 स्तुयादनभिहिंक्षत्ययात्वानरोदेवयंतोनिमिम्युरितिषड्विः पंचानिर्वानभ्यासमेकउक्तमग्नि
 मथनंतथाधय्येहताहतावाज्यभागावावाहनेपशुदेवताभ्योवनस्पतिमनंतरंसंमार्गः सं
 मज्यप्रवृताहुतीर्जुहुयाजुथेवाचेभूयासंजुष्टेवाचस्पतयेदेविवाक्।यद्वाचोमधुमन्नमंतस्मिन्मा

संमहोभ्यः

श्री० सू०

२०

ति

ण

धाः सरस्वत्यै वाचस्वाहा पुनरादाय पंचवित्राहं स्वाहा वाचस्वाहा वाचस्पतये स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा
सरस्वते सहोभ्यः स्वाहेति सोम एवैकं प्रशास्त्रारंतीर्धनं प्रपाद्यदंडमस्मै प्रयच्छेदक्षिणा तत्राभ्यां पा
णिभ्यां मित्रावरुणयोस्वाहा बाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषा प्रयच्छामीति तथा युक्ताभ्यामेवेतरो मित्रा
वरुणयोस्वाहा बाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषा प्रयच्छामीति तथा युक्ताभ्यामेवेतरो मित्रा
तारमुद्विज्जेदक्षिणेन दंडं हरेन्न चानेन संस्पृशेदात्मानं वान्यं वा प्रेषकचनान्यान्पिपज्ञान्यु
पयुक्ताभ्यां विहारेण च येन दक्षिणा होतृषदनात्प्रद्वो वरुणाय वेदादंडं प्रवष्टभ्य ब्रूयात्प्रेषांश्चोद
शमनुवाक्यां च संप्रेषे पूर्वप्रेषात्पर्यग्नस्तोकमनोतोन्नीयमानसूक्तानि च सोपे आसीनान्य
त्॥१॥ एकदश प्रयाजान्तेषां प्रेषाः प्रथमं प्रेषसूक्तं सुक्तं द्वितीये ध्वर्युप्रेषितो मेत्रा
वरुणः प्रेष्यति प्रेष्येर्होतारं होताय जत्या प्रीतिः प्रेष्यसलिंगाभिः समिधो अग्निरिति शुनकानां
जुषस्वनः समिधमिति वसिष्ठानां समिधो अयेति सर्वेषां यथ नृषिवा प्राजापत्ये तु जामदग्न्यसर्व
ेषां दसूक्तेषु प्रेषितो मेत्रावरुणो मिहेति न इति तृचं पर्यग्नयेन्वाहा धिग्वे प्रेष्य होतारिति वोक्ता
जेदग्निरसनहाजमिति प्रेषमुक्ता तर्वादंडं निदह्यादधिगुं होतो ह न गानि देवतं पशुमिति य

धोपत्रे
२०

यउत्तमे चैनं प्रयाजे प्रागाज्जपेभ्यानि गमोत्सूक्तवाके चाग्निर्होत्रेणेत्येतस्य स्थानेनेह प्रादेशे
न बाह्विषतो प्रयाजानुयाजाने चामाभक्षभक्षणां न मार्जनं न सूक्तवाकेनामादेश इति श्रुतिः सी
द होतारिति वोक्त उपविशो ज्जीवातुमंतो सव्यो नर्युपस्थाः प्राचीना वीतिना हविर्भिश्चरति
दक्षिण आग्नीध्र उच्यते ध्वर्युर्द्वे अनुवाक्ये अध्वर्यामिन वानमोऽस्वधेत्याश्रावणमसुस्वध
तिप्रत्याश्रावणमनुस्वधास्वधेति संप्रेषो यस्य स्वधेत्यागृह्ये स्वधामह इति वास्वधानम इति
वषट्कारो नित्याः पुतयः पितरः सोमवतः सोमो वापितृभ्यां पितरौ बहिर्षदः पितरोऽग्निघात्राय
मुदीरतामवरउत्तरासस्त्वया हिनः पितरः सोमपूर्व उपरूताः पितरः सोम्यः स्वसोमप्रचिकि
तोमनीषा सोमो धेनुं सोमो अर्वंतमाशु त्वंसोमपितृभिः संविदानो बहिर्षदः पितरकुत्सावी
गाहं पितृन्तु विदत्राः अविस्मीदं पितृभ्यो नमो अस्वद्याग्निघात्राः पितर एह गच्छतये च ह
पितरो ये च न हये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा इमं यमं प्रस्तामाहि सीरति द्वे परे यिवांसं प्रव
तोमही अनुवैवस्वताय चैम्यमायाज्यायेतात्तु पुर्दवत्रा जेहमानास्त्वदग्नेकाव्यात्वन्म
नीषाः सपत्न्या सहसा जयमान इत्यर्चिः स्विष्टकृत्स्ववाहनः प्रकृत्या तर्ध्वं वषट्कारकि

तथार्थं पुं वन्मिथने मेधपती मेधायां विकल्पो यथार्थमूर्ध्वमधिगोह्य न्मिथुनेभ्यः सर्वेषु यजुर्निगदे
 पुत्रकृतो समर्थनिगमेषु प्राकृतास्त्वेवमंत्राणां शब्दाः प्रतिनिधिष्वपि नाभिरुपमा मेहोहविरित्यनू
 द्यानि ॥ २ ॥ देव्याः शमितार आरभध्वमुत मनुष्या उपनयत मेध्यादुर आशासानामेधपतिभ्यामेधं
 प्रास्वा अग्निभरतस्तृणीत बर्हिर्नवेन मातामन्यता मनुपिता नुज्ञाता सगर्भ्यो नुसरवास्युथः
 उदीचीनां अस्पपदो निधत्तात्सूर्यं चक्षुर्गमयता ह्यात प्राणमन्ववसृजता हंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं
 पृथिवी शरीरं एकधास्यत्वचमाह्वयता तुरानाभ्या अपिशसो वृषामुतिवदता हंत रेवाष्माणं वा
 रयध्वा त्रश्येनमस्य वक्षः कृणुता त्रशसा बाहू शला दोषणी कश्यपे वासा छिद्रे श्रोणी कवषो नृस्व
 पर्णाष्ठी वेता षड्विंशतिरस्य वं क्रयस्त्रा अनुध्यो च्यावयता ज्ञात्रं गात्रमस्या नूनं कृतात् ॥ अथ
 गोहं पार्थिवं खनेतात् अस्नारक्षः संसृजतात् वनिष्ठमस्य मार्गविष्टो ब्रूंकं मन्ममानानेदुस्तो कत
 मयेरवितार चित्तवितारः । अधिगोशमीध्वंसुशमिशमौध्वंशमीध्वमधिगा ३ उअणवो स्नारक्षः पा
 संसृजताच्छमितारोपापेत्कपांश्चेकधा षड्विंशतिरिति द्विद्विबहूनां पुरांतरितिवैकधिग्वादि वि
 रुक्ता शमितारो यदत्र सुदृढं कृणवथास्मा सुतद्यदुष्टं तमन्यत्र तदिति जपित्वा दक्षिणा वृवाव

श्रौ. सू. ०

२१

ते

तत्तमे त्रावरुणाश्च स व्यावृत्तौ ब्रह्मयज्ञमानौ संज्ञप्ते पशावावर्तेरन् ॥३॥ वपायां श्रप्यमाणायां प्रेषि
तस्ते केभ्यो न्वाह जपस्व स प्रथस्तममिति मन्त्रो यज्ञमित्युक्तमाहोपनं स्वाहा कृतिभ्ये होताय
क्षदग्निं स्वाहा ज्यस्य स्वाहा मे दस इति प्रेष उक्तमा प्रीयाज्या वपापुरोक्ता शोह विरिति पशोः प्रदाना
नितानि पृथङ्नाना देवतेषु मनोतां च न मनोतावर्तेत्येके तेषां सलिंगाः प्रेषास्तु ग्रीषो मयोऽस्थानेया
याण पशुदेवतां छागच्छान उस्त्रो गोर्मषो धिको हयोऽश्वो न्वादेशे व्यक्तचेदनां मेकं वनस्पतिः स्थिष्ट
त्सूक्तवाक प्रेषेषु प्राजापत्ये त्वग्निचित्या संयुक्ते वायव्यं पशुपुरोक्ता शमे के वायव्ये प्राजापत्यं
तेन पशुदेवता वर्धत इत्याचार्याः पुरोक्ता शत त्रयान् त्वात् पुरोक्ता शनिगमेषु पुरोक्ता शवधवी
ष्याज्यवर्जयेषां तेन समवत्त होमो मेघा रभीष्या निति पश्वग्निधाने आदत्त सत्कृत्तु पतमद्यद
ग्रभीदवी वृधतेति देवतानां ॥४॥ दुतायां वपायां स ब्रह्मकाश्चाले मर्जयन्ते निधाय दंडं मे
त्रावरुण इदमापः प्रवहत सुमित्रान् आप ओषधयः सतुडमित्रास्तस्मै सतुयोऽस्मान्द्वेष्टिः
यंच वयं द्विष्टा इत्येतावन्माज्जनं पशोतीर्थेन निष्क्रम्यामीतामापुरोक्ता श्रपणात्तेन च
रित्वा स्थिष्टकृता चरेपु र्यदित्वन्वायात्या नितैरग्रे चरेषु न तु तेषां निवृत्तिर्नान्येषामुर्ध्वमावाह

२१

निगमेष

स्मान्नेष्टियं च यं हिष्मस्तमभिज्ञो वेति तस्योपरिष्ठादय उपस्पृशंति द्वीपेराज्ञे विरुणस्य गृहो मि
तो हि रण्ययः स नो धृत व्रतो राजा धाम्ना धम्न इह मुंचतु। धाम्ना धाम्ना राजन्नि तो वरुण नो मुंचय
दापो अष्ट्या इति वरुणोति शपामहे ततो वरुण नो मुंचय मयि वापो योषधी हिंसीरतो विश्व
भृस्त्वेतो वरुण नो मुंच। समिन्पान आप ओषधयः सति चिचास्पृष्टा वेक्षमाणा असंस्पृशं
तः प्रत्यापंतः समिधः कुर्वतेति स्त्रस्ति स्त्र एकैकोमेः समिदसिते जोमि ते जोमे देहीति प्रथ
मामेधोस्ये दिषीमहीति द्वितीयां समिदसि समेधिषीमहीति तृतीयां मेत्योपतिष्ठंत आपो अ
द्या न्वचारिषमिति ततः समिधो न्यादधति यथा गृहीतमग्नेः समिदसिते जोसिते जोमे दाः स्वा
हा। सोमस्य समिदसि दुरिष्टे र्मापा हि स्वाहा। पितृणां समिदसि मृत्योर्मापा हि स्वाहेति ततः सं
स्था जप इति यशुतंत्रं ॥ ६ ॥ प्रदानानामुक्ताः प्रैषस्तथायाज्यानुवाक्याः सर्वेषामग्रे अनुवाक्या
स्ततो याज्या देवतेन पशुना न। त्वमग्नेन य सुपथाराये अस्मानिति द्वे पाहि नो अग्ने पायु
भिरजस्त्रे प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं यथाविप्रस्य मनुषो हविर्भिः प्रकरोम न नावच्यमाना ल
काचेतत्सरस्वती नदीनामुतस्यानः सरस्वती जुषाणा सरस्वत्यभि नोनेषिवस्यः प्रसोदसाधो

यसासस्त्र एवापावीरवी कन्या चित्रायुर्यस्ते स्मनः शशयो योमयो भृस्त्वं सोम प्रचिकितो मनीषेति
द्वे त्वं नः सोम विश्वतो बयो धायाते धामानि दिवि याष्टु धिष्णामपा ह्वं युत्सुष्ट तमा सुपथि यते धामा
नि हविषाय जांति यस्ते पूषन् चो जंतः समुद्र इति द्वे पूषे मा अशा अनुवेद सर्वाः शुक्रं ते अन्यघ्न ज
तंतं अन्यत्प्रयथ पथामजनिष्ट पूषापथस्यथः परिपतिं वचस्या बृहस्पतेया परमा परावदिति द्वे
हस्पतेः वतियदर्यो अर्हन्तमृत्विषा उपवाचः सचंते संयंस्तु भो वनयो नयं त्येवापि त्रैविश्वदेवा
रुद्रो विश्वे अद्य मरुतो विश्व उत्या नो देवानामुपवेतु शंस आनो विश्वो स्क्रागमंतु देवा
विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मे ये केच ज्मामहि नो अहिमाया अग्ने या हि इत्यं शमारिषण्य इदं नरो नम
धिता वहत इति स्त्र उरं नो लोक मनुनेषि विद्वान्प्रससा हिषे पुरुहूत शत्रून् स्वस्तये वाजिभिश्च प्र
पोतः शुची वो हव्या मरुतः शुची नो नृधिर मरुतो वीरवंत मावो होता जो हवी तिसत्तः प्रचिन्नमर्कं गृण
ते तुरायरा इवे दचरमा अह वया वैः शशमानाय संत्या वृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मे राभवतं शिक्षतं वज्र
वरूठ भावामिं डाग्रि सुडु वध्यै शुचिं नुस्तोमं न वजात मद्यगीर्भिर्विप्रः प्रमत्ति मिच्छमानः प्रचर्षणिभ्यः
पृतना हवे धा देवो यातु सविता सुरत्नः सघानो देवः सविता सहा वेति द्वे वद रय कवितमं कवीनां भगं

श्री-सू.

२३

स्त
सं

धियं वा जयंतः पूरं धिमिति द्वे अवसंधुं वरुणो धौ रिवस्त्रादयं सुतुभ्यं वरुण स्वधाव एवा वंदस्व वरुणं हंतं तं
त्वयामि ब्रह्मणा वंदमान इति द्वे अस्तन्नाद्यामसुरो विश्वे वेदा इत्येकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमा विमं सुमेयुवमे
तामिदिविरोचनानीति तृचावावमित्रावरुणहव्यजुष्टिमायातं मित्रावरुणा सुशस्त्या नो मित्रावरुणा हव्यजुष्टिं
युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे प्रवाहवासिस्तं जीवसो नो यद्वं हिष्ठं नातिविधे सुदानू हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र
इति षट्प्राजापत्याश्चित्रं देवानामुदगादनी किमिति पंचशं नो भवचक्षसाशं नो अद्गावायो भूषणुचिवाउ
पुनः प्रयागिर्यामिराश्वं सममृच्छानो नियुद्धिः शतिनी भिरध्वरं पावो अन्नां रमिच्छधः सुमेधा रये सुयं जज्ञ
तूरादसीमि प्रवायुमृच्छानु हतीमनी पातववायवृतस्पतेर्वीहि सुप्रस्तममिति द्वे विदंगमेनेसायेव धास
इशानाय प्रजातिं आनदू प्रवायुं रथयुजं ह्युध्वमुतत्वामदिते मध्यने हो न ठरु व्रजे रिति ह्यं जनिष्ठसु
त्रामाणं एथिर्वीद्यामने हं मही शूषमातरं सुव्रतानामादिर्वीरिति न ते विष्टो ज्ञायमानो न ज्ञातस्त्वं वि
ष्टो सुप्रतिं विश्वजन्त्यां विचक्रमे एथिर्वीमष एतां त्रिदेवः एथिर्वीमष एतां परोमात्रया तन्वाने रावती
धेनुमती हि भूतं विश्वकर्म नू विषावा वधान इति द्वे विश्वकर्म विमना आदिहायाः किं स्वित्तासीदधिष्ठा
नं योनः पिता जनितायो विधाता याते धामानि परिमाणियावमाय इमे यावा एथिर्वीजनित्री तन्त्रसु

ति

रंतरिक्षं
दृष्ट्वा

२३

आ

नादुसन्नानामि काममे पुरंद संसनिंगोर्होतायक्षदग्निं पुरो कत्रास्यस्वदस्वहव्यासमिषोदिदी
हीति पुरोकाशः स्वष्टकृतर्ध्वमिलायाः ॥ १५ ॥ मनोताये संप्रेषित स्त्वह्यग्ने प्रथम इत्यन्वाहो विवि
षाचरंति तत्र प्रेषे कुरत एवाग्नीषोमावेवमित्ये तरे यिणान्यत्र द्विदेवतान्मे मित्रावरुणदेवतं च तथाद
ष्टत्वात्प्रकृत्या गाणागारिस्त्यन्नानां स्मृतं आये नर्थभेदे निरर्थो विकारो याज्या अंतरा
र्थवैविसाहोम आरमेदूनस्पतिना चरंति प्रेषमभितायाज्यानुवाक्येय आग्नेराज्यस्य हविष इ
त्यत्राज्य भागावया कश्चिन्नेराज्यस्य हविष इति स्वष्टकृतीकामुपद्रूयां नियाजो अचरंति तेषां
प्रेषास्तृतीयं प्रेषसूक्तमेकादशे हविषा गुत्तमाद्वावपेतदेवो वनस्पतिर्वसुवने वसुधेयस्य वतु
देवं बहिर्वीरितीनां वसुवने वसुधेयस्य वेत्वित्यनवानं प्रेष्यत्यनवानं यजत्यक्तमुत्तमे सूक्त
वाकप्रषे पूर्वस्मिन्निगमगृह्णन्ति तत्राज्य भागो बध्नं न मुष्मा अमुं बध्नं न मुष्मा अमुमिति पशु
श्च देवताश्च देवताश्चैव कपशुकाः पशुश्चैव कुदेवतानुत्तराज्यानेत्याज्य भागावमुष्मा
अमुनेति पूर्वोक्तं समाप्य प्रेषममोद उमनु प्रहरदनवभृथेवभृथेन्यत्र कृताकृतं देवस्तरणं
तीर्थेन निष्क्राम्याग्निपशुकृतं नान्यव्यवयंतो हृदयं हृलमुपायमानमनुमंत्रयेरुगसिया

या

सू. श्रौ. ०

२४

दितिचेतानियथास्थानमुपांशु ॥ ८॥ सोत्रामप्यामाश्विनसारस्वतेऽराः पशवेवाहस्पत्योवा
चतुर्थेऽंशेमावित्रवारुणाः पशुपुरोऽंशेमाज्यित्वायुवंशुरमिमाश्विनतिग्रहाणां पुरोनुवाक्याहो
तायसदश्विनासरस्वतीमिदं सुत्रामाणसोमानां सुराणां उपंतो व्युत्पिबंतु मंदंतु सोमां सुराणां
हातुर्यजतिप्रेषः पुत्रमिव पितरावश्विनो नेतियाज्याग्नीवीहीत्यनुषपद्वारः सुरासुतस्याग्निवीही
तिवानानाहिवादेवहितं सदस्कृतमाससृक्षायामपरमेन्यामनिसुरात्वमसि शुष्मिणीति सुसु
वक्ष्याथोवाहसोमएव इति सोमं यदत्र रिशंरसिनः सुतस्य यदिदो अपि किंचिच्चिनिः इदं तद
स्य मनसा शिवनसोमं राजानमिह भक्षयामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥ ९॥ विध्यपराधं प्रायश्चि
त्तिः शिष्टाभावे प्रतिनिधिरन्वाहिताग्नेः प्रयाणोपपत्तोऽप्युपगमो न्येयमुक्तं यत्ता अंगिरस्तमतिवा
ज्याहृतिं तु त्वमभारोपयेदयं ते योनिर्कृत्व इत्यरणी गार्हपत्ये प्रतितयत्याणी वायाते अ
ग्नयज्ञियातं स्तये ह्यारोहात्मात्मानमन्वावस्त्रनिष्कृपन्नया पुरुषि यज्ञोभूत्वा यज्ञमासीरु
यानि जातवेदो भुव आजायमान इत्येवमनन्वाहिताग्निरङ्गत्वावदिपाण्यो ररणी संस्पृशममथ
यत्प्रैवरो ह जातवेदः पुनः स्वदेवभ्याहव्यवहनः प्रजान्नु प्रजां पुष्टिरयिमस्मा सुधैद्यथाभवयज

त्य

२४

म

मानायशंयोरित्याहवनीयमवदीप्यमानैर्वक्त्रस्यापरासादिदंत एवंपरावृत्त एकमिति संवपद्यदित्
नीयाद्यद्यमावास्यापोर्णमासीवातीयाद्यदिवा न्यस्याग्निषु यज्ञेति यदिवा न्यस्याग्निषु यज्ञेति यदि
वात्पान्योऽग्निरग्नी न्यवेसाद्यदिवास्याग्निहात्र उपसंनेह विषिवानिदुते चक्री वक्ष्यापुरुषो वा विहार
मंतरियाद्यादिवाध्वे प्रमीयेतेऽग्निप्रपथि कृद्देत्याहिवेधो अध्वन आदेवानामपि पथामगम्यत्यनुजा
न्दिक्षणा व्यवाये त्वनग्निना प्रागिष्टेर्गामं तरेणाति क्रमयेद्दस्मना शुनः पदं प्रतिवापो हं विष्टुर्विच
क्रम इति गार्हपत्याहवनीययोरंतरं न स्माराज्यो देवराज्या च संतनुयाज्या नंतु तं न्वनजसो भानु
मन्विहीत्यनुगमयित्वा च हवनीयं पुनः प्रणीयोपतिष्ठेत् यदग्रे पूर्वप्रहितं पदं हिते सूर्यस्य रश्मी
नन्वाततान तत्ररपिष्ठामनु संभवेतां सन्तः सज्जमुमत्यावाजवत्यात्वमग्नेमप्रथाजमीति चाध्वे
प्रमीतस्यावत्सायाः पयसाग्निहोत्रं दृष्टी सर्वदुर्तं जुहुयुरासमवायाद्यद्याग्निहिताग्निरक्षेत्रमिय प
तादुक्तिभिरेनं पूर्वपक्षं हरेयुर्हविषान्यापूना वक्त्रा सुदेवतास्वाज्येनाष्टसमास्पुनरिज्या व्याप
नानिहर्षीपिकेशनसर्वीटपतंगैरन्येवावीभत्सोर्भिन्नसिक्तानि चापो न्यवहरयुः प्रजापतेन
त्वदेतान्यन्य इति वल्मीकवपायां चासान्तायं मध्यमेन पत्न्यापणं निजुहुयाहिः च्यदमानं मदीयोः

मिवा
न्य

च

एथिवीचनइत्यंतःपरिधिः देशेनवपेयुरन्यतरादोषव्यासिच्यप्रचरेयुः पुरोकारंवातकस्थानउभयदोष
 हंदायंपंचशरावमोदनंतयोः पृथक्प्रचरेयुः नमवेत्येकवत्सनांधानेवायवेपचागूमभिहोत्रमाधिश्रितं
 वदभिमंत्रयेतगर्भंस्त्रवंतमगदमकर्मभिहोताएथिव्यंतरिक्षं। यतश्चुतदग्नाविवृतन्वाभिप्राप्नोतिनिर्
 तिमंस्तदिति॥१०॥पस्याग्निहोत्रपुपावस्तृष्टादुहमानोपविशेत्तामभिमंत्रयेतयस्माद्रीषानिषीदसि
 ततो नोअभयंकृधि। पशून्तः सर्वाभोगोपायनमोरुद्रायमीक्षुषइत्यथेनाभुत्थापयेदुदस्तुदेव्यदिति
 रायुर्यज्ञपतावधात्। इंदायकृष्वतीभागंमित्रायवुरुगायचेत्यथास्याउधसिचमुखेचोदपात्र
 मुषोदुह्यदुग्धाब्राह्मणपाययेद्यस्याभोक्ष्यंत्याद्युविज्जीविंसवतैरवावाश्यमानायेधवसंप्रयत्ने
 यवसावाद्गवतीहिभूयाइतिशोणितंदुग्धंगार्हपत्येसंक्षायान्येनज्जुड्याद्विन्नंसिक्तंवाभिमंत्र
 येतसमुद्रंः प्रहिणामिस्वांयोनिमपिगच्छत। अरिष्टाअस्माकंवीरामपिगावः संतुगोपतावितिय
 स्याग्निहोत्रपुपावस्तृष्टादुहमानास्मंदेतसायतत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्युग्धं
 एथिवीमस्तस्यदोषधिरत्यसृष्टदापः पयोऽहंषुपयोअङ्गायापयोवत्सेषुपयोअस्ततन्मयी
 नितत्रयत्पारिशिष्टस्यान्नेनजुड्यादन्येनवान्मानायेतद्दोहनाद्याप्रत्नीनहरणात्प्रजापतेर्विश्व

सं

२५

ष्टे

ति

सीपमधपोषयितुं देवस्त्वष्टासाविताविश्वरूपोदेवस्त्वष्टर्यथचारुत्वमानदपिशंगस्तः सुभरेवयोधाः प्रथ
 मभाजंयशसंवयोधासोमापूषणजननारयीणामितिसूक्तमादित्यानामवसोन्तुनैमागिरादित्येभ्योच
 तस्त्वष्टादित्यासउरवोगर्भराइमंस्तोमंमुक्ततवोमंअद्यतिस्रोभूमिधोरयत्रीरुतद्युन्नदसिणाविचि
 कितेनेससव्यामहीद्यावाएथिवीइहज्यंक्रतंदिवेतदवाचंएथिव्येइतिद्वेप्रद्यावायज्ञैः एथिवीनमो
 प्रिरितिद्वेप्रद्यावायज्ञैः एथिवीक्रतावृधामृकानारुद्रातनामयस्कृधीनिहोआतपितमरुतासुघ्न
 मेतुप्रबभ्रवेवृषभापधितं चइतिनिस्त्रक्षापश्चात्तान्नासत्यापुरस्तादागोमतानासत्यारथेनति
 चतस्नेहिरण्यत्वड्प्रधुवर्णाधृतस्त्रुरभिकृत्वेदभूरध्वमेस्त्वमहोइंदतुभ्यंहोः सत्राहणदुष्टपितु
 म्रमिंदसहदानुं पुरुहूतक्षियंतंस्तुतइंदोमघवायड्वरेवावस्वइंदः सत्यः सम्राडाग्न्यावदत्यविचेत
 नानिपतंगोवाचमनसाविभर्तिचत्वारिवाक्यपरिमितापदानियज्ञेनवाचः पदवीयमायन्नितिदेवीवा
 चमज्जनयंतदेवाजनीयंतो न्वप्रवशतैस्त्रोदिव्यंरूपं वायसंवृहंतं सवाचैतुर्योषिणासुयस्यत्र
 तांपशवोयंतिसर्वयस्यव्रतमुपपत्तिघंतआपः यस्यव्रतेपुष्टिपतिर्निविष्टस्तं सरस्वतमवसद्वेमेति
 पशवः सीम्याश्चनिर्मिताश्चनिर्मितंइंद्राग्रः षण्मास्यः सावत्सरोवाप्राजापत्यउपाशुमाविक्रमो
 र्यवैष्टवैश्वकर्मणाश्चैतेषां तत्रोपाशुयज्ञविकारान्वक्ष्यामः प्रेषादिरागुदस्थानआदहसत्कर

हो

नित्यं कुतमसीतितत्रस्कन्ताभिमर्शनं शेषेण जुहुयात्पुनरुन्नीया शेष आज्यमशेष एतद्गोमाहा
 रणं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनमान्पस्मादोमकालात्पुनर्होमं च गाणगारिभिर्होत्रशरश
 रायत्समोपायुमिति हेष्टारमुदाहरेत्तृप्यं दमानं महाद्योः पृथिवीचन इत्याहवनीयस्य भस्मोते निन
 येत्सन्नयवद्वीभस्मेभिर्वृष्टेभिर्त्रोजनान्यातयति ब्रुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थवनस्पत इत्य
 त्तरस्मा आहुत्या स्कंदने ॥११॥ प्रदोषांतो होमकालः संगवांतः प्रातस्तमसिनीयत्तुर्गृहीतमाज्यं
 जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमस्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमस्वाहृत्य मिहोत्रमुपसाद्य भूमि
 वः स्वरिति जपित्वा वरंदत्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी कुत्वा प्रातर्वरदानमनुगमयित्वा चाहवनी
 यं पुनः प्रणयेदिहैव क्षेम्यं गंधिमाप्रहासीरसुं मासुं मासुं ध्यायणमिति तत इष्टिर्मित्रः सूर्यो मि
 योमहिना दिवं प्रसमिन्नमतो अस्तु प्रयस्वानिति संस्थितायां पत्न्या सह वाग्यतो मीज्वलतो हर
 नश्चक्षुपासीतद्वयोर्दुग्धेन वासेभिर्होत्रं जुहुयादधिष्ठितेन्यस्मिन् द्वितीयमवनयेत्प्रातरिष्टिर
 मिर्ब्रतभृत्वममेव तभृत्तु विरये देवा इहावहा उपयजं हविश्च नः व्रतानि विब्रुतपा अदधोय
 जानो देवा अजरः सुवीरौ दधद्वानि सुमृच्छो को अग्ने गोपायने जीवसे जातवस्सूत्येषे वात्स्या

श्री. २५०

२६

श्रुपातेपद्याहवनीयमप्रणीतमभ्यस्तमिवाहुः विद्वाह्यणोमिंप्रणयेद्भौर्हिरण्यप्रतोद्वियमाणभ्यु
दितेचतुर्गृहीतमाज्यंरजतंचहिरण्यवदग्रतोहरयुरथेतदाज्यं जुहुयात्पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपविशेषाः
केतुनाऽक्षपतां स्वाहेतिकालत्ययेनशेषांस्त्रिहाग्निरनुगम्या आहवनीयिन्नेद्रियमाणो गार्हपत्योनुग
च्छेत्स्वेन्मृगमवक्षामेभ्योमंथेयुरनुगमयेत्तितरं सामाभावेभस्मनारणी संस्पृश्यमंथयेदितोजज्ञे
प्रथममेभ्योयेनिभ्योअधिजातवेदाः सुगायत्र्यात्रिष्टुभाजगत्या अनुष्टुभाचदेवेभ्योहव्यंवहनः
प्रजानन्नितिमथित्वाश्राणीयाहवनीयमुपतिष्ठेत्तामेसम्राकिषेरायेरमस्वसहसेद्यन्मोयेजेपि
त्वायासम्राक् सिस्वराळ सिसारस्वनौत्वोत्सो प्रावतामन्नादंत्वान्नपत्यायादध इत्यतएवैकप्र
णयंत्यन्वाहुत्यदक्षिणंसहभस्मानेवागार्हपत्यायतनेनिधायार्थश्रावमाहवनीयमुत्थरेत्ततइष्टि
रग्निस्तपस्वाऽज्जन्तान्यावकवानायाहितपसाजनेष्वग्नेपावकेअर्चिषा॥ उपमांसुष्टितिमम॥ आनो
याहितपसाजनेष्वग्नेपावकदीर्घेत्॥ हव्यादेवेषुनोदधेदितिप्रणीतेनुगतेप्राथम्येदिष्टिरग्निजो
तिष्मा - - - चरणउदग्नेशुचयस्तवाग्नेबृहन्नुपसामधोअस्त्रादितिसर्वाश्चेदनुगतानादि
त्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमिवाद्वाग्याधेयंपुनराधेयंवासमावृक्कृषुचारणीनाशे॥ १०॥ अथाथेय

२६

स्वाहाभुवनपतये स्वाहाभूतानां पतये स्वाहायज्ञस्य त्वा प्रमथोन्मयापिमया प्रतिमया इम
श्चस्कंदेत्याहुतिश्चैद्धिष्यरिधायी ध्रुवां जुहुयात्पुनस्तव तैपूणपात्रंदद्यादेव ते अनुवाक्य
याज्ञेयाविपरिहृत्या ज्ये अक्षदाने हविषी वायव्यो देवा अतिपातयानि वाचा च प्रयुती देव हे
ठनं। अरायो अस्माऽ अभिदुहुनायतेन्यत्रास्मिन्मरुतस्तन्निधेतनस्वाहेत्याहुत्याहुतिं हुत्वा
मुख्यं धनं दद्यात्स्थानिनी नमना वद्यदेवतमुपेत्यायावाहये नमनसैत्येक आज्येनास्था
निनीयजेत्। १३॥ हविषिदुः शृते चतुःशरावमोदनं ब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेन दूपा पुनर्य
जेता शेषेषु पुनराहूतिः प्रागावाहनाच्च दोषेषु त्यंतं गुणभूतानां प्राक्स्विष्टकृत उक्तं प्रधानभूता
नाम वदानदोषेषु पुनरायतनाद वदानं द्वेष्टुं त्विह दक्षिणां दद्याद् दक्षिणादान उर्वरां दद्यात्कृपा
लं भिन्नमनपवृत्त कर्म गायत्र्यात्वा शताक्षरया संदधामीति संधायोपोभ्यवहरेयुरभिन्नो य
मो जीरदानुर्यत आर्तस्तदगन्पुनः इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वयज्ञस्यायुरनुसंतरंतु त्रय
स्त्रिंशन्नंतवो यान्वितन्वत इमं यज्ञं स्वधया ययजते। तेभिः प्रिष्टुं प्रतिदध्यो यजत्र स्वाहा
यज्ञो अप्येतु देवानित्येव प्रवलीक्षाभिः क्षिप्तेषु पाण्यानि मृन्मयानि भूमिर्भूमिमगान्माता

मातरमप्यगात्रभूयात्प्रपुत्रैः पशुभियेनोद्विष्टिसभिद्यतामियादिपुरोडाशः स्फुटेद्वात्यते
तवाबिर्हिष्येनंनिधायाभिमंत्रयेतकिमुत्पतसि किमुत्प्राप्ताः शांतः शांतैरिहगहि। अघोरो
यज्ञियोभूत्वासीदसदनं स्वमासीदसदनं स्वमितिमाहिंसीदेवप्रेरित आज्येन तेजसाज्यस्व
मानः किंचनरीषिः योगक्षेमस्यशांत्याअस्मिन्नासीदबहिर्षीत्यग्निहेत्रायकालेग्रावजा
यमानेप्यन्यमानीय जुहुयुः पूर्वालाभउत्तरोत्तरं ब्राह्मणपाण्यजकर्णदर्पस्त्रं बाष्पकोष्ठेषु
पृथिव्यांडुत्वात्वपिमंथनं पाणौ च द्वासेन वरोधः कर्णे च न्मांसवर्जनं स्तंबे च न्नाधिशयीता
प्सु चैदविवेक एतत्सांवत्सरं व्रतं यावज्जीविकं वाग्मावबुगतं तं तरादुनी हिरण्यउत्तरां जुहुया
धिरण्यउत्तरां जुहुयात् १४॥ ॥ पशाविष्टिरेकादशदेव्याः शमितारोवपायांडुतीयाः
मनेताये प्रदातानामग्नीषोमासोत्रामण्णाविध्यपराधेयस्याग्निहोत्री प्रदोषांतोथाग्रया
हविषिचतुर्दश १५॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रपूर्वपट्टे तृतीयोऽध्यायः ३ ॥
ॐ श्रु दशपूर्णमासाभ्यामिष्ट्वेष्टिपशुचातुर्मास्यैरथसोमेनोर्ध्वं दशपूर्णमासाभ्यां यथाप
पत्यैकै प्रागपिसोमेनैकै तस्य त्विजश्चत्वारस्त्रिपुरुषास्तस्य तस्योत्तरं त्रयोहोतामैत्रावरुणाश्चा

छोतपउभमंमहोदीक्षापालायवनतंहिशक्राविश्वेदेवैर्यज्ञियैसंविदानोदीक्षामस्मेयजमाना
सधनमिति साधिवित्येत्रीण्यन्यानि वैश्वानर उमादित्याः सरस्वत्येदितिर्वाधारयंत आदित्या सो ज
गत्क्षा इति द्वे एते एव भुवद्वेभ्यो भुवनपतिभ्यो वाने दमादिषु मार्जनमर्वागुदममीयापा इदमादी
क्यां सूक्तवाके चागूराशीस्थान उपद्रुतोयं यजमानो स्य यज्ञस्यागुर उद्वचमशप्येति तस्मिन्
पद्रुत आशास्तेयं यजमानो स्य यज्ञस्यागुर उद्वचमशप्येति शास्तेन चात्र नामादेशः प्रकृत्या त्वे ये
उध्वं पश्विकाया दीक्षितानां संचरोगार्हपत्याहवनीया वंतराग्नेः प्रणयनाद्दीक्षणादिरात्रि सं
ख्यानेन दीक्षा अपरिमिता एकामृष्ट्या संवत्सरात्संवत्सरं त्वेव स व्रते द्वादशाह तापश्चिमत
षु यथा सुत्योपसदः कर्माचारस्त्वेकाहानां मेकातिस्त्वेवादीक्षास्ति स उपसदः सुत्यमहसुतमंदी
क्षाते राजक्रयः ॥२॥ तदहः प्रायणीयेष्टिः पथ्या स्वास्तिरग्निः सोमः सवितादितिः स्वस्तिनः प
थ्या सुथन्वास्ति द्वे अग्ने नय सुपथाराये अस्मान्ना देवानां मपि पथामगन्मत्वं सोम प्रचिकितो म
नीषा याते धामानि इवियाष्टिथियामा विश्वे देव सप्ततिं य इमा विश्वा जातानि सुत्रामावांष्टिथि
वीयामनेह संमहीष्टुमातरं सुव्रतानां सेदग्निरग्री रत्यस्त्वन्यानि ति द्वे संयोज्ये शंते य मना

श्रौ.सू.

२९

ज्यभागासंस्थितायां ॥३॥ राजानं कीणां तितं प्रवक्ष्यत्सु पृश्वादनसस्त्रिपदमावे नरेण वर्त्मनी अवस्था
प्रेषिते येभिर्हिंकारात्वं विप्रस्त्वं कविस्त्वं विश्वानिधारयत् अपजन्यं भयं नुदेत्यसं ह्यन्याः ॥३॥
प्रपदेन दक्षिणायां स्तंस्त्रिस्तुभ्यानुभ्याद्वा दभिप्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरस्ताते अस्ते अथे मव
स्यवर आष्टथिव्या आशत्रून् कृणुहि सर्ववीर इति तिष्ठन्नुव्रजन्नुत्तरा अंतरेणैव वर्त्मनी सोमया
स्ते मयो भुव इति तिस्रः सर्वे नंदं तियशसा गतेनागन्देव क्रतुभिर्वर्ध तुभ्यं यमित्यर्धं च आरमे देव इति
तेन सिदक्षिणात्यक्षादभिक्रम्य राजानमभिमुखो बनिष्ठते प्रपाद्यमाने राजन्ययेण मोनुसं व्रजेत्
द्याते धामानि हविषाय जंती मां धियं शिष्यमाणस्य देवेति निहिते परिदृष्ट्या द्वाजानमुपस्पृशन् सने
शुषुवा ॥४॥ अथातिथ्ये कृता तस्या अग्निं मंधनं धाये अतिथि संतौ समिधाग्निं दुवस्यताय
स्वसमेतुत इति विष्टुरिदं विष्टुर्विचक्रमेत दस्य प्रियमभिपाथो अश्यां होतारं चित्रथमध्वर
स्य प्रप्रायमग्निं भरतस्य शृण्व इति संयाज्ये संस्थितायामाज्यं तानूनं प्रकरिष्यंतौ मिमृशंत्य
नाष्टमस्य नाष्टं देवानामो जो अभिशस्तिपाः अनभिशास्यं जसा सत्यमुपगेषां रिते माधा ॥५॥
इति स्पृष्टो दकं राजानमाप्याययंती दमादिमदंती रबथ उपस त्संशुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामि

२९

इत्येकधनविद्वत्तुभ्यमिन्द्रायायतामोत्वमिन्द्रायथायस्वाथाययास्यात्सुरदीनसन्ध्यामे
धयास्वस्ति ते देवसोमसुत्यामुदचमशीयेति स्पृष्ट्वा दकं निद्रवंते प्रस्तरे पाणी निपायो त्रा
नान्द्रक्षिणां सव्यानी च पृष्ट्वा राय एष्टा वामानि प्रेषे भगाय क्रतुमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः
पृथिव्या इति ॥५॥ स्पृष्ट्वा दकं प्रवर्गेण च रिष्यत्सूक्तरेण रवरं परित्रज्य पश्चादस्योपविश्य प्रेषि
तेभिष्टुयादृगावानमृचमृचमनवानमुक्त्वा प्रणुत्यावस्ये हूह्रजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः
सुरुचैवेन आवः स बुध्या उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विद्वः । इयं पित्र्ये राष्ट्येत्यग्रे प्र
थमा यजनुषे भूमेन द्याः । तस्मा एतं सुरुचं ह्यारम ह्यं धर्मं श्रीणांति प्रथमस्य धाम्नेः । महान्महीत्य
स्तमाय द्विजातो द्यामि ता स अपा र्थि वं चरं स बुधा दाष्ट जनुषाभ्युग्रं बृहस्पतिर्देवितातस्थ
सम्रो । अभित्यं देवं सवितारमो ण्योः क्विक्र तुम चामि सत्यसवरं लधामभिप्रियं मातिं क्वि । उध्वो
यस्या मतिर्भा अदिद्यु तत्सवीमनि हि रण्यपाणि रमिमीत सुक्रतुः कृपास्वस्तपास्वप्रतिवासं
सीदस्व महं असीति संसाद्यमाने जंति यं प्रथमं तोन विप्रा इत्यज्जमाने पतंगमक्रमसुरस्यमा
मया योनः सनुत्या अभिदा स दग्ने भवानो अग्ने सुमना उपेता विति ह्युवाः कृणुष्वपाजः प्रसितिं

श्री० पू०
३०

नष्टधीमिति पंचपरित्वागिर्विगो गिरोधिद्वयोरदधाउक्थं वचः शुक्रं ते अन्मद्यजतं ते अ
न्युदप श्यंगोपामनिपद्यमानं स्त्रके इप्रस्यार्यं वेन श्रोदयत् प्रिगर्भाः पवित्रं ते विततं ब्रह्मण
स्पृत इति द्वे वियत्पवित्रं धिषणा अतन्वते धर्मशोचंतं प्रणवेषु विभ्रंतः । समुदे अंतरायवो
विचक्षणविरङ्गेनामसूर्यस्य मन्वत गणानां त्वा प्रथमं अयस्यापश्यं त्वे
तस्याद्यया यजमानमीक्षते द्वितीयया पत्नी तृतीयया त्मानं काराधस्योत्राश्विना वामिति न
वाभात्यग्निर्ग्रावाणे वेकेद्यावाष्टि वीरति प्रायुतमाया अरुरुच दुषसः शशिरग्नि य इत्याव
यतो नरेणाधर्वि न पत्नीमीक्षते तन्मया परिहिते समुत्था चैनाने चर्यवो वाचयंतीति नुपू
र्वे पटलं ॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टे ध्वर्युर्धर्मादुद्यामाद्वयति संप्रैष उत्तरस्यानभिहिं
त्योपह्वये सुदुधां धेनुमेतामिति द्वे अभित्वा देवसवितः समीवत्सं नमातृभिः संवत्स उवमा
तृभिर्यस्ते स्तनः शशयो यो मयो भूगौरिमीमेदनुवत्समिषंतं नमसु दुपसीदत संजानाना उप
सीदन् अभिश्चादशभिर्विवस्वतोऽहं तिस्रैकौ समिधो अभिरग्निना तसो वाधर्म आगता
उद्यंतं गवो हृषणे हृधेन वा दस्त्राम दंतिकारवः समिधो अभिर्दृषणारतिर्दिवस्तमो धर्मोऽदु

३०

कृतः शुचिर्देवेषु यमीयो अश्विनोश्च मसो देवपानः तमं विश्वे असतो सोऽजुषाणां गंधर्वस्य प्रत्या
स्नारिहंति समुद्रादूर्ध्वमुदियति विनोदप्रः समुद्रमभियाजुगातिसखे सखायमभ्यावृत्त्वा चर्द्धु
णउत्तयइति द्वे तं धर्मित्यानमस्विनइति प्रागाथी पूर्वार्द्धे काष्ठी मपराहेन्यतरावात्यंतकाष्ठी त्व
वान्तमेपावकशौनवहिश्चयंपरित्यक्तामक्षमाकंक्षिद्वा जिनैनमक्षोपायो दुतंहविर्मुचुहविरि
द्रुतमेग्रावश्यामते देवयर्ममधुमतः पितुमतेवाजवतांगिरस्वतो नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरिति
भक्षजपः कर्मिणे यर्मभक्षयेयुः सर्वतुदीक्षिताः सर्वेषु गृहपतेस्तृतीयोत्तमो भक्षो संप्रेषितः
श्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमायस्मिन्सप्तवासवासो हंतुं पूर्वाह्नः ऋषिर्हृदीर्घश्रुतमइंद्र
स्य घर्मो अतिथिः सूर्यवसाङ्गवती हि भूया इति परिदध्या दुत्तमे प्रागुत्तमाया हविर्हविष्मामहि
सप्रदेव्यमित्यावपेत ॥ ७ ॥ अथोपसन्नस्यां पित्र्यमाजयाः प्रादेशोपवेशने च प्रकृत्य होपस्थ
उपसद्यायमीदृषा इति तिस्रस्वैकां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्तासामुत्तमेन प्रणवनाग्निं सो
मं विष्टुमित्यो वास्योपविशोन्नावाहयेदित्येकेनावाहने येता एव देवता अग्निर्वृत्राणि जघ
नद्य उग्र इव शर्यहा त्वंसोमासिसत्यतिर्गयस्फानो अमावह दं विष्टुर्विचक्रमेत्रीणि पदा विचक्रम

दीक्षितेषु ६

इति स्विष्टकृदादितुष्यते प्रयाजा आज्यभागो च नित्यमाप्यायनं निद्रवश्चैषेवापाह्नुमांस
अग्रे समिधं मितितुसामिधेत्यो विषयसोयाज्यानुवाक्यानां पाण्डो अग्निद्रव इति रूपसदः सुपूर्वाह्ने
स्वपराहे च राजक्रयाद्यहः संख्यानेनैकाहानां तिस्रः घृहाहीनानां द्वादश न तु विंशतिः संवत्सर
इति सत्राणां प्रथममज्ञेनैक घर्ममोपवसथ्य उभे पूर्वार्द्धे प्रथमस्यामुपसदि दत्तायां प्रेषितः पुरीष्य
चित्तयेन्वाह होतादीक्षितश्चेद्यजमानो दीक्षितेष्ववात्पदमात्रे वस्थायाभिहिंकृत्य पुरीष्यासो
अग्नय इति त्रिरुपां शुक्लप्रणवामपि वासुमंद्रं ब्रजस्वनु ब्रजेति घ्नन्म विसृष्टवाक् प्रणयत इति ब्रूया
दथाग्निं संचित्तमनुगीतमनुशंसेत्यश्वादिग्निपुरुषोपविश्या निहिंकृत्याग्निरस्मिन्नन्ननाजा
तवेदा इति त्रिर्मध्यमयावाचे तस्मिन्नेवासने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्सामिधित्वे ब्रह्मा
प्रतिरथे जपित्वा दक्षिणतो गेर्वह्निर्वद्यास्त ओ दुर्वयाभिर्वान्ना दुक्तमग्निप्रणयनं दीक्षितस्त
वसोर्धाराशुपसर्पत ॥ ८ ॥ हविर्धाने प्रवर्तयति तदुक्तं सोमप्रवहणेन दक्षिणस्य तु हविर्धाने
स्योत्तरस्य च क्रस्यान्तरावर्त्तपादयोयु जेवां ब्रह्मपूर्वमिति मोभिः प्रतायज्ञस्य शंनुवायुवायमेड
वयतमानेयदेतमधिह्योरदभाउवथ्य वव इत्यर्धं च आरमेदव्यवस्तान्वेदरादी विश्वा इषाणि

ह

प्रतिमुंचतेकविरितित्यवस्तायां मेथ्योरूप निहतयोः परित्वागिर्वणोगिर इति परिदध्यात् ॥ ८ ॥
 अग्नीषोमो प्रणेष्यत्सतीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्रीयाय तनंसदश्च पूर्वपादोपत्नीशालोप्रपद्यो
 त्तरेण शालामुखीय मतिव्रज्य पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नुब्रूयात्सावीहि देव प्रणमाम
 वित्रेवर्षाणमस्मेव रिमाणमस्मे अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता दिवे दिव आसुवाभूरि पश्चरत्यासी
 नो नुब्रजन्नुत्तराः प्रेतु ब्रह्मणस्पतिर्होतास्वो अमर्त्यः पुरस्तादुपत्वाग्नेरिव दिवोषावस्तुरुपाप्रि
 यं पतिप्रतमित्यर्धं च आरमेदाग्नीध्रीये निहितेभिर्हूयमाने मेजुषस्व प्रतिहंसदुच इति समाप्य प्र
 णवेनोपसिदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिव्रजत्स्वतिव्रज्य सोमो जिगाति गातु विदेवानां तमस्य राजा वरु
 णस्तमश्चिनेत्यर्धं च आरमेत्पपाद्यमानं राजानमनु प्रपद्येतां तश्च प्रागा आदितिर्भवसि स्थे
 नानयोनिं सदरं धिया कृतमस्तन्नाद्यामसुरो विश्वे वेदा इति परिदध्यात् उत्तरया वाक्षेमाचारे ब्र
 ह्मैवमेव प्रपद्यापरेण वेदिमतिव्रज्य दक्षिणतः शालामुखीयस्योपविशेत्स होतारमनूत्याय
 पथे तमग्रते ब्रजेद्यदिराजानं प्रणयेदुक्तमप्रणयतः प्राच्यहविर्धानि हपतये राजानं प्रदाय
 हविर्धाने अग्नेणापरेण वातिव्रज्य दक्षिणत आहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्य साग्निचित्याया

य

३२

ह्यतेनामिषे मयुचयां हिवां पुरुतमासो अश्विनाहवामहे सधमा देषु कारवः । तदुप्रयक्षतममस्य कर्म
 तन्वंनमो दुह्यते घृतं पय उतिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्येता मुत्कावतिष्ठते दुग्धायामधुक्षतिप्युषीमि
 षमित्याद्विद्यमाणोऽपेवर्षसागो धुगोषु माधर्मे सिंचय प्रउस्त्रियायाः । विनाकमख्यत्सविता वरेष्ये
 नुद्यावाष्टिथीवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमान आनूनमधिनोऽर्त्तपिरिति गव्य आसुतसिंचतश्चियमित्या
 ज्ञासिक्तयोः समुत्ये महतीरप इति महावीरमादायोतिष्ठत्स दुग्धदेवः सविता हिरण्यपेत्य नृसि
 षत्प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरिति त्यनुब्रजेऽर्धं इत्यापदमस्य क्षतीति रवरमवक्ष्यतमति क्रम्य नाके सु
 पणमुपयत्तंतमिति समाप्य प्रणवेनोपविशेद निरस्य तृणं प्रेषितो यजति तत्रोवां धर्मे निक्षति
 स्वहोता प्रवामध्वर्युश्चरति प्रयस्वान् मधेरुग्धस्याश्विना तनायावीतं पातं पयस उस्त्रियायाः
 उष्मापि बतमश्विनोति चोभाभ्यामिनवानमग्ने वीहीत्यनुवषट्कारे घर्मस्याग्ने वीहीति वा ब्रह्मावष
 ट्कारे जमत्यनुवषट्कारे च विश्वा आशादक्षिणमादिश्वन्देवानया किहास्वाहा कृतस्य घर्मस्य मध्वः
 पिबतमश्विनेत्येवमेवापराद्विकेपदुस्त्रियास्वाहुतं घृतं पयोयं सवामश्विना भाग आगतं । माध्वीध
 तारा विदथस्य सत्यतीतं घर्मं पिबतसोमं मध्वस्य पिबतमश्विनेति प्रेषितो होता नुवषट्कारे स्वाहा

३३

३३

३३

मेतद्ब्रह्मासनं प्रहो मातश्चावपाहो माद्यदित्वग्रेण प्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥१०॥ अधिष्ठातामीये
 णचरत्यन्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडं प्रदाय मेत्रावरुणमग्रतः कृत्वेत्तरेण हविर्धाने अतिव्रज्य
 र्वयाद्वारा सदः प्रपद्योत्तरेण यथास्वंधिष्ण्यातिव्रज्य पश्चात्स्वस्मधिष्ठयस्यापविशति होतावति
 घत इतरोयदि देवसूनां हवींश्चिन्वायातयेयुरग्निर्हपतिः सोमो वनस्पतिः सविता सत्यप्रसवा
 बृहस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठे मित्रः सत्यो वरुणो धर्मपती रुद्रः पशुमान्पशुपतिर्वात्वमग्ने
 हृदयो हव्यवाकमिरजरः पितानरुवं च सोमनेव शो ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामविश्वदे
 वंसत्यति न प्रमिये सवितुर्देव्यस्य तद्बृहस्पते प्रथमं वाचो अग्रं हंसैरिव सखिभिर्विवदद्भिः प्रससा
 हिषे पुरुहूतशत्रुभुक् स्वमिंद्रब्रह्मणामहानं संवास इक्यामदंतः प्रसमित्रमूर्तो अस्तु प्रयत्ना मी
 स्वान्निष्टवान्महिमायष्टुते त्वपावत्ये मुमुक्षते त्वं विश्वस्माद्भुवनात्पासि धर्मणा रूपात्पासि
 धर्मणा यत्किंचिदेव वरुणदेव्ये जने उपते स्तोमान्पशुपा इवाकरमिति हो ॥११॥ यद्येव सर्वष्ट
 न्येष्टाग्निर्गोमत्रस्त्रिष्टुप् द्वायंतरो वासंति क इंद्रोष्टुभुः पंचदशो बार्हतो ग्रेष्ठा विश्वे देवा जागताः
 सप्तदशो वैवृषा वार्षिका मित्रावरुणा वानुष्टुभावेका विशो वैराजौ शारदौ बृहस्पतिः पंडूश्चिणकः
 शाकरो हेर्मति कः

स्वोऽजः मित्रावरुणाशराङ्गां किल्वे मस्मैराष्ट्रयमहिशर्मयच्छतं वैराजे सामन्नधिमेमनीषा ॥ वृष्टु
 नासंभृतवीर्यं दुसहः ॥ इदंश्च मित्रावरुणाङ्गानुमित्रानरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ सम्राट्शिशांसहसाम्नीहंस
 स्वत्पुत्रं मतो विष्टयानः पिपर्तु अवस्युवाता बृहती नृशङ्करी मयज्जमवतु नो घृताची ॥ सर्वती सुदुधानः
 पयस्वती दिशां देववतु नो घृताची ॥ त्वे गोपाः पुरतो तपश्चाद्बृहस्पते पांम्यायुध्वा चर्चुर्वा दिशां
 रंति शक्ता पथीना संवत्सरेण सविता नो अङ्गा ॥ रेवत्सामातिष्ठ सपुच्छं होजा तश्चुः स्यान्नानो अस्त
 सोमत्रयस्त्रिंशो नुक्नस्य पत्नी ॥ किं स्वहाते अभिनो गृणीहि ॥ घृतवती सवितराधिपत्ये पयस्वती रंति
 राशानो अस्त ॥ ध्रुवां दिशां विष्टुपत्न्यघोरा स्पेशाना सह सोयामनोता बृहस्पतिर्मातरश्चोत्वायुः
 संध्वाना वाता अभिनो गृणंतु विष्टुभो दिवो धरुणः पृथिव्या ॥ अस्पेशाना लगतो विष्टुपत्नी च स्व
 तीषवयं ती सुभृतिः शिवानो अस्वदिनेरुपस्ते ॥ अनुनाद्यानुमतिर्बजरे वेपुमन्यतां अभिश्च ह
 व्यवाहनो भवतं दाशुषे मयः ॥ अन्विदनु मते त्वं मन्यासे शं च न ॥ स्कधि ॥ कृत्वदक्षाय नो हिनु प्रणा
 आयूं पिता रिषदिते वैश्वानरीयं न वमं कायं न मको अद्य युङ्क्षु रिगात्ततस्येति हे औपजयजे व
 गारैरनभिपरिहोरा प्रयते रंता ॥ धीया च्छुत्तरेण होतारं शा ॥ मित्रा च्छुत्तरेण न ॥ मित्रावर

३५

३६

इतं

णमुपोत्थानमग्ने कृत्वा निष्क्रम्य वेदं पृथ्वीया ॥ त्वेदं शारि ॥ सुहृदयारुलमर्वागनूबन्ध्यायाः संरि
 ते च सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयन् ॥ १२ ॥ अथेतस्य रात्रे विवासकालि प्राग्वय
 सां प्रवादात्प्रातरनुवाक्या मंत्रितो वाग्यतः स्तीर्येन प्रपद्यामी धीमे जान्वा व्याडुति जुडुयादा सन्या
 न्नामंत्रात्याहिकस्याश्चिदभिशरस्ये स्वाहत्याहवनीये वागग्रगा अग्र एतु सरस्वत्ये वा ॥ स्वाहा वाचं
 देवी मनो नो विराजमुग्रं ॥ वृत्र मुत्तमामेह भक्षांतामाहित्यानावमि ॥ वारुहेमानुमता पथिभिः पा
 रयंती स्वाहेति द्वितीयामातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धामैरगरीमभिमुशत्कर्वतरिश्मवीही
 ति हार्ये स्तुणे देवी ॥ हारो मामासंता संलोकं संलोककृत्ता कृणुतमिति प्रपद्यां तरेण युगाधुराडुपवि
 श्य प्रपितः प्रातस्तुवा कुमनु ब्रूयान्मंडेणापोरवतीः ॥ क्षयथा हि वस्व उपप्रयंत इति सूक्ते ॥ अवातो अग्र
 इति षष्ठी प्रमीकं मिंसिष्वाहीति सूक्ते ॥ योरुत्तमामुत्तरे त्वमग्रव्रतपा इत्युत्तमामुत्तरे त्वमो अग्र
 हो भिरिति न वम विप्रस्यति सूक्ते ॥ युश्वाहि प्रष्टवत्स्वमग्रं बृहद्वय इत्यष्टा दशान्वितस्वति सूक्ते
 अग्रपावक इतं व इति सूक्ते ॥ अमिहोतानो अध्वर इति स्तोमिहोतानाग्र इति च तस्मैः प्रवावाजा उप
 सद्याय त्वमग्रयज्ञानामिति तिस्र उत्रमाउ ॥ योरुत्तमामुत्तरे त्वमग्रव्रतपा इत्युत्तमामुत्तरे त्वमो अग्र
 ति

अग्नेसमिधमिमा मिति त्रयाणा मुत्तमा मुद्धरेदिति गात्रत्वमग्नेव संस्त्वहि सैतव दग्नायो होता जनिष्ठ प्रवो
 देवायाग्ने कदात इति पंच सरवामः संवास्त्वामग्ने हविष्मंत इति सूक्ते बृहद्वय इति दशानां चतुर्थनवमे उद्ध
 रेदुत्तमा मुत्तमां चादितस्त्रयाणामित्या नष्टुभमवोध्यग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्ने बृहते प्रवो धसे कवये तं
 न्नो अग्ने वरुणस्य विद्वानित्येतत्प्रभृतीनि चत्वार्युध्वं उषुणसस्य यद्विद्युतेति पंचमं द्रते अग्न इति सूक्ते
 सोमस्य मातवसंप्रत्यग्निरुषस इति त्रीण्या होतेति दशानां तृतीयाष्टमे उद्धरेदिवस्परीति सूक्तयोः पूर्व
 स्योत्तमा मुद्धरेत्वं द्यग्ने प्रथम इति षष्ठां द्वितीयमुद्धरेत्पुरोवोम इति चत्वारि तसु प्रतीकमिति षट्त्वे वः
 सुधोत्मानं निहोता होतृषदन इति सूक्ते त्रिभूर्धानमिति त्रीणि वक्त्रिंशसमुपप्राजिन्वन्ति त्रीणि का
 तउपेति रिति सूक्ते हिरण्यकेश इति तिस्रो पश्यमस्य महता इति सूक्ते देवि त्र्ये इति सूक्ते अग्ने नयाग्ने
 बृहन्नित्यष्टाना मुत्तमा उत्तमा स्तिस्त्र उद्योत्वमग्ने सुहवोरण्वसं दृगिति पंचाग्ने वा देवमिति दशानां
 तृतीयचतुर्थ उद्धरेदिति त्रैष्टुभमेनावा अग्निं प्रवो द्यमग्ने विवस्वसखायस्त्वायमग्निरग्न आयाद्य
 ज्ञानः शरिशो विषमिति षट्दर्शितगा तु वित्तम इति सप्तैति बार्हतमग्ने वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वा
 मग्न इति वाहीत्योष्टि हंजनस्य गोपास्त्वामग्नं क्रतायवममृषुवो अतिथिमुषर्बुधमिति नवत्वमग्ने द्युभि

३५

३६

~~सुधोत्मानं निहोता होतृषदन इति सूक्ते त्रिभूर्धानमिति त्रीणि वक्त्रिंशसमुपप्राजिन्वन्ति त्रीणि का
 तउपेति रिति सूक्ते हिरण्यकेश इति तिस्रो पश्यमस्य महता इति सूक्ते देवि त्र्ये इति सूक्ते अग्ने नयाग्ने
 बृहन्नित्यष्टाना मुत्तमा उत्तमा स्तिस्त्र उद्योत्वमग्ने सुहवोरण्वसं दृगिति पंचाग्ने वा देवमिति दशानां
 तृतीयचतुर्थ उद्धरेदिति त्रैष्टुभमेनावा अग्निं प्रवो द्यमग्ने विवस्वसखायस्त्वायमग्निरग्न आयाद्य
 ज्ञानः शरिशो विषमिति षट्दर्शितगा तु वित्तम इति सप्तैति बार्हतमग्ने वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वा
 मग्न इति वाहीत्योष्टि हंजनस्य गोपास्त्वामग्नं क्रतायवममृषुवो अतिथिमुषर्बुधमिति नवत्वमग्ने द्युभि~~
 दशै नवर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रं च त्रिदिशां क्षत्रमिदं दधारो पस्थाशानां मित्रवद

५

रितिसूक्ते त्वमग्रे प्रथमो अंगिरा नृचि त्स होजा अमृतो नितुं रत इति पंचवेदिषद इति षष्ठो तृतीय
मुदरे दिमंस्तोमम हतिस्मं जागृवद्भिश्चित्र श्छिशोर्वसुन्न चित्रमहसमिति ज्ञातमभितं मन्यु इति पं
पांतमित्याग्नेयः ऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः प्रतिष्ठासूनी कस्तउष इति तिस्र इति गायत्रमुषो भइ निरि
त्यानुष्टुभमिदं श्रेष्ठं पृथूरथ इति सूक्ते प्रत्यर्चिरित्यष्टौ द्युतयामानमुषो वाजेन दमुत्य दुदुश्रिय इति
सूक्ते वक्रावावो दिविजा इति षष्ठि तिस्रैष्टुभं प्रत्य अदशिसिहवौ नेति बाह्वतु सुषस्त चित्रमाभरेति मे
तिस्र औष्ठिहमेता उत्या इति चतस्रो जागतं महो अद्येति पांडुः मित्युषस्यः ऋतुः ॥ १४ ॥ अथा
श्विन एषो उषाः प्रातर्युजेति चतस्रो श्विनाय ज्वरी रिष अश्विना वश्या गोमदृषु सत्येति तृचा
दूरादिह वेति तिस्र उत्तमा उदरे द्वा हिष्टो वां हवानामिति चतस्र उदीराथामामेहवामिति गायत्रं पदद्य
स्त इति सूक्ते अनो विश्वा भिस्यं चिदभि मित्यानुष्टुभमाभात्यग्निरिति सूक्ते ग्रावाणे वना सत्याभ्या
मिति त्रीणि धेनुः प्रत्नस्य कउश्रवदिति सूक्ते स्तूपे नरति सूक्ते युवोरजांसीति पंचनां तृतीय मुदरे
त्यतिवां रथमिति सप्तानां द्वितीय मुदरे दिति त्रैष्टुभमिमा उषाम यंवा मोत्यमद्व आरथमिति सप्त
द्युमीवां यत्स इति बाह्वतमश्विना वार्तिरस्मदाश्विना वेहगच्छतमिति तृचौ युवोरुष्टु रथं दुव इति पं

श्री.सू.
३६

देशेत्यौष्ठिहमबोध्यमिज्मएषस्यभाचुराचारथमभृदिदंयोवांपरिलेतित्रीणित्रिश्चिन्तोअद्येच्छेद्या
वाष्टथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांडुमित्येतेषांछंदसांपृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकशतप्र
भृत्यपरिमितानान्यैरग्रेयंगायत्रमत्यावपेद्वाह्मणस्यनत्रैष्टुभंराजन्यस्यनजागतंवेश्यस्यध्यास
वदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्यगन्ममहातारिन्मेच्छेद्यावाष्टथिवीइतिसंजागृवद्वि
शितिवयःप्रथमस्वर्गकामइच्छेद्यावीर्यमावर्तयेदातमसोपधातात्कालउत्तमयोत्सृथासनान्मध्य
मस्थानेनप्रतिप्रियतममित्युपसंतनुयात्पुनरत्सृष्टोत्तमयोत्तमस्थानेनपरिदध्यादंतरेणद्वार्येस्तु
पोअनभ्याहतमाश्रावयन्निचाश्रावयन्निव॥१५॥ ॥दर्शपूर्णदीक्षणीयायांतंदहःप्राय
णामिष्टीराजानंकीर्णंतथातःस्पृष्ट्वादकमथेत्तरमथापसद्विधिर्धानेमीषोमावथाम्रीषोमयिषणाय
द्यवैसर्वदृष्टान्यथेतस्याअथोषस्यअथाश्विनःपंचदश॥१५॥ ॥इत्याश्वलायनश्रौतपूर्व
षट्चतुर्थोऽध्यायः॥४॥ ॥ॐमुपरिहितेपुड्यहोतरित्युक्तोनिभिर्हिक्त्यापोनश्रीयाअन्वा
हणछनैस्तरांपरिधानीयायास्तासांनिगंदादिशनैस्तरांताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परमंड्रेणप्रातःसवनं
वाध्यर्चकारंप्रथमामृगाखानमुत्तरादृष्टिकामस्यप्रकृत्यावाप्रकृतिभावेपूर्वध्यासमर्धर्चपुलिंगानिका

३६

द्वयेदिदं वसुमंतमावहेदं सुद्वंतमाहवेदं मादित्यवंतु मभमंतं वाजवंतं बृहस्पतिवंतं विश्वेदेव्यावंतं
मवहेति ताः सूक्तवाक एवानुवर्तयेत्पृच्छा दुती ऽर्कं ह्वातिवपद्वर्तित्ये ह्वावाकञ्चित्वालेमार्जयित्वा
ध्वर्युपथ उपतिष्ठंतं आदित्यप्रभृती धिष्ठ्यानादित्यमग्नेध्वेनामध्वपते श्रद्धस्वस्य स्याध्वनः
पाशमशीयेति यूप आदित्याहवनीयनिर्मथ्या अग्नयः सगराः सगरा अग्नयः सगरास्तु सगोपना
आपातमाग्नयः पिष्टतमाद्य मोनमोवो अस्तु मामाहिंसिष्टेति सव्या दत्तः शामित्रो वध्यगोहचा
त्वालोत्करास्तावान्वेवमेव दक्षिणा दत्त आग्नीध्रीयमच्छावाकस्य वा दं दक्षिणं मार्जिलीयं खरमि
मित्पत्तरेणाम्नीध्रीयं परिब्रज्य प्राप्य सदोभिमुशंत्य वंति रिक्षं नीहीति द्वाये संमृश्येव मपरानुपति
ष्ठंतं उपस्थितांश्चानुपस्थितांश्चाप्यपश्यंतो व्यनीक्षणा होतामैत्रावरुणे ब्राह्मणा लुंसीपता
नष्टेति पूर्वपादोऽसदः प्रसर्पन्तु रून् नो लोकमनुनेष्विविद्वा निति जपंत उत्तरेण सावीन्धिष्ठ्या
न्सत्रान्सन्मानपरेण यथा स्वधिष्ठ्यानां पश्चादुपविश्य जपंतियो अद्य सोमोऽवधो द्यायुना
मुदीरति विष्टु कुहमिव धन्वंता व्यस्याः परिपंथिनंसदसस्पतयेन मइत्येव मपरया ब्रह्मात्रस्य
पुदक्षिणपुरस्तान्मैत्रावरुणस्योपविशेत्तमन्वंतां कृत्विजः प्रसर्पकाः पूर्वपादुम्बरी मफेणधि

श्रौ० सू०

३८

अथान्यथांतरमनृपविश्रान्तयेतयाहृताग्नीध्रआग्नीध्रियमयाकात्रान्दक्षिणादथोधिष्ठ्याउदकसं-
स्थाः प्रसर्पिणामाहोतुविपरीतोतेषां विसंस्थितसंचरायथास्वन्धिष्ठ्यामुत्तरेणदक्षिणमधिष्ठ्या-
नां ॥३॥ अथैदं पुरोकात्रोरनुसवनंचरतिधानावतंकराभिणमितिप्रातःसवनेनुवाक्यामाध्यं-
दिनस्यसवनस्यधानाइतिमाध्यंदिनेतृतीयेधानाःसवनेपुरुष्टेतेतितृतीयसवनेहोतापक्षदि-
इंहारिवाइंद्रोधानाअत्वितिप्रेषोलिंगोरनुसवनमुष्ट्यादेशेपदंतेनैवज्याहोतायक्षदसौ-
यजापोस्तस्थानआगूर्वषट्कारोयत्रक्चप्रेषणयजेदथस्विष्टकृतोमेजुषस्वनोहविर्माध्यं-
दिनेसवनेजातवेदोग्रेतृतीयसवनेहिकानिषइत्यनुसवनमनुवाक्याहोतायक्षदमिंपुरो-
काशानामितिप्रेषोहविरग्नेवीहीतियाज्येतस्विनुवाक्यास्तपुरोकाशशब्दंबहुवदेकेविज्ञाय-
तेपूयतिवाएतदचोक्षरंयदेनहृहतिस्मादृचनोहेत् ॥४॥ द्विदेवत्येश्वरंतिवायवदेइवा-
भ्यावायवायाहिदशतिइवायूइमेसुताइत्यनुवाक्येअनवानंष्टयकृप्रणवेहोतायक्षद्वायु-
मग्नेगांहोतायक्षदंइवायूअहतेतिप्रेषावनवानमग्नेपिबामधूनामितियाज्येअनवानं-
मेकापुरेष्टयग्वषट्कारेइदमाद्यनवानंप्रातःसवनइज्यानुवाक्येप्रेषोत्तरयोर्गृहयोर्द्वैत

३८

मेह्यर्वादिं दायसोमाः प्रदिवो विदाना आपूर्णो अस्य कलशस्वाहेति माध्यंदिन इन्द्रं कृत्वा भुवि वाजं
 वद्धिः समुक्षितमिन्द्रावरुणा सुतपाविमं सुतमिन्द्रं स्वसोमं पिबतं बृहस्पत आबोवहंतु सप्तयार
 धुष्यदो मेहनः सुहवा आहि गंतं नंद्रा विष्पिबतं मध्वो अस्ये मस्तोममर्हते जातवेदस इति
 तृतीयसवनिक्यः सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारज्या प्रस्थितया ज्या सुशस्त्रया ज्या सुमस्तुवती
 ये हारियो जनेमहिभ्यां श्विने च तैरो अद्भ्यो तदेषाभिपज्ञायागीयते। क्रतुया जा न्विदेवत्या
 न्यश्च पत्नी वितो ग्रहः आदित्यग्रहसावित्री तान्समाचुवषट्कार इति प्रतिवषट्कारं भक्षणं त
 छ। मुत्तमेत्यध्वर्युः कया कृती दिति पृच्छत्यया किति प्रत्याह संभद्रमर्क्यं नः सोमस्य पाययि
 व्यतीति होताय नमः॥ १॥ ऐन्द्रवायवमुत्तरे चैह्रीत्वा ध्वर्यवे प्रणामयेदेष वसुः पुत्रवसु
 रिह वसुः पुत्रवसुर्मपिवसुः पुरुवसुर्वाक् पावाचं मे गह्य कृता वात्सह प्राणानोपमा वा सह
 प्राणो न दूयतामुपहृता क्रुषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इत्यक्षीभ्यां विहावेक्षणं दक्षिणे ना
 दूयता तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इत्यध्वर्यु उपहृयस्वत्फक्ता वध्रायनासिकाभ्यां वाग्देवी
 सोमस्य तृप्यविति भक्षयेत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृमते किंचिदनीयाना चम्योपदाना

दिपुनः संभक्षयित्वानसोमेनो छिष्टा भवंती। क्रिदाहरंति शेषं होतृचमस आनीयात्स जेदे
 वमुत्तरेन त्वेन योः पुनर्भक्षो न कंचनी द्वे देवत्यानामनवनीतम सुवसु जेन्मेत्रावरुणमेषव
 सुर्विदद्वारिह वसुर्विदद्वसुर्मथिवसुर्विदद्वसुश्चक्षुश्चाश्चक्षुर्मपाद्युपहृतं चसुः सहमन
 सापमां चक्षुः सहमनसा दूयतामुपहृता क्रुषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उप
 मामृषयो देव्यासा दूयतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इत्यक्षीभ्यां विहावेक्षणं दक्षिणे ना
 ग्रे सव्येन पाणिना होतृचमसमाददीत तवसुनां पात्रिर्विशेषां विदानां समिदिति स्पर्शं नि
 नातस्योरोर्वसवमपाद्य तस्मिन्सादयित्वा काशवती भिरंगुली भिरपिदध्यादा श्विनय
 थाहृतं परिहृत्य पुनः सादयित्वा ध्वर्यवे प्रणामयेदेष वसुः संयद्वसु रिह वसुः संयद्वसुर्मपि
 वसुः संयद्वसुः आत्रयाः अत्रमेपाह्यपहृतं अत्रं सहात्मनोपमा आत्रसहात्मना दूयता
 मुपहृता क्रुषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा पृषयो देव्यासा दूयतां त
 नूपावानस्तन्वं तपो जा इति कृणीभ्यां विहापोद्यं छेदक्षिणायात्रिधाय होतृचमसं स्पृष्ट्वा
 दकमिका मुपहृत्य उपोद्यंति चमसानवांतरे कां प्राश्या चम्यहेतृचमसं भक्षयेदध्वर्यु उप

सू० ओ०
४०

च २

द्वयस्वेत्युक्तादीक्षितोदीक्षिताउपद्वयध्वंयजमाना इति वा मुख्यान्वाद्यथोन्नकाउपद्वयध्वमि
ति तिरानेवमितरेयथासमक्षं तदीक्षितामुख्यचमसादमसाद्रोपाकलशादोक्तः सोमभक्षजपः
सर्वत्र होतुर्वषट्कारे चमसाह्वयत उद्गातुर्वषट्कारो यजमानस्य तेषां होताग्नेभक्तयेदिति गौतमोभक्ष
स्य वषट्काराभक्त्यादमभक्त्यामितरेषामिति तौल्लिः कृतार्थत्वाद्भक्षयेत्युरिति गाणगारिरतः सं
स्कारित्वात्काचित्तच्च समतस्थान्मन्त्रान्यः संबन्धोभक्षयित्वा मपामसाममृता अभूमशन्तो
भवहृदआपीत इंदविति मुखहृदये अभिमृशेरन्नाद्यायस्वसमेतुते संते पयांसि समुपति
वाजा इति चामसानाद्यो प्राद्यान्पूर्वपोः सवनयोराद्यात्तृतीयसवने सर्वत्रात्मानमन्यत्रेक
पात्रेभ्य आप्यायितांश्चमसात्सादयति तेनाराशंसा भवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्काले प्रपद्या
त्वावाकउत्तरेणाग्नीध्रमपरिव्रज्य पूर्वेषां सद आत्मनेधिष्ठ्यदेश उपविशेत्पुरोकाशदृ
गच्छप्रत्तमिकाभिवोद्यम्पाच्छावाकदस्वेत्युक्तेच्छावोअग्निमवस इति त्वमन्वाहन्त्येन
प्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमानो होतृध्वर्योग्रीह्मन्यातर्नेष्टरुतोपेक्षरिषेपयध्वमृजे
र्जुयध्वं निवोजामयो जिहता न्यजामयो निः सपत्न्यामभिवाधिता सो जयतामी त्वं रजयता

४०

इह पात्रमाहस्यध्वपुस्तदुद्गीयादेतुवसः पुरुषसुरिति प्रतिगृह्यदक्षिणमूरुमयोच्छाद्यतासि
न्त्सादयित्वाकाशवतीभिरमुल्लिभिरपि दध्यादेवमुत्तरेसवनेन त्वपि धायतयोः प्रतिग्रहोभक्ष
णं चमेत्रावरुणस्यायं वा मित्रावरुणा होतायक्षान्मित्रावरुणा जामदाग्निनेत्येतुवसुर्वदेह
रिति प्रतिगृह्यदक्षिणेनैदवायवंहत्वाभ्यात्मसादनमाश्विनश्च प्रातयुजाविबोधय होता
यक्षदश्विननासत्यावाहृधानां शुभस्पती इत्येतुवसुः संयदसुरिति प्रतिगृह्येवमेवहत्वा
त्तरेण शिरः परिहृत्याभ्यात्मतरं मासादनमनुवचनप्रषयाज्यासु नित्याध्वयुतः संप्रैषउ
न्नीयमानेभ्यो न्वाहत्वाह्वं त्वसाविदेवमिहोपयातेत्यनुसवनं होतायक्षदिदं प्रातः प्रातः
सवनस्य होतादिदं माध्यंदिनस्य सवनस्य होतायक्षदिदं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितप्र
षितो होतासु सवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजतिनामादेशमितरे प्रशास्ताद्वाह्यणाच्छंसीयो
तानेष्टाग्नीध्राच्छावाकश्चोत्तरे सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं सुम्यं मधुमित्रवयं हवामह इदं
त्वावृषभे वयं मरुतो यस्य हिक्षयेमपत्नीरिहावहोक्षात्रायवशान्तायेति प्रातः सवनिक्यः प्र
स्थितयाज्याः पिवा सोममभियमुग्रदर्शतर्द इति तिस्रो वाडिहि सोमकामं त्वाहुः सवायं सोमस्त्व

जीत्वर्थाः श्रवद्दंडः शृण्वदोऽग्निः प्रस्थायेद्वाग्निभ्यां सोमं वोचते सोऽस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्म
णाद्वयध्वमिति अमानेस्मिन्निगदेध्वयुर्होतयुपवहं क्षते प्रत्येता सुचन्य जमानः सूक्ता वाम
अभी दुत प्रातिष्ठो तोपवक्रुत नो गाव उपहूता उपहूत इत्युपहूत उपहूतः प्रत्यस्मा इत्युन्मी
यमाना पानूच्य प्रातया वा पिरागतमिति यजति निधाप्य पुरोळाशहृगळस्पृष्टो दकं च मसं भक्ष
येन्नास्पृष्टो ददकाः सोमनेतराणि हविष्या लभेरन्नादायेन दादित्यप्रभृतीनां धिष्ठ्यानुपस्था
या परयाद्वाससदः प्रसृप्य पश्चात्त्वश्चाधिष्ठ्य स्यापविश्य प्रश्नीया उपविष्टे ब्रह्म ग्रीध्रीयं
प्राप्य हविस्छिष्टं सर्वं प्राश्नीयुः प्रागेवेतरे गता भवन्ति प्राश्य प्रतिप्रसृप्य ॥ ७ ॥ क्रतुयाजेश्च
रन्ति तेषां प्रेषाः पंचमं प्रेषस्तु ते न ते नैव प्रेषितः प्रेषितसमयथा प्रेषयजति होता ध्वयुर्गृ
हपतिभ्यां होतरे तद्यजेद्यक्तः स्वयं षष्ठेष्ट्या हनिष्यादुत्तरवेदे रूपविश्याध्वयुः पश्चाज्जा
हपत्यस्पृष्टहपतिरथैतदुत्तरपात्रमानं तर्पणवृषट्कर्तारो भक्षयन्ति पृथगध्वयुः प्रतिभक्ष
यन्तस्मिंश्चैवोपहव ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वयवा वृत्रे सुमत्यद्गदे पिता मातरि श्वा छिद्रापदाधाद
छिद्रोष्ठाकवयः शंसन् सोमो विश्ववित्रीथानि नेषद्गृहस्पतिरुक्थामिवानिशं सिषद्वा गायु

श्री० सू० पू०

४१

विश्वामुर्विश्वयायुः न इदं शंसिष्यतिस इदं शंसिष्यतीति जपित्वानभिहिंक्ष्य शोसावोमित्य
चैराद्वयत्तु इति शंसं शंसं सेतुं वा शुसं प्रणवमसंतं नैष आहवः प्रातः सवने शस्त्रादिषु पर्याय
प्रनृतीनां च सर्वत्र चातिः शस्त्रतेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगर ॐ धामो देवोति शोसा
मो देवत्याहावे पुतादिः प्रणवे पुतादिखसाने प्रणवे प्रणव आहवोत्तरे वसाने च प्रणवालो
वायत्रयत्र चांतेः शस्त्रप्रणवेनायस्यति प्रणवाने एव तत्र प्रतिगरः शस्त्राते प्रणवाभूराभि
ज्योतिर्ज्योतिरग्नौ २ म् इदं ज्योतिर्बुवो ज्योतिरिंद्रो ३ म् सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः स्व
र्यो ४ मिति त्रिप्रदस्तु इति शंसो यद्युवेषट्पदः पूर्वज्योतिः शहोरग्रे वस्ये दुच्चैर्निविदं य
थानिशान्तमग्निदेवैस्त्व इति नास्या आह्वानेन चोपसंतान उत्तमेन परेन प्रवादेवायेत्या
ज्यमुपसंतनुयाच्चिदनेन निविदनुत्तरः सर्वत्र पदसमाप्ताया उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च
निविदामाज्याद्या निशंसैर्ध्वं विशोचिग्राह तन्निदर्शयिष्यामः (प्रवादेवायाग्नयेव हि
ष्टमचस्मि) मम देवो नैरासनो यजिष्ठो बहिरासदो ३ मित्युगावानं ववमू वतेनाद्याः प्र
तिपदामनृगावानमनु ब्राह्मणा वानुपूर्वमाह्वयान्तमया परिदिधातिसर्वशस्त्रपरिधानी

४१

केचनंतरस्य पूर्वणस्तोत्रियेणानुवृत्तस्य चंदः प्रमाणकिंगदेवतान्यार्थचैवे आनोमित्रावरुणानो
 गतरिशदसाप्रवामित्रायप्रमित्रयोवरुणयोरिति नवापातं मित्रावरुणोतियाज्याया हिमुषुमाहितइति
 षष्ठस्तोत्रियानुवृत्तपावनंतराः सप्तै इत्यावृषभमुह्वेदमीतीतिस्तइंद्रक्रदुविदंसुतमितियाज्यं दाम्नी आ
 गतंसुतमिंद्राग्नी अयसस्परितोशावृत्रहणाडुवइतितिस्त्रमहेंद्राग्नी उपेयवामस्यमन्मनइतिनवेइ
 गी आगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषु सवनेषु षोडशिनित्वातिरात्रे प्रशास्त्रः प्रसुहीत्यक्तः स
 र्पतेति प्रशास्त्राति संज्ञे होतादक्षिणे नो दुंबरी मंजसेतरे परयाद्वारोत्तरां वेदि शोणी मभिनिः सर्प
 ति मृगती र्थमिन्येतदाचक्षेत एतेन निष्क्रम्य यथार्थं न त्वेवान्यन्मृत्रेभ्य एते निष्क्रम्य कृत्वोदकार्थे
 द्यासमस्तानुपस्थाय परमाद्वारानित्यपावृतासदोद्धार्योवाभिमुख्यतुष्टं प्रतिप्रसर्पत्येषावृत्सर्प
 तेषावृत्सर्पतेति वचने पूर्वयेव गृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्काले प्रावृत्तत्प्रपद्यते तस्योक्तमुपस्था
 नं पूर्वयाद्वारा हविर्धाने प्रपद्ये दक्षिणस्य हविर्धानस्य प्रागुदत्तरस्याक्षे शिरसस्तृणं निरस्य राजा
 नमभिमुखोवातिष्ठते नात्रोपवेशनो यो अह्नौ सोम्य इति त्वथास्मा अध्वर्युः रुद्धीषं प्रयच्छति तदं
 जलिना प्रतिगृह्यन्निः प्रदक्षिणं शिरः समुखं चेष्टयित्वा यदा सोमं शूनं भिषवाय वयोहंत्यथ प्रा

व्योभिष्टुपान्मध्यमस्वरेणेदं सवनमभित्वा देवसवितर्युजते मनउतयुजते धिय आतून इंद्रस्य मंतं
 माविदं न्यदिशंसते प्रतेवदं त्वित्यर्बुदं प्रागुत्तमाया आवृत्तं जसे प्रवो ग्रावाण इति सूक्तयोरंतराप
 रिष्ठात्पुरस्ताद्वा पावमानी रोय यथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्ट्या परिधाय वेद्यं यजमानस्योच्छ्रिष
 मादाय यथार्थमत्येष्टहः सुं प्रतिपद्येदितरेष्वथा परमभिरूपं कुर्यादिति गाणगारिगार्प्यायस्वस
 नेतुत इति सोमं जतित्वा दशक्षिप एतमुत्पं दशक्षिपो मृज्यमानः सुहस्यादशभिर्विवस्वते उहं
 तिसप्तैकामधुक्षति येषामिषमाकलशेषुधावति पवित्रे परिषिच्यते इत्येकाकलशेषुधावति
 श्येनो वर्मविगाहते इति ह्येतासामर्बुदस्य चतुर्थं मुधृत्य तृचांतेषु तृचानवदध्यादाया यप्रो
 ने प्रथमं मृज्यमाने द्वितीयं दुह्यमाने तृतीयमासिच्यमाने चतुर्थं ह्यह छह छह चतुर्थं इमा विदं न्य
 दिशंसते तियाद्वारा वाणः स इन्द्रित्यन्तमानमन्यदा बुद्धमवत्ये प्रवो ग्रावाण इत्येक उक्तं सर्पणं सू
 ते माध्यंदिने पवमाने विकृत्या गारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मण चरंति प्रवर्ग्य वांश्चेतस्योऽश्वमृगावामेघ
 र्मणेत्याभक्षिणश्च होतवदस्वेत्यक्त उतिष्ठतावपश्यते त्याह आतं हविरित्यक्तः आतं हविरित्य
 न्वाह आतमन्य उथानि आतमभाविति यजत्यनेवीहीत्यनुवषट्कारोदधिघर्मस्यानेवीहीति वाम

मित्यादिद्वयं महन्मयि धन्नुतवतुः त्रिः शुद्धमो विभातुम आकृत्या मनसा सह विराज्योति
 प्रास हतस्य दोहमशीयते तस्य तदं इपीतस्य त्रिष्टुष्टु रस उ प हूतस्योपहूतो भक्षयामीति भक्षज
 पोयं द्विष्टुष्टु वतां प्रांचमंगारैरभि विहरेयुः पश्चात्स्वस्थि ध्यासे पविश्योपहवमिष्ट्यापरित्वाग्ने
 पुरं वयमिति जपेद निष्ठादीक्षितः सवनीयानां पुरस्तादुपरिष्ठाद्वापशुपुष्पोक्तशेन चरं त्यक्रियामेके
 न्यत्र तदर्थं वादवदना क्रियामाश्मरथ्यो न्विता प्रतिषेधात्पुरोक्ता शिष्टकृमानाराशे ससादनान्ति
 त्विह हि देवत्या एतस्मिन्काले दक्षिणानीयते हीने काष्ठेषु कृद्वा जिना निधून्वतः स्वयमेव दक्षि
 पापथं यं ति दीक्षिताः सत्रे धिदमहं मां काल्याण्यैकीत्येतज्जसे यशसे मृतत्वाया नंदक्षिणां नया
 नति जपंत उन्नेष्यमाणा स्वाग्नी श्रीम आहुतीर्जुहोति ददातीत्यग्निर्वरति वायुराहतथे निततहं
 तेति चंद्रमाः सत्यमादित्यः सत्यमो मापस्तसत्यमाभरन्दिशो यज्ञस्य दक्षिणा दक्षिणानां प्रियो भू
 यासं स्वाहा । प्राचिद्येधि प्राचि जुषाणा प्राच्या ज्यस्य वतु स्वाहेति द्वितीयां कुड्दकं स्मा अदात्का
 मः कामः कामाया दत्ता मो दाता कामः प्रातिगृहीत काम ससु इमा विश काम न त्वा प्रातिगृह्णामि
 कामैतत्ते वृष्टिरासद्यो स्वा ददातुष्टु धि वी प्रतिगृह्णात्वित्यतीतास्वनुमं त्रये त प्राण्य निमृशेद
 प्राणिकन्योच सर्वत्र चैवं प्रतिगृह्याग्नी श्रीं प्राप्य हविस्सिष्ठं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रति प्रसूय ॥१३॥

यांस्वेवमुत्थं वा विधाय त्वैति शस्त्वा जपेद्दग्धं इदं शुषे पुरोण इति याज्ये त्पत्तात्रमग्ने भ
 स्येत्तत्तश्च मसांश्च मसिनः सर्वशस्त्रया ज्योत्ते पुवषट्काले कषात्राण्यप्यदित्यग्रहसावित्र
 वर्ज ॥१॥ स्तोत्रमग्ने शस्त्रादेषोति प्रोक्त उक्तुर्हिंकारे प्रातः सवन आहुतीरन् प्रतिहार उन्नमयोः
 सवनयोर्वयुरग्रे गार्गे प्रीरिति सप्रानां पुरोरुचो तस्यास्तस्या उपरिष्ठात्तु चंतु चंशं संपेदुवा
 या हि दर्शते निसप्तत्वा द्वितीयां प्रउगे विः पुरोरुच्य आहुती तवष्ट्या त्रिवस्ये दधर्चधर्च
 उत्तमानं शसे च सत्ये केतु च आह्वानमशंसनमाधु छंदसं प्रउगमित्येतदा चक्षते उत्तं वाचि
 श्लाकाय त्वैति शस्त्वा जपे द्विष्टेभिः सोम्यं मध्वितिया ज्योत्प्रशस्त्रात्रात्रिणं च संवा कड्दि
 शस्त्रिणो होत्रे कास्तेषां चतुराहवा निशस्त्राणि प्रातः सवने तृतीये सवने पर्याये धतिरिक्तेषु
 च पंचाहवा निर्मध्यं दिने स्तोत्रिया बुधूपभ्यः प्रतिपदनु चरेभ्यः प्रगाथे न्यो धाय्याभ्य इति
 प्रथगाह्वानं होतुरपि तेभ्यश्चान्यदक्षतरमाहौ निविधीयानां सूक्तानामने कंचेत्प्रथमे वाहा
 वा आपो देवतं च तृचैतेषां त्वास्तोत्रिया तु द्वापाः शस्त्रादिषु सर्वत्र माध्यं दिने प्रगाथस्तृती
 यायथाग्रहतामन्यद्या ज्योतनि शस्त्रांश्चुक्तां वाचीत्येषां शस्त्वा जपः प्रातः सवन उर्ध्वं चेषां कशि
 नः सर्वेषां मुक्थं वाची द्रायेति माध्यादि न उक्थं वाची द्राय देवेभ्य इत्युक्थेषु सषो कशि

मरुत्वतीयेन ग्रहेण चरंती इमरुत्वत्तु ह पाहिसोमं होताय सदिं इमरुत्वंतं सजो प्राइं इ सगणो मरुति
रिति नक्षयित्वैतत्पात्रं मरुत्वतीयं शस्त्रं शंसदध्ययं शोसावामिति माध्यं दिने शस्त्रादिष्टाहविभ
त्वारथं यथोत्तय इदं वसो सुतमं धस इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरा विद्वन्दीय एदिहोती इनिहवः
प्रगाथः प्रमृनं ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यस्तुत्वाः प्रतिपदनुचरा ह्नुचाः प्रगाथा धातोर्ध्वं स
र्वस्तोत्रियानुदपाः प्रतिपदनुचराः प्रगाथाः सर्वत्र प्राकृच्छदासि त्रेष्टुभसर्वाश्चैवानुत्तुप्पदाः पांङ्
षु द्विरवस्ते द्वयेद्विभोः पादयोरर्ध्वं शोवा श्विने पच्छः शस्यगतां तु यच्छः समासमुत्तमे पदे पछोच
त्पोदेरवसाया ध्वं चित्तिः संतानो ग्निर्नेता त्वंसोम क्रतुभिः पिन्वंत्यप इति धारय्याः प्रवइं द्रामबृहत
इति मरुत्वतीयः प्रगाथो जनिष्ठा उग्र इत्येक भूयसीः शस्त्रा मरुत्वतीयं निविदं दध्यात्सर्वत्रैव मयु
लासु माध्यं दिने एकां तच धायुग्मास्वेकां शिष्टा तृतीयं सवने क्षणी मृजानः परिदध्योत ध्याय
त्नेव अत्मनो न्यत्रायेतया परिदधे देवमुच्छं वाचं द्राय शृण्वते त्वेति शस्त्रा हि हत्ये मघवन् नवर्धमि
तिया ज्ञ्या ॥१४॥ निष्केवल्यस्या भित्वा शरनो नुमो भित्वा पूर्वपीतय इति प्रगाथो स्तेत्रियानुदपो य
दिरथंतरं पृष्ठं यद्युवै बृहत्वा मिधि हवामहे त्वं ह्ये हि चेरव इति प्रगाथा एते भवं वितान् द्वेति स्तस्कारं शं

X अपेयेत्वा

सू० प्र० श्री०

४४

सेचतुर्थषष्ठोपादौ बाहते प्रगाथे पुनरभ्यसित्वेत्तरयोरवस्ये ह्रींकारं चेन्नावेव हित्वा पंचमोतुकाकुभे
षु प्रत्यादानाद्यन्तरे वमेतदष्टैरपहः स्विंइनिहवब्राह्मणस्यत्यन्ब्रह्मीकारमितरेषुष्टेषुब्रह्मइत्यंत
रयोश्चतुश्चरुयोर्हीनकाश्चयेषां प्रगाथास्तोत्रियानुवृत्ताः सर्वमन्यदथास्तुतं परिमितं कोशस्य
काहः सयद्यस्यसामायत्यवमानेतस्ययोनिरनुवृत्तयोनिस्थानएवैनामन्यत्रशंसेदुर्ध्वं धाय्यायायो
निस्थानमनेकानंतये सहस्रं तृथग्वाह्वानमेव नू र्ध्वं मिंइनिहवात्प्रगाथानां यद्वा नैति धाय्यापि वासु
तस्य रसिन इति साम प्रगाथ इंद्रस्यनुवीर्याणित्येतस्मिन्नेद्री निविदं दध्यादेनुब्राह्मणं वा स्वर उक्थ्य
वाचीं द्रायोपशृण्वनेत्वेति शस्त्वाज्यपेत्ति बासोममिंइमंदतुत्वेति याज्या ॥१५॥ होत्रकाणां कथा
नश्चित्राभुवत्कयात्वं कथानर्जत्या कस्तमिंइत्वा वसुंसुद्योह जात एवात्वा मिंद्रोपनुषुणः सु
मना उषा कइति याज्या तं वोदस्ममृतीषहं त्वाया मिसुवीर्यमिति प्रगाथोस्तोत्रियानुवृत्ता उडुत्य
मधुमत्तेनाइंद्रः पूर्भिदुडुब्रह्माण्युजीषीवजीवृषभस्तराधा कितिया ज्योतरोभिर्वा विदद्वस्तं
तरणिरिभूषासतीति प्रगाथोस्तोत्रियानुवृत्ता उडुति न्वस्य रिच्यते भूय इदिमा मृष्टित्युपोत्तमा
मुधरेत्सर्वत्र पिबावधस्वितवधा सुतास इति याज्या ॥१६॥ अथ तृतीयसवनमुत्तमस्वरेणादित्य

४४

ग्रहेण चरंत्यादित्यानामवसानूतनेन होतायक्षदादित्या प्रियाप्रियान्प्रियधाम्ना आदित्यासौ अदि
तिर्मदियंतामिति नैतं गृहमीक्षेत ह्यमानं स्मृतं आर्भवे पवमाने विहृत्यागारान्मनोतादिपश्चि
क्षांतं पशुकर्म कृत्वा पुरोवाशाद्यक्तमानराशं सत्तादनात्सन्नेषु मृदिष्टापुरोवाशस्य तिस्रः पि
त्रोदक्षिणतः प्रतिस्वचमसेभ्यः स्वेभ्यः पितृभ्यः पितृभ्यो युरत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृ
षायध्वमिति सव्यावृण आग्नीध्रीय प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसृप्य ॥१७॥
सावित्रेण ग्रहेण चरंत्यभूद्देवः सविता वंद्यो नु नो होतायक्षदेव सवितरं दमूना देवः सवि
ता वरेण्ये दधत्वा दक्षपितृभ्य आ पुनि पिबासो मम दन्नेन मिष्य परिज्मा विद्रमते अस्प
धर्मणी निवषट्ते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसेत्सर्वादिशो ध्यायेत्तुं सिष्य न्यस्याद्देवो न तामध्वर्यो
शांशोसावोमिति तृतीयसवने शस्त्रादिष्वाहावस्तत्सवितुर्बुणी महेशानो देव सवितरिति वै
श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरावभूद्देवः एकया च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च त्रिभि
श्च वदसे त्रिंशता च नियुक्तिर्वीये विहता विमुंच प्रद्या वेति दैर्घतमसं सुरूपं कृतुमृतये तक्ष
त्रथ मेयं वेन श्वोदयष्टिगर्भायेभ्यो मातामधुमतिन्वलेपयः एव पित्रो विश्वदेवाय वृष्टः

श्री. सू.

४५

आनोभद्राः क्रतवोयंतु विश्वत इति नववैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादिभिर्विश्वे
ध्याञ्चतस्रो वैश्वदेव उत्रास्मिन् उत्रे सूक्तानां न द्विदेवं नैव त्रैवनेन सूक्तां तो धाप्याश्चात्रैकपातिनीर
दितिद्यौरिति रंतरिक्षमिति परिदभ्यात्सर्वत्र वैश्वदेवैः पक्षोर्ध्वं शासकृद्भूमिमुपस्पृष्टं नुक्त्वा वा
वाङ्मायदेवैश्च आश्रत्यैवेति शस्त्वा जपेद्द्विस्वदेवाः शृणुते महवम इति याज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृ
भिः संविदान इति सोम्यस्य याज्या तं घृतयाज्याभ्यामुपाशुभयतः परियजंति घृताहव नो घृतपृष्ट
अग्निर्घृतं श्रितो घृतं च स्वयथामा घृतपृष्टं स्त्वा हरितो वहंतो घृतं पिवन् यजसि देवदेवानि ति गुरस्ता
दुरुविष्टो रक्तमस्यारुक्षयानयस्कृधि घृतं घृतयोमोपि वप्रप्रयज्ञपतिरेत्युपपिष्टादन्यतरश्चे
दस्ता विष्टुमहि धाम प्रियवामित्कपांश्चैवा घृतं सोमं पूर्वमुद्गातव्यो गृहीत्वा वक्षेत्तयन्ते चक्षुर्दि
वियत्सुर्गणयिने करज्यमजयो हि नारीर्ध्वं चक्षुर्दितैरनृतं सोमो नृचक्षामधिदेते धात्वित्यु
पश्यन्द्दिस्पृशेत्तु स्पृशेत्तु चोधावर्चो अस्मा सुधे हि यन्मे मनो यमं गतं यद्वामे अपरा गतं राज्ञा सो
मेन तद्वयमस्मा सुधारयामसि भद्रं कुर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांशुष्टोत्रं कनिष्ठिकान्यामाज्येना
क्षिणी अड्यच्छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्दिह तेषु शालाके ध्यात्री प्रापत्नी वतस्पयज्योभिरग्ने सरथं यद्य

४५

श्री० पू० ८०
४६

शुभमथसवनीयेनाथेद्वैविदेवत्यैरेववायवमेतस्मिन्कालेप्रपद्यन्तुयज्ञैः पराङ्मुख्यैस्तोत्रमयेसांस्तु
 तेष्वेतस्मिन्वर्धधर्मणमस्तुतीयेननिष्केवल्यस्यहोत्रकाणामथतृतीयसवनंसावित्रेणत्वंसोमाथयथेतर्वि
 शतिः॥२०॥ ॥इतिश्रीमत्सुक्चपर्वषट्केपंचमोऽध्यायः॥५॥ ॥उक्थ्यैरुहोत्रकाणामिहपुत्रवा
 णितआग्निरगामिभारतश्वर्षणीधृतमस्तन्नाद्यामसुगइतितृचावरुण्ययुवमावाराजानाविद्वावरुणामधुम
 तमस्येतियाज्यावयमुत्तामपूर्ययोनइदमिदंपुरेतिप्रगाथौसर्वाःककुभःप्रमंहिष्ठायोदधुतोत्तामइ
 दंष्टहस्पतेयुवमिदंश्ववस्वइतियाज्याधाहीइथाहीइगिर्वणइपंतइइगिर्वणक्रतुर्जनित्रीनूमर्तोभवो
 मित्रःसंवांकर्मणोइविष्णुमदपतीमदानामितियाज्येत्यंतउक्थ्यः॥१॥ अथापसश्यसाविसोमइदं
 तइतिस्तोत्रियानुत्तरपावाचविहंतुहरयइतितिस्त्रोगायत्र्यउपोषुष्टणुहीगिरःसुसंइशंत्वावयंमघवन्नि
 त्येकाद्वेचपंक्तीयदिदंष्टतनाज्येयंतेअस्तुहयंतइत्योष्टिहवार्हतौत्तृचावाधूर्ध्वस्माइतिद्विपदाब्रह्मन्वी
 रब्रह्मकृतिंऊषाणइतित्रिष्टुबेषब्रह्मायाक्रत्वियइंदोनोऽक्रतोऽगृणेविस्तृतयोयथापथइदंत्वघ्नतिरा
 तयःत्वामिच्छवमस्पतेयंतिगिरोनसंयतइतितिस्त्रोद्विपदाःप्रेतमहेविदथेशंसिधंहरीइतितिस्त्रोजगत्य
 स्त्रिकदुकेषुमहिषोयवाशिराश्रमेपुरोरथमितिचत्वावातिच्छंदसोपठःपूर्वद्विधाकारमुत्तरमनुष्टुप्गणा

म ४६
४०

यत्रीकारंचप्रेतनप्रचेतयायहिपिबमत्स्वक्रतुःछंदक्रतंतृहस्तन्नाआधेहिनोवसवित्यनुष्टुप्प्रप्रवस्त्रि
 षुभमिषनप्रार्चतयोव्यतीरफाणयदितितृचाआनुष्टुप्माउत्रमस्योत्रमांशिष्टोत्तमांनिविदंथ्याद्विगे
 पदानुष्टुर्व्यारव्यास्यामोमत्सदहिंवृत्रमपाजिन्वदुहयैमुद्यादिविसमुदंपर्वतांइहोद्यत्रध्रस्यविष्टपमि
 तिपरिधानयेवाह्येवाहीइइएवाहिशक्रोवशीहिशक्रइतिजपित्वापाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामितियज
 ति॥२॥ विहृतस्येइजुषस्वप्रवहायाहिशरहरीइहापिवासुतस्यमतिर्ममध्वश्चकानश्चारुमदायइइज
 ठरंनव्यंनष्टणस्वमधोर्दिवोनाअस्मसुतस्यस्वर्णपित्वासदाःसुवाचोअस्तु॥इइस्तराषाणिमित्रानजघान
 ब्रत्रयंतिर्न॥विभेदबलंभृगुर्नससाहेशत्रून्मदेसोमस्याशुधीहवंनइंदोनगिरोऊषस्ववज्रीनइइसयुग्भि
 दिष्टन्नभस्वामदायमहरणायाआत्वाविशंतुकविर्नसुतासइइत्वष्टानष्टणस्वकुक्षीसोमोनाविष्टुश्र
 धियाहियानःसाधुर्नष्टुर्भृगुर्नस्तेवश्रश्चयसोनयातेवभीमोविष्णुर्नत्वेषःसमत्क्रतुर्नति
 स्तोत्रियानुत्तरपाउर्ध्वस्तोत्रियानुत्तरपाभ्यातदेवशस्यंविहरेत्यादान्वयवधायाह्यंर्वशःशंसैत्पूर्वासांप्रवा
 णिपदानिगायत्र्यःपंक्तिभिःपंडूनांतुद्वेदपदेशिष्येतेताभ्यांप्रणुयाउष्टिहोबृहतीभिरुष्टिहोनुत्तमान्या
 दान्दोवुयश्चिचुरसिरमाद्यद्विपदाश्चतुर्धाकृत्वाप्रथमांतिष्टुभोत्तराजगतीभिरुत्तमायाश्चतुर्थमक्षरं

श्री० सू०
४७

त्यं पूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिष्ठंस्ववदध्याद्वितीयतृतीययोस्तृतीययोः पादयोरवसानतनुपदध्यात्
चेतनेति पूर्वस्यां प्रचेतयेत्यक्तस्यामुत्तरास्त्वितरान्यादायुषष्ठान्त्वानुष्टुभकारंशंसे पूर्वस्तोत्रियानुष्टु
पाभ्यामातो विद्वत्स्त्रप्रतिगराथामो देवमदेमदामो देवमथेतियाज्यां जपेनोपसृजे देवाद्ये वापाः
पूर्वेषां हरिवः सुतानामेवाहो इति अथो इदं सवनं केवलं ने। एवाहिशक्रो मम धिसोमं मधुमंतमिदं वशी
हि शक्रः सत्रावृषं जठरं आवृषस्वेतिसमानमन्यक्तोत्रियायनिविदे परिधानीयाया इत्याहव आहृतं पो
कशिपात्रं समुपहावं भक्षयंति धर्मं च भक्षयंतो मेवावस्थाः त्रयश्चंदोगा इदं षोडशिनो जश्चिस्त्वदे
वेषस्येज्यं तं मामासुषंतं वर्चस्वंतं मनुष्येषु बुरु। तस्मिन् इदं पीतस्यानुष्टुभं सउपद्वृतस्योपद्वृत
भक्षयामीति भक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रे पर्यायाणां मुक्तः शस्योपायो होतुरस्यायथा होत्रकाणां प्रथ
मे पर्याये होतुराद्यां वर्जयित्वा प्रत्येकं स्तोत्रियानुष्टुपेषु प्रथमानि पदानि द्विरुक्तावस्यति शिष्टे सममि
त्वा प्रणुवंति सर्वे सर्वसां मध्यमे सध्यमानि प्रत्यादाय क्रूरं तैः प्रणुवंत्यक्तमान्युत्रमेचतुरक्षराणित्वेन
वाकश्चतुःशस्त्राः पर्याया होतुराद्यां यज्याभ्यः पूर्वपर्यासाः पातमावो अंधसोपादुशिग्रं घस
स्त्यमुवः सत्रासाहमिति सूक्तशेषो मित्वं मेषमध्वर्यवो भरतं दायसोममिति याज्या प्रवदं दायमादने प्र

(४७)

र्वाडित्कपांश्चेत्तेष्टारं विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यततस्योपसृज्य उपविश्य भक्षयेत्तत् ॥ १९ ॥ अ
थ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यपुष्टं कृत्वा वानं पठुः शस्या च दधर्चश इतुरासेनानुष्टुभेन
नचनेन वंशानरायपृथुपाजसे शन्नः करत्यवतं प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञायज्ञावो अग्रये देवावा इ
विणोद इति प्रगाथो स्तोत्रियानुष्टुपो प्रतव्यसीनव्यसीमापो हिष्ठेति तिस्रो वियत्तमपुष्टपस्पृश
न्नेन्वारब्धे घपावृतशिरस्क इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानमुत्तमोहिर्बुभ्यः शृणोतु देवानोपनीरु
शतीरवतुन इति देवाकामहमिति देवावीरवीकन्याचित्रायुरिमयमप्रस्वरमाहिसीदमातलीकवो
र्यमो अंगिरो भिरुह्यतामवसुत्परास आहं पितृत्सु विदत्रां अवितीदीपितभ्योनमो अस्त्वद्य
स्वाडुष्किलायमिति च तस्मै मध्ये चाह्वानं मादामो देवमो दामो देवो ३ मित्यासां प्रतिगरोपयारो
जसास्कभितारजांसि वीर्ये भिर्विशतमाशविष्ठायापत्येते अप्रतीतासहोभिर्विष्टुअगन्वहणा
त्पूर्वद्वृतो विष्टोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंतं तं तन्वजसो भ्रातुमन्विह्यतम इदं मघवा विष्टु ॥ तिपरि
दध्या इमिमुपस्पृशन्नुत्तमं वनेन भ्रवावनयनकां स्पेडुक्त्वा चो दाय देवेभ्य अश्रुताय त्वेति श
स्त्वा जपेदग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिः कभिरितियाज्येत्यंतो ग्रिष्टो मोग्निष्टोमः ॥ २० ॥ ॥ परिहित उपो

कृतान्मृजीषिणः प्रतिश्रुताय बोधषट्तिपंचदशदिवश्चिदस्येति पर्यासः स नोनव्यो निरिति चास्यमदे
पुरुवर्पास्त्रिविधानितियाज्यावयमुत्वात्तदिदथावयमिदं त्वायवो निर्वर्त्तहत्यायेत्यक्तस्मा सुद्धरे हिंद्रो अ
गमह इयमभिन्नुषुवाचमस्तुतस्य हरिवः पिबेहेतियाज्ये इयमद्वने सुते मिदं मिदं जायिनो बृहदं इसा
नसिमेतो न्विदं स्तवामेशानं मानौ अस्मिन्मधवन्निदं पिबतु भ्यसुतो मदायेतियाज्यायत इदं सोमायते
मानुषे जन उद्धेदभीत्यत्तमा सुत्तरेदं भुवन्यं मपाय्यस्याधसो महामेति याज्यात् न इदं इक्षमंतमा प्रद
वपरावते न ह्यन्यं बलाकरमित्यष्टावो ईरव्यं तीरपस्युवः अहंदां गृणते धृव्यं वसु रव्यं तीरहंदां पातास
तमिंदो अस्तु सोमं हंता वत्र मितियाज्या नित्वा वृषभा सुते मिप्रगो पतिंगिरात् न इदं मद्रुगिति सूक्ते
अश्वावति प्रोयां पीति वृष्ट इव मिस्त्या मितियाज्ये दं वसो सुतमं धइं देहि मस्यं धसः प्रसंभ्राजमुपत्र
मस्वाभरधृषतातदस्मै नव्यमस्य पिबयस्य जज्ञान इदं इति याज्ये दं ह्यन्वो जसामहां इदो अये जसस
मस्य मन्यवे विशति द्विचत्वारिंशद्विभजिते तिष्ठाहरी रथ आसुज्यमाने तियाज्या त्वेतानि षीदतात्
शत्रवा गहि नकिरिं इत्व दुत्तर इत्यत्तमा सुत्तरे दधामी दंत्यत्मानमिदं पान मितियाज्यायेगे योगे
तव स्तरं युंजति ब्रध्न मरुषयदि इहं प्रत्तिमहर्तु शची वस्तव वीर्येणेति याज्येदं सुते पुसो मे पुयदिं इसा

श्रौ० सू०

४८

मपातमभाघाये अग्निमिंधत इति सप्तदशयं द्रुचमसेधा सोमः प्रवः सतां प्रोद्गोणे हरयः कर्माग्नि
तियाज्येति पर्यायाः पर्यासवज्ये गायत्र्याः ॥ ४८ ॥ संस्थितेषां विनायस्तु नवेशं सिध्यं संस्थितसंचरणानि
श्रम्याग्नीध्रीये ज्ञान्वाच्याकुती ॥ ४९ ॥ यद्वाग्निर्ज्वीगायत्रेण छंदसातमश्यातमन्वारभेत स्मै ममवउत
स्मै स्वाहा ॥ उषा अग्निना त्रैष्टुभेन छंदसातामश्यातामन्वारभेत स्मै मामवतुत स्मै स्वाहा ॥ अश्वि
ना वश्विनौ जागते न छंदसातावश्यातावन्वारभेताभ्यामवतुताभ्यां स्वाहा ॥ वषमहा ॥ असि सूय
ति द्वाभ्यामिंद्रो विश्वतस्पर्तीति च प्राश्याज्यशेषमुपउपस्पृशेन्वाचामेद्विजायते देवस्ते वा एष यधा
तानाक्षमद्भिः करवाणीति प्राशयप्रतिप्रसृप्य पश्चात्स्वस्य धिष्ठे स्थापयिषेत्तमस्तजं धोरुरनिभ्यां
जानुभ्यां चोपस्थकृत्वा यथाशकुनिरुत्यतिप्यनुपस्थकृतस्तेवाश्विनं शंसेदग्निर्हीताग्नेहपतिः सराजेति
प्रतिपदे कपातिनी पछे एतया प्रयं गायत्रं उपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन न स्यैव समाप्रायस्य सह
स्नावममेदितेः शंसोर्वाहीतास्त्रयस्तुचाः स्तोत्रियाः प्रगाथावातान्पुरस्तादनुदेवतं स्वस्य छंदसाय
थास्तुतं शंसेधेषु चान्येषु पछे द्विपदा उपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्राविछंदस उद्धरेदपि वात
न्यायेन शंसनंतु पछे न्यास्त्रिष्टुक् गतीभ्यः पंडूनादिते सौर्याणि प्रतिपद्यते सूर्यो नो दिव उडुत्यंजा

४८

तेनवाप्येकं तर्हि तेषापितथासतिसंत्वरदेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसे
द्योऽज्ञातएवेतिनिष्केवल्येममाग्रेवर्चइतिवैश्वदेवसूक्तस्यापिवैतधेवनिविदोदध्यादुत्परेदितराणिस्था
नंचेन्निविदोतिहरेन्माप्रगामेतिपुरस्तात्सूक्तंशस्त्वान्यस्मिस्तदैवतेदध्यात् ॥६॥सोमातिरेकेस्तत
शस्त्रोयजतः प्रातः सवनेस्तिरोसोमोअयंसुतो गौर्धयतिमरुतामितिस्तोत्रियानुद्वपोमहाऽइंद्रोय
ओजसातोदेवाअवतुनइत्येइभिर्वैष्टवीभिश्चतस्तोममतिशस्येद्रायजेइष्टव्यावैष्टोवैष्टोवै
निगाणगारिदेवतप्रधानत्वास्वाकर्मणासमिषाहिनोमीतिमाध्यंदिनेबण्महाऽअसिस्तूर्यो
उदुत्यदृशतिंवपुरितिप्रगाथैस्तोत्रियानुद्वपोमहाऽइंद्रोवद्विष्टोनुकंयाविश्वासांजनिताराम
तीनामितियाज्यातृतीयसवनउत्तरोत्तरांसस्थासुपेपुरातिगातय्यादतिगात्राचेत्प्रत्तनेअद्यशि
पिविष्टनामप्रतद्विष्टुस्तवतेवीर्येणेतिस्तोत्रियानुद्वपोमाध्यंदिनेनशेषस्त्वेषमिष्टासमरणशि
मीवतोरितिवायाज्या ॥७॥कृतेराजनिनष्टेदग्धेवापिदग्धानिसदोहविधिनान्यनद्विताक्रि
येन्मावतावान्यराजानमभिपुण्यपुरनधिगमेपृतीकाफाल्गुनान्यन्यावाओषधयःपृतीकैःस
हप्रायश्चित्तंवाङ्मूलोत्तरमात्मनेतसुत्यासूक्तमेवमन्यतप्रतिधुक्प्रातःसवनेशृतमाध्यंदिनेद

धितृतीयसवनेश्रायंतीयंब्रह्मसामपादिफाल्गुनानिवारयंतीयंयज्ञायज्ञीयस्यस्थानेश्रायंती
वमेकएकदक्षिणयज्ञंसंस्थायादवसावपुनर्यज्ञेतिप्रसूवस्यदक्षिणादध्यात्सोमाधिगमेप्रकृत्या
॥८॥दीक्षितानामुपतापेपरिहितेप्रातरनुवाकेतुपाकृतेवापुष्टिपतेपुष्टिश्चक्षुषेचक्षुःप्राणायप्रा
णत्मनेत्मानंवाचेवान्वमस्मैपुनर्धौहिस्वाहेतिब्रह्माहुर्निदुत्वाशीतोष्ठाअपःसमानीयैकविंश
तिमासुयवान्कुशपिंज्रलांश्चावधायताभिरद्विरवर्थेकुर्वतताभिरेनमाप्लावयेज्जीवानामस्थ
ता ३ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थता ३ इदममजीवयतःसंजीवानामस्थता ३ इमममुं
जीवयतःसंजीविकानामस्थता ३ इमममुंसंजीवयतेत्योषधिस्तेनचाप्लाव्यानुमृजेदुपांश्चंत
यामौतेप्राणापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैद्रवायवस्तेवानंपात्वसोमैत्राव
रुणस्तेवक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रंपात्वसावाग्रयणस्तेदक्षकृत्पात्वसाउक्थस्तेगानि
पात्वसोध्रवस्तुआयुःपात्वसावितियथासनमनुपरिक्रमणत्रातारमिद्रमवितारमिद्रमितिता
स्यादिर्मद्ययुन्यदेकाहिकाहैश्वदेवस्वस्त्यात्रयोनिविदोदध्यात्प्रकृत्यागदे ॥९॥संस्थितेतीर्थेन
विहृत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वन्तिवैशरमश्रुलोमनखानिदापयंतिकलदेनानुलिपंतिकलदमा

कांप्रतिमं चंतिनिःपुरीषमेकेष्ट्वाष्टपदाज्यं पूरयंत्यह तस्यवाससः पाशतः पादमात्रमवाच्छिद्यप्रार्णुवंति
 प्रत्यग्दशेनाविः पदमवच्छेदमस्य पुत्रा अमाकुर्वन्मग्नीनस्यसमारोप्य दक्षिणतो बहिर्बहिर्वेदिह युरा
 हायेणानाहितामिंपुत्रीचप्रत्येत्याहः समापयेयुः प्रातरनभ्यासमनमिहिं कृतानि शस्त्रा अनुवचना
 भिवनसंस्तवनानि पुत्राग्रहग्रहणातीर्थेन निष्क्रम्य त्रिः प्रसव्यमायतनं परीत्य पुर्युपविशति पश्चाद्योतो
 तरो ध्वर्युस्तस्य पश्चाच्छ्रद्धां गोजायंगौः शुश्रिरक्रमीदित्युपांशस्तु वतेस्तु ते होता प्रसव्यमायनं पु
 रित्रजन्तो त्रियमनुद्वेदप्रणुवन्त्यामीश्वप्रोहि प्रोहि पथिभिः पूर्वैर्भिरिति पंचानां तृतीया मुदुरेन्मै
 नमग्ने विदहो मा भिशो च इति षट् पृषात्वे तस्यावयतु प्रविद्वानिति च तस्मै उपसर्पमातरं भूमिमेतानि
 तिव तस्मै सोम एकेभ्य उद्वपासा वसुतण उडुं बला विति च तस्मात्प्रसवित्यतीर्थेन प्रपद्यथासन
 मासादयेयुर्भस्मेषु प्राणभक्षान्भक्षय्यित्वा दक्षिणेन मार्जालीमेति नयेयुर्दक्षिणस्यां वा वेदिश्रोण्यां
 सप्तदशमहर्भवति त्रिवृतः पवमाना रथं तरुष्टो मिष्टोमः संस्थिते वभृथमुकै गमयंत्येतस्मै तदभिरह
 शब्दयंतो भिर्मथ्येन वा दग्धां निरवाय संवत्सरादेन मग्निष्टे मेन याजयेयुर्नेदिष्ठिनं वा दीक्षयेयुरपि वा
 त्याने गृहपता उक्तस्तु तशस्त्रविकार एकाहेषु यजमाना सने शयीत संस्थिते पायती घवभृथं गमयेयुरि

तवेदसमिति नवचित्रं देवानां नमो मित्रस्येन्द्रं क्रतुं न आभराभित्वाश्चिरनो नुमो बहवः सूरचक्षस इति
 प्रगाथामहीयोः शुथिवी च नस्ते हिद्यावाष्टुथिवी विश्वशंभुवा विश्वस्य देवी मृचयस्य जन्मनो नयारोषा
 तिनग्रभदिति द्विपदा बृहस्पते अतियदयो अर्हादिति परिधानीया प्रतिपदे परिधानीयाया इत्युद्गा
 वा बृहत्सामचेतस्य योनिं प्रागाथेषु द्वितीयां तृतीयां वानवाश्विनेन ग्रहेण सपुरोकाशेन चरंती मेसा
 मासस्तिरो अह्ना सस्तीव्रास्तिष्ठति पीतयेयुवाभ्यां हविष्मत्ताना सत्यारथेनायातमुपभूषतं पिबथ्या
 इत्यनुवाक्या होतायक्षदश्विना सोमानां तिस्रो अह्नानामिति प्रैषाः प्रवामं धांसि मद्यान्यस्तु
 रुना पिबत मश्विने तियाज्ये अथ्यर्धमनवानं यद्येतस्य पुरोकाशस्य स्विष्टकृतचरेयुः पुरोका
 उग्ने पचतो मेव धान आहुति मिति संयाज्ये ॥ १॥ यद्विपयायानमिच्छेत्सर्वेभ्य एकं संभरेयुः
 प्रथमाद्दोता द्वितीयां नैत्रावरुणो ब्राह्मणाच्छंसी चान्तमादछावाको द्वौ चेदौ प्रथमाद्दोता उत्तमाद्
 पिवासवेस्युस्तामनिर्इस्ता उर्ध्वं स्तोत्रियानुद्वेभ्यः प्रथमोत्तमास्तु चान्तं सैयुर्निर्दोता एवैकस्मि
 न्नोत्तवर्जमित्येकजाश्विना येकस्तोत्रियोग्रे विवस्वदुषिस इति तं पुरस्तादनुदेव तं स्वस्मच्छेदसाय
 थास्तु तं शंसन्त्रीणिषष्टिशतान्याश्विनां विमतानां प्रसवसन्निपाते संसवानं तर्हि तेषु नद्यावापव

त्यालेखनः पूर्वेण सदोहदेसुरित्याश्मरश्च एष एवावभृथः ॥१०॥ अग्निष्टोमोत्याग्निष्टोम उक्थ्यः षोडशी
वाजपेयोतिरात्रे सौर्याम उतिसंस्थास्त्यासांयामुपयंतितस्या अंत्येयज्ञपुच्छमनुयाजाद्यक्तपशुनाशंयुवाका
उत्तरास्त्वहस्तुवाकप्रेषेवीवृधतेतिपुरोकाशेदेवतापशुदेवतामेकयदिसवनमस्यपशाः पशुपुरो
काशंकुर्पुरवीवृधेतांपुरोकाशोरित्येकयत्सवनमियैरेवेदेवधतेपशुपुरोकाशेनपशुदेवतोर्ध्वशंयु
वाकाहारियोजनोयाः सोममस्तमिंद्रप्रेयाहिधानासोमानामिंद्रासिचपिवच्युनज्मितेब्रह्मणा
केशिनाहरी इतिज्यानुवाक्ये अंत्येयहः सुतिष्ठसुकंसधवन्मापरागा अयंयज्ञोदेवया अयंमियेध
इतीतरेषुपरायाहिमधवन्नाचन्याहीतिवानुवाक्योत्तरवत्स्वहः सुनेनुवपहुतेतिप्रेषमैत्रावरुणा
हहमदएवमधवन्निद्रतेश्वइत्यद्येत्यतिरात्रेद्यसुत्यामितिचतस्यांतंश्रुत्वाग्नीध्रः सुत्याप्राह
श्वः सुत्यावाएषाब्राह्मणानांतामिंद्रायेन्द्राग्निभ्यांप्रवृमिमित्रावरुणाभ्यावसुभ्योरुदेभ्य आदि
त्येभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योब्राह्मणेभ्यः सोम्येभ्यः सोमपेभ्योब्रह्मन्वाचयच्छेति ॥११॥ आहृतमुन्ने
त्राद्रोणकलशमिकांमिवप्रलिङ्गह्योपहवमिष्ट्वाप्रेक्षेतहरिवतस्तेहारियोजनस्यस्तुतस्तोमस्य
छंशस्तोत्थस्येष्टयज्जुषोयोभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्पतउपहृतस्योपहृतोभक्षयामातिप्राणभ

श्री० सू०

५९

संभक्षयित्वा प्रतिपदाय द्रोणकलशमात्मानमाधाय यथा प्रसृप्तं विनिःसृप्याग्नीध्रीये विनिःसृप्ता ऊती
ऊजुह्वत्ययं पीत इंदुरिंद्रं मे देधादयं विप्रो वाचमर्चयन्मिथुनम् । अयं कस्यचिदुहाता हभी के सोमो राजानस
खायं रिषेधात्स्वाहा । इंदराधो अग्निना दत्तमागाद्यशो भर्गः सह ओजो बलं च । दीर्घायुत्वाय शतशार
दाय प्रतिष्ठाप्यामि महते वीर्याय स्वाहेत्याहवनीयेषु द्रुपदशकलान्यभ्यादधति देवकृतस्यै न सो वयं जन
मसि स्वाहा । पितृकृतस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा । मनुष्यकृतस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा । आत्म
कृतस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा । एतस्य एतस्यै न सो वयं जनमसि स्वाहा । यिद्वेदे वा श्वेदं माजिद्वयागुर्वि
ति च द्रोणकलशाद्वानागृहीत्वा वैश्वेन्या पूर्या स्थाप्या धूरयत प्रजया च धेनेन चैद्रस्य कामदुघास्तका
मान्मे धुग्धं प्रजां च पशूँश्चैत्यवचायातः परिधिदेशे निवपेयुः प्रत्येत्य तीर्थदेशे पां पूर्णांश्च ससा
स्तान् सव्या वृतां जतिहृति नृणानि विमृज्य प्रतिस्वचमसेभ्यस्त्रिः प्रसव्यमुदके रात्मनः पर्युक्षंते
दक्षिणेः पाणिभिरितरेवोपदक्षिणं स्वचापि त्रे स्वधापिता महायस्वधाप्रपिता महापितृकृजं
वमृतभ्यः पाणीभ्यः सवधायान् सुधूतस्य देवसोमतेमनि विदो नृभिः स्तुतस्य स्तुतस्तोमस्य श
स्तोमस्यैष्टय जुषो यो न क्षोगो स निरश्वस निस्तस्य त उपहूतस्योपहूतो भक्षयामीति प्राणम

५९

सूत्र० श्रौ०

५२

ज्यहविषांविपरीताश्वयाज्यानुवाक्यास्तेचैवकुर्युर्येप्रायणीयांप्रकृत्यासंयज्येसंस्थितायामौत्रा
वरुण्यनूबंध्यासदस्येकउत्तरवेद्यामेकदुतायावपायायद्येकादशिन्यग्रतःकृतान्नीषोमीयेणसंच
रेणव्रजित्वागार्हपत्येत्वाष्ट्रेणपशुनाचरंत्यंजनाविषयमिहत्वोसजंत्यपुनरायतनाययदित्वध्व
र्यवआज्येनसमाधुयुस्तथैवहोताकुर्यात्सप्रेषवदारेशान्मशुवन्निपाताम्यद्यनूबंध्येपशुपुरो
काशमनुदेविकाहवीषिनिर्वपेयुधतितानुमतीराकासिनीवालीकुरुः।धाताददातुदशुषप्राची
जीवातुमक्षितं॥वयंदेवस्यधीमहिसुनगसुमंवाजिनीवतः।धाताप्रजानामुत्तरायइशोधाते
दंविश्वंभुवंनजजान॥धाताकृष्टीरनिमिषामिचष्टेधात्रइक्ष्वंइतकज्जुहोतेतिदेवीनांचेतु
र्यद्यौरुषागोःपृथिवीस्मत्पुंरंधिर्नआगहीतिहेआधातमाषिरश्मिभिरावहंतपिप्यावा
र्यागिनताअवरिणुककाटोअश्रुतेनतानशंतिनंदमातितरकरोबकित्थापर्वतानादृक्काचि
द्यावनस्पती॥न्यश्चलाभैपयस्यमित्रावरुण्यनूबंध्यास्थानआज्यभागप्रभृतीवाजिनीनां
ताकर्मणेवाजिनपक्षेययुःसर्वेनुदीक्षिताःसर्वेनुदीक्षितोक्षिताःपृथग्ग्रीत्समारोप्योदग्देव
यजनान्मथित्वोदवसानीययाजयंतपौनराधेयिक्यविकृताविकृता॥४॥१४॥ ५॥उक्थेष

थषोऽक्षिीविदृतस्यातिरात्रेसंस्थिताश्चिनायदिपर्यायान्तसोमातिवैकेक्रीतेराजनिदीक्षिता
नांसंस्थितेतीर्थेनाग्निष्टोमोत्यग्निष्टोमआहुतमुनेत्रापत्नीसंयजैर्गार्हपत्यउदयनीपयान्नुद
श॥१४॥ श्रौतसूत्रपूर्वषट्करवांडिकाश्चतुर्नवातिः॥१५॥ केषांविन्मन्त्रेषमवतिः॥१६॥ उत्त
रषट्करवांडिकाःसप्ततिः॥१७॥ ॥इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रपूर्वषट्केषष्ठोऽध्यायः॥

५२ अं ७ थ सं ७ रव्या ७ ७ १५२७ ७

क्षान्भक्षयित्वा माहं प्रजापसासि चमित्येतेनाभ्यात्मनि नीयाच्छायं वो मरुतः श्रुको करत्तित्येतयाभि
मृशंति दधिकावो अकारिषमित्याग्नीध्रीयेदधिद्रुक्षान्नाशयसरव्यानि विसृजंत उभा कुवी युवाना
सत्यादाधर्मणस्पृती पसि सत्यस्य धर्मणा विसरव्या निसृजाम ह इति ॥ १२ ॥ पत्नी संयाजेश्चरित्वा
वभृथं व्रजंति व्रजंतः सामो निधनमुपयंत्य वभृथेष्ट्या तिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजां नानास्या
मीकान बर्हिषंतौ प्रयाजानुयाजा वृक्षमंतौ गायत्रौ वारुणं हविर्वते हे वरुण नमो भिरिति द्वे अ
ग्नीवरुणोऽस्विष्टकृदर्थे त्वनो अग्ने वरुणस्य विद्वानिति द्वे संस्थिता या पादानुदकान्ते वदध्यर्न मोक्ष
णाय षितो वरुणस्य पाशान् इति तत आचामंति नक्षस्यावभृथोऽसि भक्षितस्यावभृथोऽसि भक्षं
कृतस्यावभृथोऽसि ति प्रेथ्य प्रथमेन षष्ठी वांति प्रभिरं त्यक्तराभ्यां तत आचम्या कृतं त आपो अस्मा
त्मातरः शुधयंति दमापः प्रवृहत्सु मित्र्या न आपोऽषधयः संत्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्ने वायु
दीक्षिता उन्नेतैः उन्नयत्यन्नेतरुन्नोन्नयोन्नेत वंस्वो अभ्युन्नया इत्यन्नीयमाना जपंत्य
द्वयं तमसस्परीत्य दृत्य समानमतर्द्धं हि दयश्चूलेना संस्था जपात्संस्था जपेनोपतिष्ठंते ये
ये पवृत्त कर्मणि ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीयमाचरंति सा प्रायणीय योक्ता पथ्या स्वस्तिरिहोत्तमा